

JEZUS (mir z njim) V KUR'ANU

عيسى عليه السلام في القرآن باللغة السلوفينية

Abd Er-Rahman ibn Abd El-Kerim Eš-Šiha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Prevod:

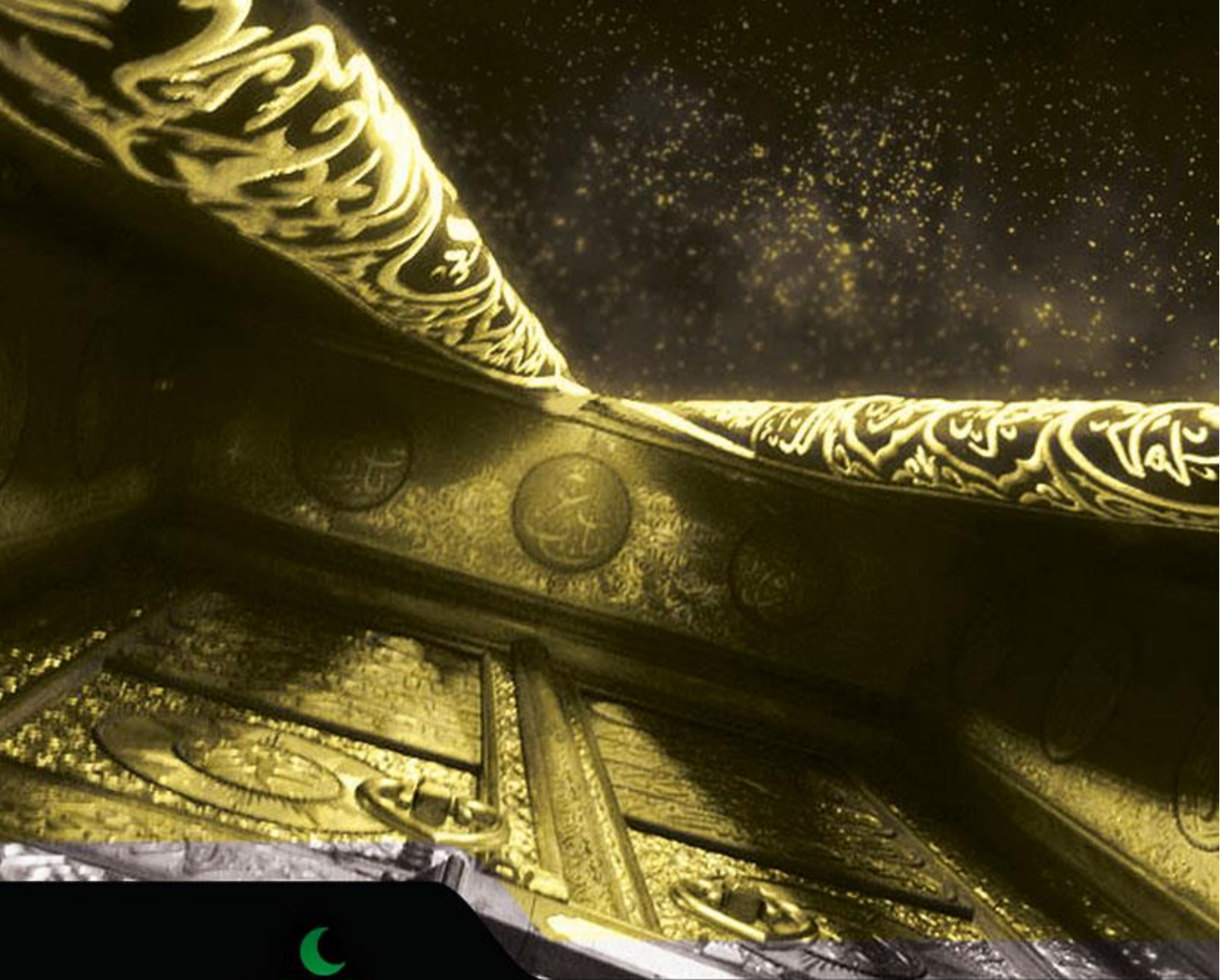
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Abd Allah es-Slovini

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

PREDGOVOR

Preden začnemo govor o življenju našega vodje Jezusa (v Kur'anu Isa), mir z njim, v Kur'anu, je potrebno narediti uvod v to temo, v katerem bomo razložili začetek, izvor in modrost ustvarjanja človeštva, kot tudi njihovo neizogibno potrebo po duhovni hrani, ki zagotavlja njihovo psihološko stabilnost in umiritev njihovih src. Razložili bomo tudi doktrino, ki organizira in ureja zadeve, stvari, korelacije in skupnosti (družbe) ljudi, ki kot krmilo usmerja njihove misli in želje. To je zato, ker se skozi verske zakone zagotavlja obstoj pravic, varovanje in zaščita življenja, časti in premoženj. Ti verski zakoni se niso mogli pojaviti, razen prek ljudi, ki so jih izročili oziroma dostavili od Vsemogočega Allaha in to so bili poslanci in glasniki vere, naj bo Božji mir z njimi.

Ker je častni Kur'an ena od Božjih knjig, ki jo je Vzvišeni Allah razodel Muhammedu, mir z njim, zadnjemu poslancu in pečatu vseh poslancev vere, tako da bi bil Kur'an zadnje Božje razodetje, je bilo neizogibno oziroma nujno, da bo univerzalen in primeren za vsak čas in prostor (mesto) ter vseobsežen oziroma celovit za vse, kar ljudje potrebujejo, da bi dosegli srečo na obeh svetovih.

Častni Kur'ana vsebuje in pojasnjuje celo vrsto stvaritev, kot je ustvarjanje vesolja s svojimi evolucijskimi fazami, na realističen način, ki je sprejemljiv za zdrav razum, čisti prirojeni naravi pri človeku ter zdravi in neodvisni logiki. Častni Kur'an pojasnjuje, da je to vesolje, z vsem, kar je bilo ustvarjeno v njem, izključno zaradi Edinega Allaha, ki nima partnerja.

Poslanec islama, Muhammed, mir z njim, ki dostavlja ljudem razodetje od Allaha, pojasnjuje začetek stvaritve v hadisu (ustnem izročilu), ki ga prenaša Imran ibn Husajn, ki pravi:

Allahovemu poslancu, mir z njim, je prišla ena delegacija ljudi iz Jemna in rekla: »O, Allahov poslanec, prišli smo, da se naučimo nekaj o veri (islamu) in da te vprašamo o začetku stvaritve?« Allahov poslanec, mir z njim, jim je odgovoril: »Vzvišeni Allah je obstajal, ko ničesar drugega ni bilo (ničesar drugega, tudi ne Allahovega prestola – Arša- niti vode) potem je Vzvišeni Allah ustvaril vodo in prestol (Arš), ki je na vodi. Nato je Vzvišeni Allah ustvaril pero in "levhul-mahfuz"- skrbno varovano ploščo, na kateri je zapisano vse, kar se bo zgodilo do Sodnega dne. Potem je ustvaril nebesa in zemljo.« (Izročilo je verodostojno, navaja ga Ibn Hibban.)

Poslanec, mir z njim, jim je razložil najpomembnejšo stvar o kateri so ga spraševali, in to je predzačetno, večno dokazilo, da je Allah Eden in sam in rekel: **"Allah je obstajal, ko ni bilo ničesar drugega."** Torej je Allah vedno obstajal, ko ni bilo nikogar in ničesar. Poučil jih je, da absolutna večnost pripada samo Vzvišenemu Allahu, ki ni ustvarjen in nima začetka. Samo On, Vzvišeni in Slavljeni nima svojega začetka obstoja in nobeno Njegovo bitje nima nobenega deleža v tej lastnosti, kajti čaščenje ne bi bilo pravilno, če bi se trdilo, da je še nekaj obstajalo skupaj z Vzvišenim Allahom v prazačetku. Vzvišeni Allah je v Kur'anu potrdil, da prvobitna večnost pripada samo Njemu v celovitem pomenu, da bi svojim bitjem pojasnil, da je ves ta svet ustvarjen. Ustvarjen iz nič oziroma ničesar in tako Vzvišeni Allah pravi:

Allaha hvali vse kar je na nebesih in zemlji in On je Mogočni in Modri! On ima oblast na nebesih in v zemlji. On daje življenje in smrt, On je vsemogočen!".On je prvi in zadnji, vidni in nevidni, On je vseveden! (Al-Hadid (Železo) 1-3)

Vzvišeni Allah je Prvi, Prazačetni, ki nima začetka Svojega stvarjenja (On ni ustvarjen). Vedno je obstajal samo On, ko ni bilo nobenih svetov. Njemu pripadajo vse najpopolnejše in najlepše lastnosti, v katerih mu nihče ni podoben in nobeno bitje oz. stvaritev ni kot je On, tako kot nam to pojasnjuje Vzvišeni Allah v Svojem govoru:

Stvarnik neba in zemlje! Ustvaril vas je v parih, prav tako živina, in vas tako razmnožuje. Nihče mu ni enak! On vse sliši in vse vidi! On ima ključne nebes

in zemlje. On obilno daje, komur hoče, marsikaj pa tudi prikrajša. On je zares vseveden! (Aš-Šura (Posvetovanje) 11-12)

Prav tako je Vzvišeni Allah pojasnil, da se On ne more opisati in dognati z znanjem človeka, da bi razložil (Svojo) veličino božanstva, ki ga časti, da bi se v njegovem srcu vsadilo strahospoštovanje in bogaboječnost, da bi se Njemu pokoril in bil ponižen ter da bi priznal Allahovo edinstvo v Njegovem gospodstvu (da prizna, da je Allah absolutni Gospodar vsega, Stvarnik, tisti, ki upravlja z vsem, Skrbnik...) in v božanstvenosti (priznavajoč, da si samo Allah zasluži in ima pravico, da mu se posvetijo vse oblike bogoslužja, kot je molitev, prošnja, post, obvezna miloščina, romanje, žrtvovanje, zaobljube itd.) tako Vzvišeni Allah pravi, pojasnjujoč ta dejstva:

On ve, kaj je bilo in kaj bo pred njim in za njimi, medtem ko oni Njega ne morejo dognati z znanjem. In ponižni bodo obrazi pred Večno živim, Samo-obstoječim vzdrževalcem vsega. In zagotovo bo razočaran, kdor bo nosil (breme) krivičnosti. Kdor pa dela dobra dela, medtem ko je vernik, se ne bo bal krivice, niti prikrajšanja (glede nagrade za svoja dela). (Ta – Ha 110-112)

Vse razen Allaha je ustvarjeno, Allah je vse to ustvaril s svojo močjo in naredil je, da iz nič nastane nekaj, tako kot to On, Vzvišeni pojasnjuje v Svojem govoru: **Glejte, to je Allah, vaš Gospodar, Stvarnik vsega! Razen Njega ni drugega boga, kam se torej obračate? Odvrčali so se tudi tisti, ki so oporekali Allahovim ukazom. Allah vam je postavil zemljo za bivališče in nebo za streho; On vas oblikuje, lepo vas oblikuje: oskrbuje vas z ukusnimi jedmi. To je Allah, vaš Gospodar. Slava Bogu, Gospodarju svetov! On je živi Bog! Razen njega ni drugega boga, zato se klanjajte samo Njemu in mu iskreno izpovedujte vero: “Slava Allahu, Gospodarju svetov!” Reci: “Prepovedano mi je klanjati se tistim, katerim se vi klanjate poleg Allaha. Prejel sem namreč očitne dokaze od svojega Gospodarja. Ukazano mi je, naj bom predan Gospodarju svetov!”** (Mu'min (Vernik) 62-66)

Iz ideologije muslimanov je trditev, da Allah ustvarja tisto, kar hoče, dela tisto, kar On hoče, nihče ne more preprečiti Njegove sodbe, niti ne more premagati Njegove odločitve. Njegova volja se uresniči in njegova določba je tisto, kar se neizogibno zgodi, kot nam je pojasnil Allah v svojem govoru:

Tvoj Gospodar ustvarja, kar hoče, in izbira, oni pa nimajo možnosti izbire. Vzvišen in visoko je Allah nad tistimi, s katerimi Ga enačijo. (68) Tvoj Gospodar ve, kaj tajijo v svojih prsih in kaj javno počnejo. (69) On je Allah. Ni drugega boga razen Njega. Njemu pripada vsa hvala na tem in na onem svetu. Le On lahko sodi (le njemu pripada sodba na tem in na onem svetu) in k Njemu se boste vrnili. (Al-Kasas (Pripovedi) 68-70)

Allah ne ustvarja ničesar zaman in svojih bitij ni preustil slučaju. Nič ni ustvarjeno v tem vesolju, razen z modrostjo in zaradi opravljanja važnih dejanj in nalog. Ta modrost nam je včasih znana in včasih tudi ne. Sodobna znanost je danes odkrila, da so vsa živa bitja medsebojno povezana z nečim, kar se imenuje "prehranjevalna veriga", kot tudi povezavo med živimi bitji z neživimi svetovi v smislu vpliva svetlobe, teme, sonca, lune, noči in dneva na njih. To je tisto, kar nam je znano, prihodnost pa nam bo prinesla še več odkritij, zato naj bo Vzvišen Allah najlepši Stvarnik, ki pravi:

Mi vse ustvarjamo po meri. (Al-Kamer (Mesec) 49. verz)

PRVO POGLAVJE

PRVE (BOŽJE) STVARITVE

Allahov govor, Kur'an, pojasnjuje, da je prvotni svet ustvarjen od nematerialnega, z Allahovo močjo, voljo in ukazom, tako kot to On, Vzvišeni razlaga v Svojem govoru: **On je Stvarnik nebes in Zemlje in ko se za nekaj odloči, samo reče: "Bodi!" in to nastane.** (Al-Bakare (Krava) 117. verz)

Allahov poslanec, Muhammed, mir z njim, pojasnjuje, da je voda prvo, kar je Allah ustvaril in ona je osnova ostalim bitjem. Vzvišeni Allah je ustvaril vodo s Svojo močjo iz ničesar in jo naredil kot osnovo za ustvarjanje celotnega sveta in poslanec vere, mir z njim, pravi: **“Vse je ustvarjeno iz vode.”** (Izročilo je verodostojno, navaja ga Ibn Hibban.)

STVARSTVO NEBES IN ZEMLJE

Allah nam v Kur'anu sporoča, da je v šestih časovnih obdobjih brez kakršnega koli napora ustvaril sedem nebes in sedem zemelj, in pravi:

“V šestih dneh smo ustvarili nebo, zemljo in vmesni prostor, pa nas ni premagala utrujenost.” (Kaf 38. verz)

In poleg tega, da je On, Slavljeni in Vzvišeni, mogočen da jih ustvari v enem trenutku ali celo manj od tega, tako kot je On to pojasnil v Svojem govoru:

“In naša zapoved je ena beseda! Vse se zgodi v trenutku.”

(Al-Kamer (Mesec) 50.verz)

Če bi nekdo rekel: “Zakaj jih ni ustvaril v enem trenutku, če je tako mogočen in da samo reče “bodi in ono nastane”? Učenjak Ibnul-Dževzi omenja nekatere modrosti tega in pravi:

Prva modrost: Vzvišeni je želel, da se Njegov ukaz izvede v vsakem časovnem obdobju ustvarjanja, da bi Ga veličali angeli in tisti, ki so priče tega ustvarjanja.

Druga modrost: Priprava, preverjanje in uvod v vse tisto, kar bo ustvarjeno za Adama, mir z njim, in njegove potomce, še preden bo on ustvarjen, pa tudi obveščanje angelov o pomembnosti Adama, mir z njim.

Tretja modrost: Takojšnje ustvarjanje izraža moč, postopno pa izraža modrost, zato je Allah na ta način želel izkazati Svojo modrost, tako kot je Svojo moč pokazal v Svojem govoru: “Bodi!” in to nastane.

Četrta modrost: Vzvišeni je poučil Svoje služabnike samokritičnosti, postopnosti in preverjanju. Torej, če tisti ki je Nezmotljiv izvaja preverjanje, potem je tisti, ki je nagnjen k napakam, še nujnejši, da to naredi.

Peta modrost: Odlaganje časa med enim in naslednjim ustvarjanjem je daleč od misli, da se je ono zgodilo po nekem vzorcu ali dogovoru.

Učenjak Kurtubi, naj mu se Allah usmili, v svojem komentarju Kur'ana z naslovom "Al-Džami'u liahkamil-Kur'an" omenja še eno modrost in pravi: "Vzvišeni Allah je ustvaril nebesa in zemljo v šestih časovnih obdobjih, ker On, Vzvišeni vse ustvarja z določenim časom in je na ta način pojasnil opustitev hitenja pri kaznovanju grešnikov, ker vse pri Njemu, Vzvišenemu ima določeni čas oziroma rok."

Navajajo se tudi podrobnosti stvaritve nebes in zemlje v Kur'anu, v besedah Vzvišenega Allaha:

Reci: "Mar resnično načete verovati vanj, ki je ustvaril zemljo v dveh dneh – in še malikujete?! On je Gospodar svetov!" On je na zemlji postavil nepomične planine, jo blagoslovil in določil njene plodove – vse to v štirih dneh. To je pojasnilo za tiste, ki sprašujejo. Potem je posedel nebo, ki je bilo še meglica. Nebu in Zemlji je rekel: "Pridita, zlepa ali zgrda!" "Pokorno prihajava," sta odgovorila. V dveh dneh ju je ustvaril, kakor sedmero nebes, in določil, kaj bo na vsakem nebu. Najbližje nebo smo okrasili z bleščečimi zvezdami, nad katerimi bedimo. To je ukaz Mogočnega, Vsevednega. (Fussilet (Pojasnilo) 9-12)

Sejjid Kutb v svoji knjigi "V okrilju Kur'ana" pravi: "V dveh dnevih (časovnih obdobjih) je Allah ustvaril zemljo, v drugih dveh dnevih je na njej ustvaril nepremične gore in jo blagoslovil, tako so se izpopolnili štirje dnevi (časovna obdobja). Brez dvoma so ti dnevi od Allahovih dnevov, katerih trajanje On, Vzvišeni ve in nikakor niso kot dnevi na našem (tuzemskem) svetu... V teh štirih dnevih (časovnih obdobjih) je najprej ustvarjena zemlja, potem so ustvarjene gore na njej in določeni njeni proizvodi. To so drugačni dnevi, katerih trajanje ne vemo, vemo pa, da so dosti daljši od dnevov tega našega sveta, ki so nam znani. Najbližje, kar si lahko predstavljamo, skladno s tem, koliko je doseglo naše človeško znanje, je to, da gre za časovna obdobja skozi katera je zemlja prehajala razvijajoč se iz faze v fazo, vse dokler se ni ustalila in stabilizirala njena skorja in postala primerna za življenje, kot nam je danes znano."

MODROST STVARITVE ČLOVEŠTVA

Tu je razumno in logično vprašanje: kaj je razlog za ustvarjanje ljudi, ki jih je Allah počastil s tako častjo, da jim je vse v tem vesolju podrejeno? Kaj je namen njihovega ustvarjanja?

Častni Kur'an transparentno pojasnjuje modrost ustvarjanja človeštva, da ne bi pustil prostora za špekulacije in hipoteze, in pojasnjuje, da so ljudje ustvarjeni za častno in vzvišeno poslanstvo, isto poslanstvo zaradi, katere je Vzvišeni Allah ustvaril nebo in zemljo, Pekel in Raj in to je častitev Edinega Allaha, ki nima partnerja, kot nam to On, Vzvišeni pojasnjuje v Svojem govoru:

»Džine in ljudi sem ustvaril samo zato, da se mi klanjajo. Ne zahtevam od njih, da bi me oskrbovali ali hranili. Oskrbuje le Allah, Močni in Mogočni!« (Az-Zarijat (Tisti, ki pihajo) 56-58)

Življenje na tem svetu ni takšno, kot ga smatrajo materialisti in ateisti, ki verjamejo, da ne bodo obujeni od mrtvih oziroma ponovno oživljeni, obračunani niti kaznovani (za svoja dejanja). Oni verjamejo, da obstaja le življenje, ki se konča s smrtjo, tako kot nas je o njih obvestil Vzvišeni Allah v Svojem govoru:

Pravijo: "Obstaja samo zemeljsko življenje, živimo in umremo. Samo čas nas uniči." Popolnoma nevedni so in zgolju ugibajo. (Al-Džasijah (Klečeči) 24. verz)

Nič ni težje, kot da človek živi s to mislijo, niti bolj nesrečne duše kot tiste, ki verjame v to, kajti tako kot ima človek potrebo zadovoljiti telo, obstaja tudi potreba po zadovoljitvi duševnih teženj. Duševne potrebe je nemogoče zadovoljiti, razen s spoznanjem Allaha, to pa je možno uresničiti le s sledenjem tistega, s čimer so prišli Božji poslanci vere. Vprašanje ateizma in zanikanja vstajanja od mrtvih ni argument nove dobe, ampak je to argument, ki ga uporabljajo že stoletja in katerega ateisti in neverniki prenašajo s kolena na koleno, da bi z njimi ujeli tistega, ki je "slep" glede Allaha (oz. Boga), ki ga je Allah zaslepil glede resnice, ker zavrača božansko usmeritev in pristop ter sodi z razumom v tistem, kjer je takšna sodba oz. razsojanje neprimerno. Vzvišeni Allah pravi:

In mednje poslali poslanca izmed njih: "Častite le Allaha, saj nimate drugega boga razen Njega. Mar ne bi bili bogaboječi?" (32) Glavarji njegovega naroda, ki niso verovali in so zanikali, da bodo oživljeni na onem svetu, medtem ko smo jim naklonili razkošno življenje (da bi še bolj pogreznili v greh), so rekli: "To ni nič drugega kot človek kakor vi. Jé, kar vi jeste, in pije, kar vi pijete. (33) Če pa se boste pokoravali človeku, ki je takšen kot vi, boste zagotovo pogubljeni. (34) Ali vam obljublja, da boste potem, ko boste umrli in postali zemlja ter kosti, obujeni od mrtvih? (35) Nikakor, nikakor! Ni možno, da bi se vam zgodilo to, kar se vam obljublja (da vas bo doletelo). (36) To življenje je le na tem svetu, umiramo, živimo in ne bomo ponovno oživljeni. (Al-Mu'minun (Verniki) 32-37)

Na začetku so bili ljudje en narod, ki je bil edinstven in se ni razhajal, ker so bili ena skupnost in jih je bilo malo. Vendar, ko so se Adamovi potomci razmnožili in jim je bilo tesno, da bi živeli v eni skupnosti, je bilo potrebno, da se nekateri med njimi razselijo in razidejo na zemlji, da iščejo oskrbo. Kur'an razlaga to dejstvo in Vzvišeni Allah pravi: **»In ljudje niso bili nič drugega kot le ena skupnost in so se razšli. In če ne bi bilo besede tvojega Gospodarja, ki je bila že izrečena pred tem, bi bilo med njimi že presojeno glede tega, v čemer se razhajajo.«** (Junus (Jona) 19. verz)

Rezultat tega razhajanja in razselitve po Zemlji je bila raznolikost jezika, običajev in tudi oddaljenost od izvirne, prvotne vere. Od Allahove pravičnosti, ki ne dela krivice in nasilja, je to da ne kaznuje, razen po tem, ko pošlje Svoje poslane vere, da opozorijo in razložijo ljudem, kaj je prava pot, katero bodo spoznali in se vrnil k Allahu. Allahovo usmiljenje do ljudi pomeni, da jih ne bo kaznoval, dokler jim ne pošlje glasnike vere, ki jih bodo usmerili na pravo pot in jih opozorili na pot zablode, tako kot nam je že prej pojasnjeno, da ljudje ne bi bili niti v enem časovnem obdobju brez razodetja in poslanecev vere, kot nas o tem obvešča Vzvišeni Allah v Svojih besedah:

Poslali smo te z resnico, da prineseš blagovest in da opominjaš. Prav vsakemu ljudstvu je bil poslan nekdo, ki ga je opominjal. (Fatir (Stvarnik) 24. verz)

Vsemogočni Allah je od časa do časa pošiljal glasnike in poslane vere, da bi vrnil ljudi k verovanju v Enega in Edinega Gospoda (Boga) in da Ga častijo, potem ko se je njihovo versko prepričanje izkrivilo in ideološke usmeritve podvojile. Poslanstvo vseh poslanec vere, naj bo božji mir z njimi, od prvega do zadnjega, je bilo, da pozivajo k verovanju v Enega in Edinega Allaha in da samo Njega častijo s prepričanjem, besedami in dejanji, prav tako da se negira in zavrača vse, kar se ob Njemu časti, ker Vzvišeni Allah pravi: **Vsakemu ljudstvu smo ponovno poslali poslanca: "Častite Allaha in izogibajte se lažnih bogov." Med njimi (t.j. ljudstvi) so bili tisti, ki jih je Allah usmeril na Pravo pot in pa tisti, ki so po pravici zaslužili zablodo. Zato pojdite po Zemlji in si oglejte, kakšen je bil konec tistih, ki so trdili, da gre pri tem za laž.** (An-Nahl (Čebele) 36. verz)

Vzvišeni Allah je pošiljal poslane vere, da ljudje ne bi imeli nobenega opravičila (za svojo nevero) po poslancih, tako kot nas je o tem obvestil Vzvišeni Allah:

"Poslance, prinašalce radostnih novic in svarilce, da ne bi imeli ljudje po poslancih pri Allahu nobenega opravičila več. In Allah je Vsemogočen, Najmodrejši." (An-Nisa (Ženske) 165. verz)

Potrebno je vedeti, da so vsi poslanci in glasniki vere bili ljudje in da nobeden med njimi ni imel pri sebi nobenih božanskih lastnosti. Med njimi in ostalimi ljudmi ni nobene razlike, razen v tem, da jim je Allah podaril to posebnost, da so bili brezgrešni glede dostave razodetja od Vzvišenega Allaha ljudem in da jim je Allah podaril čudeže (nadnaravna dejanja) kot dokaz njihovim narodom, da bi verjeli in vedeli, da je njihovo versko poslanstvo in misija resnična. Vzvišeni Allah pravi:

In pred teboj nismo poslali nobenega od poslancev, ki ne bi jedel hrane in hodil po tržnicah. In storili smo, da ste drug drugemu skušnjava, da vidimo ali boste potrpežljivi. Tvoj Gospodar pa vidi vse. (Al-Furkan 20. verz)

Vzvišeni Allah pojasnjuje njihovo človeško, prirojeno naravo tako, da so oni imeli žene in otroke, zato da ne bi nekdo mislil, da so oni bili drugačni od ostalih ljudi. Vzvišeni Allah pravi:

Že pred teboj smo pošiljali poslance in oni so imeli žene ter potomce. In noben poslanec ne bi mogel priti s kakšnim čudežem, razen po Allahovi volji. Vsaka odredba ima svoj rok in ta je zapisan. (Ar-Ra'd (Grom) 38. verz)

Vzvišeni Allah prav tako pravi:

Zagotovo so neverniki tisti, ki govorijo: "Allah je Mesija, Marijin sin." Mesija pa je rekel: "O, potomci Izraela! Častite Allaha, mojega in vašega Gospodarja!" Tistemu, ki si poleg Allaha vzame nekoga ali nekaj za boga, bo Allah prepovedal Raj in njegovo zatočišče bo Ogenj. Krivičnežem pa nihče ne bo pomagal! (72) Zagotovo so neverniki tisti, ki govorijo: "Allah je eden izmed treh." In ni nobenega boga razen Enega Boga. In če ne prenehajo tako govoriti, bodo tiste, ki so zablodili v nevero, zares doletele boleče muke. (73) Mar se oni ne bi pokesali Allahu in prosili Njegovega odpuščanja? In Allah je Odpuščajoči in Usmiljeni. (74) Mesija, Marijin sin, ni drugega kot poslanec, pred katerim so že bili poslanci. In njegova mati je potrjevala resnico. Bila sta jedla hrano! Poglej, kako jim pojasnujemo ajete (dokaze), nato poglej, kako se obračajo (od resnice). (75) Reci: "Mar častite poleg Allaha to, kar vam ne more ne škodovati ne koristiti? Medtem ko je Allah Tisti, ki vse sliši in Vsevedni." (76) Reci: "O, pripadniki Knjige! Ne pretiravajte v vaši veri z neresnicami in ne sledite strastem ljudi, ki so že zablodili od prej in so mnoge zapeljali ter so še sami zatavali s Prave poti." (Al-Maidah (Miza) 72-77)

Nobeden med njimi ni posedoval ničesar božanskega, niti ničesar od rububijjeta¹, niti ni upravljal čimerkoli v vesolju. Nihče med njimi ni bil v moči niti sebi, niti drugemu odstraniti kakršno koli škodo ali prinašati kakšno korist, niso imeli nobene moči, da bi življenje vzeli, življenje dali niti moči ponovnega oživljanja. Vzvišeni Allah nas obvešča o svojem poslancu Muhammedu, božji mir naj bo z njim, ki je najboljši in najčistejši človek, v Svojem govoru:

Reci: "Ni v moji moči, da bi sebi prinašal korist ali škodo, razen tistega, kar hoče Allah. Če bi imel znanje o stvareh, ki so čutom nedostopne, bi si naredil veliko

Rububijjet pomeni to, da je Allah Gospodar, Stvarnik, Vladar, Oskrbnik in Tisti, ki upravlja z ¹ vsemi vprašanji Njegovih bitij.

dobrega in zlo me ne bi doletelo. Toda jaz nisem nič drugega kot le svarilec in prinašalec radostnih novic ljudem, ki verujejo. (Al-A'raf (Višave) 188. verz)

STVARITEV ADAMA, OČETA ČLOVEŠTVA

Allahova modrost in volja sta pomenili, da bi na Zemlji postavil namestnika, ki bi jo obdeloval (gradil in uredil), in da bi imel ta namestnik potomce skozi razmnoževanje,

ki z Božjo voljo vključuje vse, kar vključuje pomen modrosti Njega, Vzvišenega v smislu kultiviranja (urejanja) Zemlje. Poleg tega je Zemlja hiša preizkušenj, skušnjav in izpita za ljudi, da bi se razkrilo, kdo med ljudimi je pokoren Allahu in kdo ni, kdo med njimi je vernik in kdo je nevernik. Vzvišeni Allah pravi:

Ko je tvoj Gospodar rekel angelom: "Postavil bom namestnika na Zemlji!" so dejali: "Mar boš ustvaril na njej nekoga, ki bo širil zlo po njej in prelival kri? Mi pa Te s hvaljenjem slavimo in Te veličamo." Rekel je: "Zares vem, česar vi ne veste." (Al-Bakare (Krava) 30. verz)

Ta namesnik je bil Adam, naj bo božji mir z njim, oče človeštva, zadnjega sveta, ki ga je Vzvišeni Allah ustvaril. Adam je ustvarjen v petek, kakor nas o tem obvešča Allahov poslanec Muhammed, naj bo božji mir z njim, ki pravi: **»Najboljši dan v katerem je zasijalo sonce je petek; v njemu je ustvarjen Adam, v njemu je vstopil v Raj in v njemu je izstopil iz Raja in v tem dnevu bo nastopil Sodni dan.«** (Izročilo je verodostojno, beleži ga Muslim)

Zato je Vzvišeni Allah izbral petek, da bo tedenski praznik muslimanov. Zaradi položaja Adama pri Allahu, je bilo angelom ukazano, da se mu priklonijo do tal iz počasti do njega, da ga veličajo in spoštujejo, ko ga je Allah ustvaril in vanj vdihnil dušo. Vsi angeli so se pokorili Allahovemu ukazu, razen Luciferja-Satana (v Kur'anu Iblis), ki je storil greh zoper Allaha in se vzdržal od priklona do tal Adamu iz zavisti in ošabnosti do bitja (Adama), ki ga je Allah odlikoval nad njim. Vzvišeni Allah nas o tem obvešča v Svojem govoru:

Tvoj Gospodar je rekel angelom: "Ustavril bom človeka iz ilovice. Ko ga bom popolnoma oblikoval in mu vdahnil življenje, se mu poklonite!" vsi angeli so se skupaj poklonili, razen satana. On se je prevzel in je postal nevernik. "O, satan," je rekel Gospod, "kaj te je navedlo, da se ne pokloniš bitju, ki sem ga sam ustvaril? Si se mar prevzel in misliš, da si vzvišen?" "Boljši sem od njega," se je glasil odgovor. "Mene si ustvaril iz ognja, njega iz ilovice." "Potem pa izgini iz raja," je rekel On, "in bodi preklet! Moje prekletstvo bo nad teboj vse do Sodnega dne!" "O, Gospodar," je rekel satan, "daj mi odloga do dne, ko bodo oživljeni!" "Naj bo tako," je rekel Gospod, "do vnaprej določenega dne." "Pri tvojem

dostojanstvu! Zagotovo jih bom vse zapeljal na stranpot, razen tistih med njimi, ki ti bodo iskreno služili." "Prisegam pri resnici, resnico govorim," je dejal Allah, "gotovo bom napolnil pekel z vsemi vami- s teboj in s tistimi, ki ti bodo sledili!"
(Sad 71-85)

Stvarstvo nebes in Zemlje je bil uvod v stvarstvo Adama, naj bo božji mir z njim, iz svoje modrosti je Allah dal, da se od njega (Adama) in njegove žene Eve (ar.Hava) razmnoži človeštvo. Vzvišeni pojasnjuje, da je to vesolje in vse kar je v njem, podrejeno Adamovim potomcem, tako da bi se okoristili z dobrinami, ki jih je Allah ustvaril v njemu ter da bi bil široko polje, skozi katerega bo človek odkrival in našel tisto, skozi katero bo dosegel dostojanstveno življenje. Vzvišeni Allah pravi:

Mar niste vedeli, da vam je Allah namenil vse, kar je v nebesih in na Zemlji ter vam dal v obilju svoj vidni in nevidni blagor? Nekateri med ljudmi razpravljajo o Allahu brez znanja, brez pravih napotkov ter brez knjige, ki daje luč. (Lukman 20. verz)

Prav tako vesolje in vse kar je v njemu mora biti primerna podlaga za razmislek in opazovanje, ki vodi k spoznaji o Vzvišenemu Stvarniku (Bogu), ki zasluži resnično čaščenje (oboževanje) , kakor to pojasnjuje Vzvišeni v Svojem govoru:

Resnično! V stvarstvu nebes in Zemlje in v menjavi noči in dneva so znamenja za ljudi, ki razumejo. (190) Tisti, ki se spominjajo Allaha stojè, sedè ali (ležè) na bokih in razmišljajo o stvarstvu nebes in Zemlje: "Gospodar naš, tega nisi ustvaril zaman, Vzvišen si Ti, zato nas obvaruj pred mučenjem v Ognju. (191) Gospodar naš! Kogar Ti pahneš v Ogenj, tega si ponižal in zločinci ne bodo imeli nikakršnih pomočnikov. (192) Gospodar naš! Zares smo slišali klicatelja klicati k verovanju: "Verujte v vašega Gospodarja", pa smo verovali. Zato Gospodar naš, odpusti nam naše grehe, zakrij naše pregrehe in daj, da umremo med krepostnimi. (193) In daj nam, Gospodar naš, kar si nam obljubil preko svojih poslancev, in ne ponižaj nas na Dan vstajenja. Ti resnično ne lomiš svojih obljub." (Alu Imran (Amramova družina) 190-194)

IZGNANSTVO ADAMA, NJEGOVE ŽENE, MIR Z NJIMA, IN SATANA IZ RAJA

Potem, ko je bil Satan (Lucifer) nepokoren svojemu Gospodu (Allahu) ter zavrnil, da se prikloni do tal Adamu, mu je Allah predpisal, da bo nesrečen in izgnan iz Raja. Satan je

obljubil, da bo Adamove potomke zavajal s prave poti v zablodo iz zavisti, tako kot je že prej zavidal njihovemu očetu Adamu. O tem nas obvešča Vzvišeni Allah in pravi:

In ko je tvoj Gospodar rekel angelom: "Ustvaril bom človeško bitje iz suhe gline iz spremenjenega, oblikovanega blata. (28) Ko ga bom oblikoval in vanj dahnil dušo, se mu takoj priklonite do tal." (29) Pa so se mu vsi angeli skupaj družno priklonili do tal, (30) razen Iblisa (Luciferja), on se ni hotel pokloniti z njimi. (31) Rekel je (Allah): "O, Iblis! Zakaj se nisi hotel prikloniti do tal?" (32) Rekel je (Iblis): "Nikoli se ne bi priklonil pred človekom, ki si ga ustvaril iz suhe gline, iz spremenjenega, oblikovanega blata." (33) Rekel je (Allah): "Odidi iz njega (raja ali iz področja, kjer so bili višji angeli), zares si izobčenec. (34) In naj bo prekletstvo nad teboj vse do Sodnega dne." (35) Rekel je (Iblis): "Moj Gospodar! Daj mi čas do dneva vstajenja." (36) Rekel je (Allah): "Ti si eden od tistih, ki jim je dan čas ... (37) do Dneva, ki je že določen in znan." (38) Rekel je (Iblis): "Moj Gospodar! Zato ker si storil, da sem zablodil, jim bom zagotovo olepšal marsikaj na Zemlji in jih vse zavedel, (39) razen tistih med njimi, ki so Tvoji iskreno predani sužnji." (40) Rekel je (Allah): "To je Moja prava pot (Moja zaveza). (41) Nad Mojimi vdanimi sužnji resnično ne boš imel oblasti, razen nad tistimi zablodelimi, ki ti bodo sledili." (42) In zares bo Pekel zbirno mesto za vse njih. (Al-Hidžr (Kameno mesto) 28-43)

Sovraštvo Iblisa (ime satana) do Adama, mir z njim, se je pojavilo v raju, že v samem začetku stvaritve Adama. Iblis pa je prežal nanj, mu delal ukane in ga nagovarjal, da je plodove z drevesa, katere mu je Allah prepoved jesti, vse to z namenom, da bi njega (Adama) in njegovo ženo izgnal iz Raja in blaginje v kateri sta bila. Iblis je uspel zavesti Adama, mir z njim, tako je Adam pojedel plod s prepovedanega drevesa, nato se pokesal za svoj greh in priznal napako, Allah mu je odpustil in sprejel njegovo kesanje. Posledica tega greha je bilo izgnanstvo Adama in njegove žene iz raja in spustitev na Zemljo, tako kot nam to razlaga Vzvišeni Allah v Svojem govoru:

In (spomni se) ko Smo rekli angelom: "Do tal se priklonite Adamu!" - so to storili, razen Iblisa (ime satana), ki je to odklonil. (116) Nato smo rekli: "O, Adam! Resnično je ta sovražnik tebi in tvoji ženi, zato naj vaju ne prežene iz Raja, da ne bi bil nesrečen. (117) V njem ti je dano, da ne boš ne lačen ne gol, (118) ne žejen in

v njem ne boš občutil pripeke." (119) Toda hudič ga je mamil. Rekel je: "O, Adam! Ali hočeš, da ti pokažem drevo večnosti in kraljestvo, ki ne bo izginilo?" (120) Tako sta (Adam in Eva) zaužila njegov sad, razkrili so se jima njuni sramni deli in začela sta jih zakrivati z rajskim listjem. Adam ni ubogal svojega Gospodarja, zašel je s prave poti. (121) Nato ga je njegov Gospodar (po njunem kesanju) izbral, mu odpustil in ga usmeril na Pravo pot. (122) Rekel je (Allah): "Spustita se z njega oba (Adam in hudič) - nekateri od vas (vajinih potomcev) bodo sovražniki eni drugim. Ko pa boste prejeli od Mene vodila na pravo Pot, tisti, ki jim bodo sledili, ne bodo zablodili in ne bodo nesrečni. (123) In kdor se obrne proč od mojega opominjanja (mojih napotkov), bo zagotovo imel tegobno življenje, polno najhujših stisk in na Dan vstajenja ga bomo oživel slepega. (124) Rekel bo: "Gospodar moj, zakaj sem oživljen kot slepec, ko pa sem nekoč lahko videl?" (125) Dejal bo: "Tako kot so ti prihajali naši dokazi (znamenja), pa si namenoma pozabil nanje (t.j. zapustil si jih), boš ti danes pozabljen." (126) In tako bomo kaznovali vsakogar, ki je pretiraval in ni verjel v ajete (dokaze, znamenja) svojega Gospodarja. In muke na onem svetu bodo težje in trajnejše. (Ta-Ha 116-127)

Deset generacij potem, ko je Allah izgnal Satana iz Raja na Zemljo, zaradi njegove nepokorščine Vzvišenemu Allahu, ker je zavrnil, da bi se priklonil do tal Adamu, pa tudi Adam je bil izgnan iz Raja zaradi svojega greha do Vzvišenega Allaha, ko je pojedel plod iz prepovedanega drevesa, se je zgodilo razhajanje, mnogoboštvo (politeizem) in oddaljevanje od Božje poti in pristopa, ki je bil predpisan Adamu in njegovim potomcem. Razlog za to je vsekakor Satan, ki je obljubil, da bo zavedel Adamove potomke. V mnogih stvareh je uspel glede tega ter jih odvrnil od Allahove poti. Potem je Allah poslal poslanca vere iz milosti do ljudi, da bi se vrnil na pravo pot, ki jim bo zagotovila srečo na obeh svetovih. Prvi poslanec vere po Adamu je bil Noe (ar.Nuh), naj bo na njih Božji mir, v njegovem narodu se je začel pojavljati politeizem oziroma malikovanje, on je bil poslan, da jih vrne na Božjo pot in pristop. Glede Noetovega poziva svojega naroda (na pravo pot) Vzvišeni Allah pravi:

Noe je dejal:"O, Gospodar!" Ne poslušajo me; sledijo tistim, katerih bogastvo in otroci bodo le še povečali njihovo nesrečo. Kujejo silne spletke in govorijo: 'Nikakor ne zapuščajte svojih božanstev! Ne zapustite ne Veda, ne Suva, ne

Jegusa, ne Jevka, ne Nesra! Mnoge so že zapeljali v zablodo, zato pripravi tem nasilnikom čim večjo nesrečo!” Zaradi njihovih grehov smo jih utopili, pozneje pa jih bomo vrgli v ogenj. Prav nihče jim, razen Allaha, ne bo pomagal! In Noe je dejal:” O, Gospodar!” Ne pusti na zemlji niti enega nevernika! Če jim namreč pustiš, bodo zapeljevali tvoje služabnike v zablodo. Rojevali se bodo le grešniki, neverniki! O, Gospodar! Odpusti meni, mojim staršem in vsem, ki vstopajo v mojo hišo kot verniki, zatem vernikom in vernicam; nevernikom pa pripravi čim večjo nesrečo!” (Nuh (Noe) 21-28)

POTREBA LJUDI PO POSLANCIH IN RAZODETJIH

Ljudje imajo potrebo po Božjih poslancih vere in tistega v kar oni pozivajo, tako kot imajo potrebo po hrani in pijači. Imajo potrebo po njih, da bi preko njih spoznali svojega Stvarnika in da bi tisto, v kar pozivajo poslanci vere, bila pot za dobrobit življenja ljudi, osvetlitev njihovih src in vodilo ljudskega razuma. Prav tako se preko poslanecev vere spozna namen in odnos do življenja ter vsem, kar on nosi s seboj, da ne bi padli v razvrat

in grehe. Preko poslancev vere bodo naučili svoje pravice in obveznosti do svojega Stvarnika, do samega sebe in do ostalih ljudi.

Pojasnjujoč to dejstvo, Ibn Kajjim pravi: "Iz tega sledi spoznanje o potrebi ljudi, ki presega vsako drugo potrebo, za poznavanje Božjega glasnika in tistega, s čim je prišel (razodetje), in za verovanje v to, o čemer jih je obvestil in potrebo po poslušnost v tem, kar jim je ukazal. Pravzaprav ni poti, ki bi vodila do sreče in uspeha v tem in prihodnjem svetu, razen preko Božjih glasnikov, niti ne obstaja način, da bi podrobno spoznalo dobro in slabo, razen preko njih. Ne more se doseči končno Allahovo zadovoljstvo, razen preko Božjih glasnikov. Vsako dobro, v smislu dejanj, besed in morale, je skozi njih in razodetja, ki jim je dano. Oni so glavni parameter in po njihovih besedah, ravnanju in vedenju se določa in meri etika in morala. S sledenjem Božjih glasnikov, se razlikujejo tisti, ki so na pravi poti, od tisti, ki so zavedeni. Potreba po Božjih glasnikih je večja (močnejša) kot potreba telesa za njegovo dušo, od potrebe očesa za njegovo svetlobo, od potrebe duše za svojim življenjem. Ne glede na nujnost in potrebo po dejanjih, je potreba človeka po poslancih vere daleč nad to. Torej, kaj misliš o tistem, ki bo sunnet (prakso, način življenja) zapustil, celo za trenutek, njegovo srce se bo pokvarilo in postalo kot riba, ki zapusti vodo in je položena v posodo za pečenje. Stanje človeka, čigar srce zapusti tisto, s čimer so prišli Božji glasniki (in to je razodetje od Vzvišenega Boga), je takšno, kot to in še huje, toda samo srce, ki je živo, to občuti."

ALLAHOVA MODROST PRI IZBIRI POSLANCEV IN GLASNIKOV VERE

Resnično je poslanstvo in glasništvo vere Božji dar, privilegij in izbor, ki ga Allah daruje samo tistim Svojim služabnikom, katerim hoče. Ta počastitev nima nikakršne veze s poreklom, ugledom ali položajem. Allah je vsevedni in moder in On dobro ve, komu bo zaupal Svoje poslanstvo, in tako Vzvišeni pravi:

O, ljudje! Navaja se primer, zato ga poslušajte. Zares tisti, h katerim molite namesto k Allahu, ne bodo ustvarili niti muhe, četudi bi se prav vsi zbrali, da bi to storili. In če bi jim muhe kaj odnesle, tega ne bi mogli nikoli vzeti nazaj. Tako šibek je tisti, ki išče, in tudi tisti, od kogar se išče. (73) Ne cenijo in ne spoštujejo Allaha, tako kakor bi Ga morali ceniti in spoštovati. Allah je resnično Nadvse močan, Nepremagljiv.(74) Allah izbira za poslance najboljše med angeli in najboljše med ljudmi. Allah zagotovo vse sliši in vse vidi.(Al-Hadž(Romanje)73-75)

Zato je potrebno, da se Allahovemu poslancu Muhammedu, mir z njim, ne zavida na poslanstvu, tako kot so prej Izraelci zavidali Jezusu, mir z njim. Kot nam je že pojasnjeno, gre za milost, darovanje in počastitev od Allaha, ki jo on daruje tistemu, komu hoče. Vzvišeni Allah pravi:

Mar zavidajo ljudem za tisto, kar jim je Allah dal od svojega obilja? Že smo dali Abrahamovim potomcem Knjigo, modrost ter obsežno oblast. (An-Nisa (Ženske) 54. verz)

Allahovi poslanci vere, naj bo Božji mir z njimi, se razlikujejo po vrednosti, ki jo Allah daruje tistemu, komu hoče od Svojih služabnikov. Vzvišeni Allah pravi:

To so poslanci, ki Smo jih povzdignili ene nad druge. Allah je govoril z nekaterimi od njih, nekatere pa je dvignil za nekaj ravni. In Jezusu, Marijinemu sinu, smo dali jasna znamenja in ga podprli s Svetim Duhom (angelom Gabrijelom). In če bi Allah hotel, se ne bi pobijali med seboj tisti, ki so bili za njimi, za tem, ko so že prejeli jasna znamenja, vendar se niso strinjali: nekateri med njimi so verovali, nekateri pa zanikali. In če bi Allah hotel, se ne bi pobijali med seboj, toda Allah počne tisto, kar želi. (Al-Bakare (Krava) 253. verz)

POSLANCI "ULUL-AZM" (POSLANCI ODLOČITVE)

NOE (ar.NUH), MIR Z NJIM

Noe (v Kur'anu omenjen kot Nuh) je prvi glasnik vere, ki ga je Allah poslal potem, ko se je njegovo ljudstvo pokvarilo in padlo v mnogoboštvo. Pozabili so osnove verskega

zakona, ki je bil razodet Adamu (mir z njim). Začeli so častiti malike (kipe), tako kot to pojasnjuje Vzvišeni Allah v Svojem govoru: **Noeta smo poslali njegovemu ljudstvu:”Opominjaj svoje ljudstvo, preden ga zadene neznosno trpljenje!” “O, ljudstvo,” je govoril Noe, “odkrito vas svarim: Klanjajte se Allahu, bojte se ga in bodite meni poslušni! On vam bo oprostil vaše grehe in vas pustil živeti do določene ure. Ko pa napoči ta ura, je ne boste mogli odložiti.”** (Nuh (Noe) 1-4)

Imeli so pet kipov, ki so jih častili poleg Allaha in smatrali jih, da so sveti, in to so bili: Ved, Suva, Jegus, Jeuk in Nesr. Vzvišeni Allah jih omenja v Kur'anu:

Kujejo silne spletko in govorijo: 'Nikakor ne zapuščajte svojih božanstev! Ne zapustite ne Veda, ne Suva, ne Jegusa, ne Jeuka, ne Nesra! (Nuh (Noe) 23. verz)

Noe, mir z njim, je bil bogaboječ in iskren, klical je svoje ljudstvo trdno, neomajno in potrpežljivo. Uporabljal je različna sredstva pri pozivu svojega ljudstva, oni pa so mu se posmehovali in govorili, da je lažnivec, kot nam to pojasnjuje Vzvišeni Allah v Svojem govoru:

Dejal je:”O, Gospodar moj! Svoje ljudstvo sem opominjal podnevi in ponoči, toda moji opomini so ga le še bolj oddaljili! Vsakič ko sem jih pozival, naj te prosijo za odpuščanje, so si s prsti mašili ušesa in se pokrivali s svojimi oblačili. Bili so trmasti in nadvse ošabni! Potem sem jih klical, jim javno oznanjal in zaupno šepetal ter govoril:”Prosrite svojega Gospodarja za odpuščanje, saj on resnično veliko odpušča!” (Nuh (Noe) 5-10)

Kljub temu je Nuh, mir z njim, vztrajal v svojem poslanstvu in vsakič, ko je okrepil svoj poziv in opominjanje, je njegovo ljudstvo vse bolj zavračalo odziv in so bili še bolj vztrajni pri laži. Noe je vse to potrpežljivo prenašal in jih še naprej klical v Allahovo vero, sledilo pa mu je le peščica ljudi. Neverniki so nadaljevali s svojo zablodo in tiranijo, zato jim je Allah odrekel oziroma prikrajšal dež. Nuh jih je pozval, naj verjamejo, da bi jim Allah odklonil kazen, zato so verjeli in Vzvišeni Allah jih ni kaznoval, toda kmalu so se spet vrnil k svojemu neverovanju. Noe jih je pozival 950 let, nato pa se je svojemu Gospodu pritožil zaradi svojega ljudstva, katero mu je bilo neposlušno. Njegovi rojaki so sledili tistim med njimi, ki so bili v zablodi, zato je Noe usmeril molitev svojemu Gospodu:

In Noe je dejal: "O, Gospodar! Ne pusti na zemlji niti enega nevernika! Če jim namreč pustiš, bodo zapeljevali tvoje služabnike v zablodo. Rojevali se bodo le grešniki, neverniki! O, Gospodar! Odpusti meni, mojim staršem in vsem, ki vstopajo v mojo hišo kot verniki, zatem vernikom in vernicam; nevernikom pa pripravi čim večjo nesrečo!" (Nuh (Noe) 26-28)

Vsemogočni Allah je uslišal njegovi prošnji in mu ukazal, naj naredi ladjo, sicer je bil Noe spreten mizar, da bi rešil sebe in tiste, ki so verjeli pred potopom, ki bo očistil Zemljo od brezboštva (ateizma). Prav tako je vzel s seboj dva para od vsake vrste živali, in potem je prišlo do potopa, ker je Allah ukazal, da iz neba pada dež in iz zemlje izvirajo pridejo na površje, tako je Allah potopil vse nevernike, kakor nam je razložil v Svojem govoru:

Že Noetovo ljudstvo pred njimi ni verovalo, našega služabnika je imelo za lažnivca. Pravili so mu "norec" in ga onemogočili. Zaprošil je svojega Gospodarja: "Premagan sem, ti se maščuj!" Odprli smo nebesne zapornice in voda je nepretrgoma začela liti z neba. Storili smo, da je iz zemlje privrela voda. Vodovja so se zlila, kakor je bilo določeno. Noeta pa smo nosili na ladji iz desk, zbitih z žebli; plula je pod našo zaščito. To je bila nagrada za zavrženega. Ta zgodba se je po naši volji ohranila v poduk. Toda ali je sploh kdo, ki bi se želel poučiti?! (Al-Kamer (Mesec) 9-15)

Noe, mir z njim, je imel tri potomke iz katerih je nastalo ostalo človeštvo in to so bili: Sam (oče Arabcev, Perzijcev in Bizantincev), Ham (oče Sudancev – črncev, Evropejcev, Koptov, Hindusov in Indijcev) in Jafes (oče Turkov, Kitajcev, Slovanov ter Gogov in Magogov)

ABRAHAM (ar.IBRAHIM), MIR Z NJIM

Allahov prijatelj, oče glasnika vere, kateremu so se v starosti rodili Izmael (ar.Ismail) in Izak (ar. Ishak), naj bo Božji mir z njimi, od katerih ima poreklo večina glasnikov vere, kot to pojasnjuje Vzvišeni Allah v Svojem govoru: **Hvala Allahu, Tistemu, ki mi je v starosti podaril Izmaela in Izaka. Moj Gospodar zares sliši vsako prošnjo. (39)**

Gospodar moj! Daj, da bom vestno vzpostavljaj molitev in tudi moji potomci - Gospodar naš - in usliši mojo prošnjo. (Ibrahim (Abraham) 39-40)

Allah je izbral Abrahama in mu daroval poslanstvo in veliko dobrega glede na ostala bitja. Abraham, mir z njim, je živel med ljudstvom, ki so bili malikovalci, častili oziroma oboževali so zvezde, tako kot nas o tem obvešča Vzvišeni Allah in pravi:

In ko je Abraham rekel svojemu očetu Azerju: "Mar si vzel kipe za bogove? Vidim da ste zares ti in tvoj narod v jasni zablodi." (74) In tako smo Abrahamu pokazali kraljestvo nebes in zemlje, da bi bil izmed trdno prepričanih. (75) Ko ga je prekrila noč, je videl zvezdo. Rekel je: "To je moj gospodar," ko pa je zašla, je rekel: "Ne maram tistih, ki zaidejo." (76) In ko je videl vzhajajoči mesec, je dejal: "To je moj gospodar," ko pa je zašel, je rekel: "Če me moj Gospodar ne bo usmeril, bom zagotovo med zablojenimi ljudmi." (77) Ko je videl vzhajajoče sonce, je rekel: "To je moj gospodar, ta je večji," ko pa je zašlo, je rekel: "O, moj narod! Resnično se odrekam vsemu, kar vi malikujete." (78) Resnično sem svoj obraz usmeril k Tistemu, ki je iz nič ustvaril nebesa in zemljo, kot pravoveren in nisem od malikovalcev." (Al-An'am (Živina) 74-79)

On ni bil zadovoljen s tem in s svojim prirojenim zdravim instinktom je čutil, da obstaja bolj zvišeno Božanstvo od teh stvaritev (v tem primeru zvezd), ki ne morejo nobene koristi dati niti nobene škode odstraniti, tako da ga je Allah napotil k spoznanju Njega, Vzvišenega ter ga odlikoval s poslanstvom. Abraham, mir z njim, je s svojim ljudstvom veliko razpravljaj, posebno je koristil razumne dokaze, ki ne puščajo prostora za dvom, da je tisto, v kar njegovo ljudstvo veruje in časti, razen Allaha, neresnica kot to pojasnjuje Vzvišeni Allah v Svojem govoru:

Povej jim zgodbo o Abrahamu, ki je vprašal svojega očeta in svoje ljudstvo: "Komu se klanjate?" Odgovorili so: "Klanjamo se malikom in ves dan molimo k njim." Abraham je dejal: "Ali vas slišijo, ko molite? Ali vam morejo koristiti ali škoditi? "Ne," so odvrnili, "toda v tem sledimo našim prednikom." "Toda, ali ste pomislili," je vprašal Abraham," da so ti, katerim se klanjate in katerim so se klanjali vaši davni predniki, resnično moji sovražniki? To pa ne velja za Gospodarja svetov, ki me je ustvaril in usmeril na pravo pot, ki me hrani in odžaja, ki mi ozdravi bolezen

in ki mi bo vzel življenje ter me pozneje oživil, in ki mi bo, tako upam, na sodni dan oprostil moje napake. O, Gospodar, podari mi modrost in me uvrsti med dobre ljudi! Stori tako, da me bodo prihodnji rodovi ohranili v lepem spominu! (Aš-Šuara (Pesniki) 69-84)

Abraham, mir z njim, je nadaljeval klicati svoje ljudstvo v monoteizem – verovanje da je Allah Eden, da samo Njega častijo in da zavržejo vsa druga, lažna božanstva. Toda oni so ga smatrali za lažnivca, oporekali so njegovo poslanstvo in ga skušali sežgati, toda Allah ga je pred njihovimi očmi rešil ognja, kot nas o tem obvešča Vzvišeni v pripovedovanju o Abrahamu in njegovemu ljudstvu:

In zagotovo smo dali Abrahamu modrost in zrelost že prej. Prav vse smo vedeli o njem. (51) Ko je svojemu očetu in ljudstvu dejal: "Kakšni kipi so to, da se jim tako posvečate?" (52) Odgovorili so: "Videli smo svoje prednike, da so jih tako častili." (53) Dejal je (Abraham): "Vi in vaši predniki ste bili zagotovo v očitni zablodi." (54) Rekli so: "Si prišel k nam z resnico ali se mar igraš z nami?" (55) Odvrnil je: "Ne, nasprotno. Vaš Gospodar je Gospodar nebes in zemlje, ki je vse ustvaril iz nič. Jaz pa sem eden od teh, ki to pričajo. (56) Prišežem pri Allahu, zagotovo bom skoval zaroto proti vašim kipom (t.j. vašim lažnim bogovom), potem ko boste odšli proč." (57) In razbil jih je na kose, razen največjega kipa, da bi se lahko obrnili nanj. (58) Rekli so: "Kdo je to storil z našimi bogovi? Ta je zares pravi krivičnež." (59) "Slišali smo mladeniča, da jih omenja. Kličejo ga Abraham." (60) Rekli so: "Pripeljite ga pred ljudi, da bi bili priče." (61) Vprašali so ga: "Ali si ti to storil z našimi bogovi, o Abraham?" (62) Dejal je: "Ne, pač pa je to storil največji med kipi. Vprašajte jih, če so zmožni govoriti." (63) Pa so se obrnili eni k drugim in rekli: "Zares ste pravi krivičneži." (64) Potem so svojo ugotovitev obrnili na glavo in (mu) rekli: "Saj veš, da ne govorijo." (65) Dejal je (Abraham): "Mar namesto Allaha častite tisto, kar vam ne more v ničemer ne koristiti ne škodovati?!" (66) Fuj vas bodi in fuj bodi tisto, kar častite namesto Allaha. Mar ne dojemate?" (67) Rekli so: "Sežgite ga in pomagajte svojim bogovom, če že boste kaj storili." (68) Rekli smo: "O, ogenj! Bodi hlad in rešitev za Abrahama." (69) Želeli so proti njemu skovati zaroto, vendar smo jih naredili za še večje poražence. (Al-Anbija (Glasniki vere) 51-70)

Po oporekanju in neverstvu njegovega naroda, mu je Vzvišeni Allah ukazal, da zapusti svoj narod in da s svojo ženo Hagaro (ar.Hadžer) in sinom Izmaelom odpotuje proti Meki, kjer bo Allah pokazal Abrahamu mesto, na katerem bo zgradil Ka'bo (sveti hram), pri tem mu bo pomagal njegov sin Izmael, od katerega poteka poreklo zadnjega poslanca Muhammeda, naj bo Božji mir z njim, ki je poslan vsem ljudem do sodnega dne. Ka'ba bo kibla (mesto proti kateremu se bodo usmerjajo muslimani v svojih molitvah) vsem muslimanom od vzhoda do zahoda, tako kot to pojasnjuje Vzvišeni Allah v Svojem govoru: **In ko je Abraham dejal: "Gospodar moj, naredi to mesto varno, oskrbi njegove prebivalce s plodovi, tiste, ki verujejo v Allaha in v Zadnji (Sodni) dan." Dejal je (Allah): "In kdor ne bo veroval, mu bom dal kratek čas uživati, nato ga bom pahnili v ognjeno mučenje in grozen je tak konec." (126) In ko sta Abraham in Izmael vzdignila temelje Hiše, (rekoč): "Gospodar naš, sprejmi od naju. Ti si zares Tisti, ki vse sliši, in Vsevedni. (127) Gospodar naš, stori, da Ti bova predana ter da bo med najinimi potomci Tebi predan narod. Pokaži nam naše obrede in nam odpusti, saj Ti resnično sprejemaš kesanje in si Najbolj usmiljen. (128) Gospodar naš, pošlji jim poslanca, enega od njih, da jim bo citiral Tvoje ajete, jih poučil o Knjigi in modrosti ter jih očistil. Ti si resnično Najveličastnejši in Najmodrejši." (129) Abrahamovo vero zavrača le tisti, ki sam sebe zaničuje! Posebej smo ga (Abrahama) že izbrali na tem svetu in tudi v onostranstvu bo med krepostnimi. (130) Ko mu je njegov Gospodar dejal: "Predan bodi," je rekel: "Predam se Gospodarju svetov." (131) In to je Abraham priporočil svojim sinovom, prav tako Jakob, (rekoč), "O sinovi moji, Allah vam je posebej izbral to vero, zato ne umrite, razen kot muslimani (predani)." (Al-Bakare (Krava) 126-132)**

MOJZES (ar.MUSA), MIR Z NJIM

Vzvišeni Allah se je pogovarjal z Mojzesom brez posrednika, tako kot nas o tem obvešča Vzvišeni v Svojem govoru:

Ko pa je Mojzes prišel ob določenem času do določenega mesta in je njegov Gospodar govoril z njim, je rekel: "O, moj Gospodar! Daj mi, da Te vidim." Odgovoril je: "Ne boš Me videl, vendar pa poglej to goro. Če bo obstala na svojem

mestu, Me boš videl." Ko pa se je njegov Gospodar pokazal gori, jo je to porušilo in Mojzes je padel v nezavest. Ko pa je prišel k zavesti, je rekel: "Slavljen bodi Ti! Tebi se kesam in jaz sem prvi med verniki."

(Al-A'raf (Višave)

143. verz)

Mojzes je bil poslan izraelskemu ljudstvu, on se v časnem Kur'anu največ omenja. Omenja se na 129 mestih, kar dokazuje na vzvišeni položaj tega glasnika vere. Vzvišeni Allah mu je pomagal z dvema čudežema; en je bil ta, da se je njegova palica spremenila v veliko kačo, drugi čudež pa je bila njegova roka, ko bi jo dal na svoja prsa, bi se ona pojavila bela, čeprav ni bila bolana. Ti čudeži so bili dokaz resničnosti njegovega poslanstva za faraona in njegov narod, da bi začeli verovati v Allaha, kar Vzvišeni tudi pojasnjuje v Svojem govoru:

In Mojzes je rekel: "O, faraon! Resnično sem poslanec Gospodarja vseh svetov. (104) O Allahu sem dolžan govoriti samo pravo, edino resnico. Vam sem že prinesel očitne dokaze vašega Gospodarja, zato pošlji (o, faraon) potomce Izraela z menoj." (105) Rekel je: "Če si prinesel dokaz, ga pokaži, če si zares iskren." (106) Nato je vrgel svojo palico, in postala je prava kača. (107) Izvlekel je svojo roko, ki je postala za opazovalce popolnoma bela. (Al-A'raf (Višave) 104-108)

Allah je poslal Mojzesa, mir z njim, faraonu in njegovemu narodu, da jih poziva k čaščenju Edinega Allaha in da zavržejo vsa lažna božanstva poleg Njega, potem ko so odstopili od prave vere, bili nadvse ošabni ter delali krivico in nasilje. Faraon je takrat poklical svoj narod, da ga časti in njemu usmerja bogoslužje, ki se sme samo Allahu usmerjati in delati, kot nas o tem obvešča Vzvišeni v Svojem govoru:

In faraon je rekel: "O, dostojanstveniki! Jaz ne vem, da imate kakšnega drugega boga razen mene, zato Haman, peci glinene opeke in mi naredi visok stolp, da bi lahko videl Mojzesovega boga. Zares sem prepričan, da je on eden od lažnivcev." (Al-Kasas (Pripovedi) 38. verz)

Mojzes, mir z njim, je klical ljudi k čaščenju edinega Allaha z blagimi besedami in modrostjo, faraon pa se mu je zoperstavil, zbral čarovnike, da bi mu kakšno ukano

naredili. Toda Mojzes jih je z Allahovo pomočjo porazil, potem ko je vrgel svojo palico, ki je goltala vse tisto, kar so oni lažno pričarali; palice in vrvi čarovnikov, ki so zaradi čarovnije izgledali kot kače, ki se gibljejo, kot to pojasnjuje Allah v Svojem govoru:

Glavarji faraonovega naroda so rekli: "To je resnično zelo izkušen čarovnik. (109) Želi vas pregnati z vaše zemlje, kaj torej predlagate?" (110) Rekli so: "Pusti njega in njegovega brata ter pošlji v mesta zbiralce, (111) ... da ti pripeljejo vsakega izkušenega čarovnika." (112) Čarovniki so prišli k faraonu rekoč: "Ali bomo zares nagrajeni, če bomo mi zmagovalci?" (113) Rekel je: "Da, in resnično boste med tistimi, ki so meni blizu. (114) Rekli so: "O, Mojzes! Ali boš ti prvi vrgel ali bomo mi? (115) Rekel je: "Vrzite vi." In ko so vrgli, so ljudem začarali oči, jih prestrašili in naredili so veliko magijo. (116) Razodeli smo Mojzesu: "Vrzi svojo palico," in začela je goltati tisto, kar so lažno pričarali. (117) Tako je resnica prišla na dan in izjalovilo se je vse, kar so bili počeli. (118) Pri tem so bili poraženi ter ponižani (119) in čarovniki so padli z obrazi na tla. (Al-A'raf (Višave) 109-120)

Faraon i njegov narod so smatrali Mojzesa, mir z njim, za lažnivca, zaradi tega in zato, ker so na Zemlji širili pokvarjenost, nered in nasilje, jim je Allah pošiljal kazni, kot so poplave, kobilice, uši, žabe in kri – vsa jasna znamenja, toda oni so bili ošabni in postal neverniki. Potem je Allah odstranil od njih kazni, zaradi Mojzesove, mir z njim, molitve, ker so oni prosili Mojzesa, naj zaprosi Allah, da jih osvobodi in reši nesreče in bodo potem verovali. Toda oni so samo povečali svojo krivičnost, neverstvo in ošabnost, kot to pojasnjuje Allah v Svojem govoru:

Rekli so: "Kolikor koli znamenj (dokazov) nam prineseš, da bi nas začaral z njimi, ti ne bomo verjeli." (132) Pa smo nadnje poslali poplave, kobilice, uši, žabe in kri kot očitna, jasna čuda, vendar so postali naduti in bili so zločinski narod. (133) In ko so jih doletele muke, so rekli: "O, Mojzes! Prosi za nas svojega Gospodarja, kakor ti je On obljubil. Če nam odstraniš muke, ti bomo zagotovo verjeli in zagotovo bomo s teboj poslali potomce Izraela." (134) Ko pa smo jim odstranili muke - do roka, ki ga bodo dosegli - so prekršili obljubo. (Al-A'raf (Višave) 132-135)

Po jasni in vidni nepokorščini, trmoglavosti in neverovanju faraona in njegovega naroda, je Allah ukazal Mojzesu, mir z njim, da ponoči z verniki pobegne pred Izraelci iz Egipta iz strahu za svojo vero. Faraon in njegova vojska jim je zatiralno in sovražno sledila, in ko so se dve skupini zagledali, je bilo morje pred njimi, faraon s svojo vojsko pa za njimi. Mojzesovi tovariši so mu rekli: "Skoraj so nas dohiteli!" Mojzes, mir z njim, pa je odgovoril, oslanjajoč se na svojega Gospodarja, da jih bo rešil, ker mu je obljubil pomoč proti njegovih sovražnikom. "Ne bo jim uspelo!" Potem mu je Allah razodel, da udari s palico po morju in ono se je razdelilo, na obeh straneh se je dvigalo kot gora visoko, da bi Allah rešil Mojzesa in tiste, ki so bili z njim, faraona in njegovo vojsko pa utopil. Vzvišeni Allah nam to pojasnjuje v Svojem govoru:

Ko so jih Mojzesovi tovariši zagledali, so vzkliknili: "Skoraj so nas dohiteli!" "Ne bo jim uspelo," je rekel Mojzes. "Moj Gospodar je z menoj, pokazal mi bo pot." In Mojzesu smo razodeli: "Udari s svojo palico po morju!" Morje se je razdelilo; na obeh straneh se je dvigalo kot gora visoko. Dovolili smo, da se je faraonova vojska približala; Mojzesa in vse, ki so bili z njim, smo rešili, one druge pa smo utopili. (Aš-Šuara (Pesniki) 61-66)

Allah je pomagal Mojzesu, mir z njim, s tem čudežom na katerega faraon in njegova vojska niso računali. Toda Allah je ukazal, da se morje odpre in razstavi, Njegova volja pa se vedno uresniči, in v tem bo rešitev za Mojzesa, mir z njim, in vernike, ki so bili z njim, za faraona in njegove slednike je bilo v tem uničenje, da bi bil on dokaz in poduk za kasnejše generacije, tako je Allah ukazal, da ga (njegovo telo) morje izvrže ven, potem ko je umrl. To pojasnjuje Vzvišeni Allaha v Svojem govoru:

In omogočili smo, da Izraelovi sinovi prečkajo morje, faraon in njegova vojska jim je zatiralno in sovražno sledila, šele takrat ko ga je doletel potop, pa je rekel: "Verujem, da ni nobenega drugega boga, razen Tistega, v Katerega verujejo Izraelovi sinovi in jaz sem eden od muslimanov." (90) "Mar šele sedaj?! Pred tem pa se nisi pokoraval in bil si eden od sprijencev?! (91) Tako danes rešimo tvoje telo, da boš nauk tistim, ki bodo prišli za teboj. Vendar so številni ljudje nemarni do Naših podukov." (Junus (Jona) 90-92)

JEZUS (ar. ISA), MIR Z NJIM

Jezus (ar.Isa) je Marijin sin in zadnji poslanec Izraelcem, katerega je Allah poslal po Mojzesu, mir z njim, ker so zablodeli s prave poti, kot to pojasnjuje Vzvišeni Allah:

In po njihovih sledeh smo poslali Jezusa, Marijinega sina, ki je potrdil resničnost tega, kar je bilo pred njim v Postavi (Tori). In dali smo mu Evangelij, v katerem sta vodilo in svetloba, potrjujoč resničnost tega, kar je bilo pred njim v Postavi, ter vodilo in poduk bogaboječim. (Al-Maidah (Miza) 46. verz)

Rojen je bez očeta iz modrosti, ki jo je Allah hotel. Allah je želel ljudem pokazati svojo moč, ko je ustvaril Adama brez moškega in ženske, Evo je ustvaril iz moškega in brez žene, Jezusa pa od žene brez moškega. Zato Vzvišeni Allah pravi v poglavju Marija (Merjem):

“Naredili ga bomo kot znamenje ljudem in milost od nas. To je stvar, ki je že določena.” (Marjam (Marija) 21. verz)

Primer njegovog (Jezusovega) ustvarjanja je kao primer ustvarjanja Adama, mir z njim, ki ga je Allah ustvaril iz zemlje in potem rekel:”Bodi!” in je bil, kot to pojasnjuje Allah v Svojem govoru:

Primer Jezusa pri Allahu je podoben primeru Adama. Ustvaril ga je iz zemlje, mu nato rekel: "Bodi," in je bil. (Alu Imran (Amramova družina) 59. verz)

Poslan je potomcem Izraela, kateri so menili, da je lažnivec, borili so se proti njemu ter ga zmerjali. On je vse to potrpežljivo prenašal ter vztrajal v dostavi oziroma objavljanju poslanske misije. On je vedel, da ni zadnji Allahov poslanec vere in je napovedal prihod poslanca za njim, ki se imenuje Ahmed, naj bo Božji mir z njim. Allah je Jezusa, mir z njim, poučil knjigi, modrosti, Postavi (Tori) in Evangeliju, pomagal mu je (v misiji) tudi z angelom Gabrielom (ar.Džibril), bil je ugleden na tem svetu in bo ugleden tudi v Onstranstvu in bo od tistih, ki so Allahu blizu. Allah mu je podaril čudeže, ki so navdihnili ljudi tistega časa; govoril je z ljudmi kot novorojenček, naredil je iz gline neko podobo ptice, potem vdahnil vanj in z Allahovo voljo je postala prava ptica, ozdravljal je osebo, ki je slepa že od rojstva in gobavca ter oživiljal mrtve, vse to z

Allahovim dovoljenjem, obveščal jih je o tem, kaj jedo in hranijo v svojih domovih, kot to pojasnjuje Vzvišeni v Svojem govoru:

Ko so angeli rekli: "O, Marija, Allah te osrečuje s svojo besedo, ime mu je Mesija, Jezus, Marijin sin, ugleden bo na tem svetu in v Onstranstvu in bo izmed tistih, ki so (Allahu) blizu. (45) Pogovarjal se bo z ljudmi kot novorojenček in kot odrasel ter bo eden izmed krepostnih." (46) Dejala je: "Gospodar moj, le kako naj imam otroka, ko pa se me ni dotaknil noben človek?" Rekel je (angel): "Tako Allah ustvarja, kar hoče, ko se za nekaj odloči, samo reče: "Bodi!" in to nastane." (47) In poučil ga bo pisanja in modrosti ter o Postavi (Tori) in Evangeliju. (48) In poslanec bo potomcem Izraela. "Resnično, prinesel sem vam znamenje vašega Gospodarja, da vam iz gline naredim podobo ptice, nato dahnem vanjo in z Allahovim dovoljenjem postane (prava) ptica. In da z Allahovim dovoljenjem ozdravim slepega in gobavca ter oživim mrtve. In da vas obveščam, kaj jeste in kaj hranite v svojih domovih. V tem je resnično znamenje za vas, če ste verniki. (Alu Imran (Amramova družina) 45-49. verz)

Njegova misija je bila podobna misiji njegovih bratov, poslancev pred njim – klical je svoj narod, da častijo samo Vzvišenega Allaha, vendar je naletel na njihovo zavračanje, zanikanje in ošabnost. Verjela mu je le peščica ljudi iz njegovega naroda. Judje so se dogovorili, da ga ubijejo in tako končajo njegovo misijo, toda Allah ga je rešil, tako da ga je povzdignil v nebo. Judje so ubili človeka, ki ga je Allah postavil namesto njega in je bil podoben Jezusu, mir z njim, tako so Judje in kristjani, ki so bili prisotni mislili, da je ubit Jezus. On bo spuščen (na Zemljo) pred sodni dan, sodil bo po verskem zakonu Muhammeda, naj bo Božji mir z njim, potem ga bo Allah usmrtil, ker Vzvišeni pravi:

Vse zemeljsko je minljivo, ostaja samo tvoj Gospodar, Veličastni in Plemeniti. (Ar-Rahman (Usmiljeni) 26-27)

MUHAMMED, naj bo Božji mir z njim

Poslanec Muhammed, naj bo Božji mir z njim, je glasnik vere, ki ni znal ne brati in ne pisati. Bil je Arabec in vodi poreklo od Izmaela sina Abrahama, prednika glasnika vere Muhammeda, mir z njim. Muhammed, mir z njim, je zadnji poslanec vere, najboljši in najvrednejši med njimi. Poslan je vsem ljudem na svetu. Rojen je v Meki, nekaj mesecev po smrti svojega očeta, mati pa mu je umrla, ko je bil še otrok.

Skrbništvo za njega je potem prevzel njegov dedek Abdul-Muttalib, potem pa njegov stric Abu Talib. Muhammed, mir z njim, je nekaj časa čuval in pasel ovce prebivalcem Meke. Allah ga je poslal vsem ljudem in ne samo Arabcem. Poslan je zaradi osrečitve vseh ljudi, da jim pojasni pot resnice in dobrote ter da jih opozori oz. svari na pot neresnice in zla.

Celotno njegovo, mir z njim, življenje je bilo v znaku iskrenosti in zaupanja, laži, poneverbe in izdaje so mu bile tuje oziroma neznane. Med svojim ljudstvom je bil znan po zaupanju in iskrenosti, tako so mu zaupali svoje zaupne stvari, pri njemu so čuvali svoje depozite, ko bi se nameravali odpraviti na pot. Med njimi je bil znan kot "zaupni" oziroma "iskreni", ker je bil znan po zaupnosti in iskrenosti v tistem, kar govori. Dobil je razodetje, ko je imel štirideset let.

V Meki je ostal trinajst let pozivajoč ljudim, da verujejo v Allahovo edinost (monoteizem) in da zapustijo čaščenje malikov (kipov). Potem se je izselil v Medino, tam je pozval njene prebivalce v islam, oni pa so ga sprejeli. V Medini mu je Allah razodel preostanek verskih predpisov.

Osvojil in osvobodil je Meko osem let po izselitvi (ar.hidžri) v Medino, na večni svet se je preselil (umrl) v 63 letu življenja, potem ko mu je Allah razodel celoten Kur'an, verski predpisi pa so se izpopolnili. Arabci so sprejeli islam, njegovi sledniki pa so začeli širiti islam, po njegovi smrti, mir z njim, po celotni Zemlji. Tudi dandanes ljudje sprejemajo to vzvišeno vero iz prepričanja, da je to vera resnice, potem ko so jo spoznali iz pravih in avtentičnih virov.

AMRAMOVA (ar.IMRANOVA) ČASTNA DRUŽINA

Pošiljanje poslancev in glasnikov vere se je v intervalih nadaljevalo po Noetu, mir z njim, preko Jezusa, mir z njim, ki je bil zadnji poslanec vere sinovom Izraela, da bi poslanstvo in glasništvo vere prešlo na Muhammeda, mir z njim, ki je bil pečat vseh poslancev in glasnikov vere, kot nas o tem obvešča Allah v Svojem govoru:

Muhammed ni oče nikomur izmed vas, temveč je Allahov poslanec in pečat glasnikov vere. Allah pa ve o vsaki stvari prav vse. (Al-Ahzab (Zavezniki) 40. verz)

Jezus, mir z njim, ima posebno mesto v srcih muslimanov, zaradi bližine časovnega interval med njim in njimi in tudi zato, ker je pridigal in izrecno najavil prihod njihovega glasnika vere Muhammeda, naj bo Božji mir z njim. Začudenost kristjanov se je še povečala, ko so izvedeli, da je ime Jezusa, mir z njim, 25 krat omenjeno v Kur'anu, medtem ko se ime glasnika vere Muhammeda, mir z njim, omenja le 5 krat! To jasno kaže, na to, da je Muhammed, mir z njim, poslani glasnik vere in da razodetje, ki se mu razodeva ni njegov govor, ker če bi bil Kur'an njegov govor, bi bilo njegovo ime večkrat omenjeno kot katerokoli drugo ime (glasnika vere). Zaradi položaja in ugleda plemenitega poslanca, Jezusa, mir z njim, Kur'an vsebuje veliko število verzov, ki govorijo o njemu in njegovi častni in blagoslovljeni družini.

Prav tako, devica Marija, Jezusova mati, naj bo Božji mir z njo, in njena družina imajo posebno mesto v srcih muslimanov. Častni Kur'an jo hvali, njeno mater pa opisuje kot bogaboječo ženo, čisto, blagoslovljenega porekla, dobrega rodu in častne družine. Po imenu njene družine, Amram (ar. Alu Imran), ki je plemenita in njenega blagoslovljenega potomstva iz katerega so bili poslanci in glasniki vere in kateremu pripada glasnik vere Jezus, mir z njim, je dobilo ime tretje poglavje Kur'ana "Amramova družina" iz počasti in spoštovanja do te družine, da bi bila ona vedno prisotna v zavesti muslimanov, počaščena in spoštovana pri njih. Vzvišeni Allah pravi:

Resnično je Allah posebej izbral Adama in Noeta ter Abrahamovo družino in Amramovo družino iznad svetov, (33) potomci so eni od drugih. In Allah je Tisti, ki vse sliši, Vsevedni. (Alu Imran (Amramova družina) 33-34)

MARIJA (ar.MERJEM), NAJ JE BOŽJI MIR Z NJO

Častni Kur'an hvali Marijo, Amramovo hčer in mater Allahovega glasnika vere Jezusa, mir z njima, kot iskreno, krepostno in čisto, katera je odraščala v hiši kreposti in čistoče. Na mnogih mestih v Kur'anu se ona opisuje po dobroti, čistoči in bogaboječnosti, tako Vzvišeni Allah pravi:

Navaja jim tudi Marijo, Amramovo hčer, ki je ohranila svoje devišstvo. Mi pa smo vanjo vdihnili življenje. Verjela je besedam svojega Gospodarja in v Njegove knjige. Bila je od tistih, ki čas preživljajo v molitvi. (At-Tahrim (Prepoved) 12. verz)

Kur'an pojasnjuje, da je Marija, naj je Božji mir z njo, zaradi blagoslovljene misije bila od blagoslovljene matere. Vzvišeni Allah pravi:

Ko je Amramova žena rekla: "Moj Gospodar! To, kar je v mojem trebuhu in je svobodno, zaobljubljam v služenje Tebi - sprejmi od mene. Ti si zares Tisti, ki vse sliši, Edini, ki je Vseveden." (Alu Imran (Amramova družina) 35. verz)

Ta blagoslovljena misija je bila razlog, da sta bila ona in njen sin Jezus, mir z njima, obvarovana pred hudičevimi napadi, tako da jo je njen Gospodar, Allah vzel pod Svoje okrilje in jo pomagal z nekaterimi čudeži, kateri kažejo na dobroto njene čudi oziroma narave. Eden od teh čudežev je bil ta, da ji je oskrba (hrana) prihajala na mestu, kjer se je nahajala, v času ko ni bilo plodov. Allah je dal, da skrb za njo prevzame Zaharija, mir z njim, dobri človek, ki je skrbel za njo, kot to pojasnjuje Allah v Kur'anu:

In ko jo je rodila, je rekla: "Moj Gospodar! Resnično sem rodila žensko," Allah pa najbolje ve, kaj je ona rodila. In moški ni kakor ženska. "Poimenovala sem jo Marija, Tebe pa prosim, da ščitiš njo ter njeno potomstvo pred prekletim hudičem." (36) Pa jo je njen Gospodar lepo sprejel, jo lepo vzgojil in jo dal v skrb Zahariji. Kadarkoli bi Zaharija vstopil k njej v molilnico, je pri njej našel oskrbo. Rekel je: "O, Marija! Od kod tebi to?" Rekla je: "To je od Allaha. Resnično, Allah oskrbuje, kogar hoče, brez računa." (Alu Imran (Amramova družina) 36-37)

Marija, naj je Božji mir z njo, je bila bogaboječa ženska, v tistem času ji nobena ženska ni bila podobna (po vztrajnosti in predanosti) v bogoslužju. Njo je Allah počastil, tako

da jo je izbral in odlikoval nad ostalimi ženskami, tako da so jo angeli razveselili s to novice, kot nas o tem obvešča Vzvišeni Allah v Kur'anu:

In ko so angeli rekli: "O, Marija, Allah te je posebej izbral, očistil ter odlikoval nad ženskami vseh svetov. O, Marija, iskreno se pokori svojemu Gospodarju, padaj z obrazom na tla in se klanjaj s tistimi, ki se klanjajo."

(Alu Imran

(Amramova družina) 42-43)

Počastitev in ugled Marije, naj bo Božji mir z njo, še povečuje to, da je Allah razodel celotno poglavje, ki ima njeno ime (poglavje Marija). To je 19. poglavje v Kur'anu in edino kur'ansko poglavje, ki je imenovano po imenu neke ženske. V tem poglavju so zbrane take pohvale in časti glede Marije, katere se ne nahajajo niti v krščanskih knjigah niti evangelijskih.

Potrebno je omeniti tudi to, da v Kur'anu ne obstaja nobeno poglavje, ki ima ime nekatere od žena Muhammeda, mir z njim, kot so Hadidža, Aiša, niti njegovih hčera, kot so Fatima, niti njegovih sorodnikov, naj bo Allah z njimi zadovoljen. Prav tako ne obstaja niti poglavje, ki nosi ime njegove družine, obstaja pa poglavje v kateremu se grozi enemu izmed njegovih sorodnikov, njegovemu stricu Abu Lehebu, za katerega je Kur'an presodil, da bo od prebivalcev Pekla.

Brez kakršnega koli dvoma, to kaže na resničnost poslanstva Muhammeda, mir z njim, in pravilnost njegovega glasništva vere, ki ni nič drugega kot razodetje, ki se mu razodeva, ki ga on ni napisal, kar bi bilo vseč nekaterim, ki zanikajo njegovo poslansko misijo.

Da je Muhammed, mir z njim, napisal Kur'an, bi bilo v njem veliko samohvale o njemu in njegovi družini. Poslanec islama, Muhammed, naj bo Božji mir z njim, hvali Marijo, naj bo Božji mir z njo, ter jo uvršča med najboljše žene na svetu, tako on pravi: **»Najboljše žene na svetu so: Marija hči Amrama, Hadidža hči Huvejlida, Fatima hči Muhammeda (mir z njim) in Asija žena faraona.«** (Izročilo je verodostojno, beleži ga Ibn Hibban)

Poslanec islama, Muhammed, naj bo Božji mir z njim, pravi da je Marija med najboljšimi ženami Raja in tako pravi: **“Štiri najboljše žene v Raju so: Hadidža hči Huvejlida, Fatima hči Muhammeda, Marija hči Amramova in Asija hčerka Muzahima, faronova žena.”** (Izročilo je verodostojno, beleži ga Ibn Hibban)

DRUGO POGLAVJE

ŽIVLJENJE ALLAHOVEGA GLASNIKA VERE JEZUSA (ar.ISA) ,MIR Z NJIM

Častni Kur'an hvali našega glasnika vere Jezusa, mir z njim, in ga opisuje z lastnostmi, ki kažejo na veličino njegovega položaja pri Vzvišenemu Allahu, tako da ga je Allah naredil kot radostno novice za njegovo mater Marijo, naj bo Božji mir z njo, podaril ji je otroka, katerega je ustvaril na način, ki se razlikuje od načina ustvarjanja ostalega človeštva. Ustvaril ga je s Svojo močjo in voljo, ustvaril ga je z besedo "Bodi" in on je nastal, on bo med uglednimi na tem svetu in v Onstranstvu ter od tistih, ki so Allahu blizu. Postal bo plemeniti glasnik vere, časten, spoštovan in pomagan s čudeži ter bo poslanec sinovom Izraela, kot pravi Vzvišeni Allah:

Ko so angeli rekli: "O, Marija, Allah te osrečuje s svojo besedo, ime mu je Mesija, Jezus, Marijin sin, ugleden bo na tem svetu in v Onstranstvu in bo izmed tistih, ki so (Allahu) blizu. (45) Pogovarjal se bo z ljudmi kot novorojenček in kot odrasel ter bo eden izmed krepostnih." (46) Dejala je: "Gospodar moj, le kako naj imam otroka, ko pa se me ni dotaknil noben človek?" Rekel je (angel): "Tako Allah ustvarja, kar hoče, ko se za nekaj odloči, samo reče: "Bodi!" in to nastane." (47) In poučil ga bo pisanja in modrosti ter o Postavi (Tori) in Evangeliju. (Alu Imran (Amramova družina) 45-48)

NJEHOVO ROJSTVO

Allah v častnem Kur'anu pojasnjuje, kakšen je bil naš glasnik vere Jezus, mir z njim, kot tudi to, da ga je naredil kot posebnega, daroval mu je čudeže. Vzvišeni razlaga način njegovega rojstva jasno in popolno, sprejemljivo zdravemu razumu in logiki, da bi mu dal mesto, ki mu pripada kot glasniku vere in ustvaril ga je kot človeka, Božjega služabnika, daleč od razvrata in tistega, kar mu judje pripisujejo, ko govorijo da je on otrok, ki je plod prešuštva, toda Jezus, mir z njim, je daleč od tega. Prav tako Jezus, mir z njim, je daleč od tega, kar mu nekateri pripisujejo, ko govorijo da je Božji sin ali da je on Bog, hvaljen naj je Allah in zelo visoko nad tem, kar oni govorijo! Kur'an ne smatra, da zato, ker je Jezus, mir z njim, rojen brez očeta, mora biti razlog za njegovo čaščenje oz. oboževanje ali da je on zaradi tega Božji sin, hvaljen naj je Allah in zelo visoko nad tem, kar oni govorijo, temveč je v tem dokaz Allahove vsemogočnosti v smislu različnih načinov ustvarjanja oziroma stvaritve.

Vzvišeni Allah je ustvaril Adama brez očeta in matere, Evo je ustvaril od moškega brez matere (žene), našega glasnika vere Jezusa je ustvaril od žene in brez moškega (očeta), ostalo človeštvo pa je ustvaril iz moškega in ženske (to pomeni očeta in matere), Vzvišeni Allah pravi:

Primer Jezusa pri Allahu je podoben primeru Adama. Ustvaril ga je iz zemlje, mu nato rekel: "Bodi," in je bil. (59) Resnica je od tvojega Gospodarja, zato ne bodi od dvomljivcev. (60) Kdor pa se prereka s teboj o njem, potem ko ti je že prišlo znanje, reci: "Pridite, pokličimo naše sinove in vaše sinove, naše žene in vaše žene, nas in vas ter nato ponižno molimo, naj bo Allahovo prekletstvo nad lažnivci." (61) To je zagotovo resnična pripoved o pravi Resnici. In ni drugega boga, razen Allaha. In Allah je zares Tisti, ki je Vsemogočen, Najmodrejši. (62) Če pa se obrnejo proč, Allah resnično pozna tiste, ki širijo pokvarjenost. (63) Reci: "O, pripadniki Knjige, pridite k besedi, ki je enaka med nami in vami - da ne častimo (nikogar) razen Allaha in da poleg Njega ničesar ne jemljemo za božanstvo in da si ne bomo vzeli

drug drugega za gospodarja namesto Allaha." Toda če se obrnejo proč, potem reci: "Bodite priče, da smo muslimani." (64) O, pripadniki Knjige! Zakaj razpravljate o Abrahamu? Saj Postava (Tora) in Evangelij nista bila razodeta prej kot za njim. Mar ne dojemate? (65) Prav vi ste razpravljali o stvareh, o katerih imate znanje, le zakaj pa razpravljate o stvareh, o katerih nimate znanja? Allah zares vè in vi ne veste. (66) Abraham ni bil ne jud ne kristjan, ampak je bil pravoverni musliman in ni bil od malikovalcev. (Alu Imran (Amramova družina) 59-67)

Rojstvo našega glasnika vere Jezusa, mir z njim, je podobno rojstvu ostalih ljudi –Allah ga je ustvaril v maternici, kot je ustvaril tudi ostale ljudi. Z rojstvom Jezusa, mir z njim, je vsemogočnost Vzvišenega Stvarnika prišla do izraza, ko ga je ustvaril brez očeta, tako kot se Njegova vsemogočnost odkriva in kaže v mnogih Njegovih bitjih oziroma stvaritvah. Vzvišeni Allah pojasnjuje primer Jezusa, mir z njim, pred in po njegovem ustvarjanju in tako pravi:

In omeni v Knjigi Marijo! Ko se je umaknila pred svojo družino na vzhodno mesto (16) in se zastrla od njih, smo k njej poslali našega angela (Gabriela). Pokazal se ji je v podobi popolnega človeka. (17) Rekla je: "Pred teboj se zatekam k Najbolj milostnemu, če si bogaboječ!" (18) Dejal je: "Jaz sem samo Poslanec tvojega Gospodarja, da ti podarim dečka, čistega od greha." (19) Odvrnila je: "Kako naj bi imela dečka, ko pa se me noben moški ni dotaknil, nikoli pa nisem bila nečistnica." (20) Rekel je: "Tako je rekel tvoj Gospodar: 'Zame je to lahko. Naredili ga bomo kot znamenje ljudem in milost od nas. To je stvar, ki je že določena.'" (21) Zanosila je in se z njim umaknila na oddaljen kraj. (22) Porodne bolečine so jo pripeljale do stebila palme. Rekla je: "Ko bi le pred tem umrla in bila popolnoma pozabljena." (23) Nato jo je poklical izpod nje: "Ne bodi žalostna! Tvoj Gospodar je izpod tebe naredil potok. (24) In potresi palmovo steblo, ki bo posulo po tebi zrele datlje. (25) Jej, pij in sprosti se! Če pa vidiš kakšnega človeka, mu reci: 'Zaobljubila sem se Najbolj milostnemu, da se bom postila (molčala) in zato ne bom z nobenim človekom danes govorila.'" (26) Nato ga je prinesla k svojemu ljudstvu, noseč ga s sabo. Rekli so: "O, Marija, brez dvoma si naredila nezaslišano

stvar. (27) O, sestra Aronova! Tvoj oče ni bil razvraten človek in tudi tvoja mati ni bila nečistnica!" (28) Pa je pokazala nanj. Rekli so: "Kako naj govorimo z otrokom v zibelki." (29) Spregovoril je: "Jaz sem resnično Allahov suženj. On mi je dal Knjigo in me naredil za Glasnika vere." (30) In me naredil, kjerkoli bom, blagoslovljenega in mi priporočil naj opravljam molitev in delim zekat, vse dokler sem živ, (31) In me naredil, da sem dober do matere, ni pa me naredil ne nadutega in ne nesrečnega. (32) Naj je mir z mano - na dan, ko sem se rodil, na dan, ko bom umrl, in na dan, ko bom ponovno oživljen od mrtvih." (33) To je pripoved o Jezusu, Marijinemu sinu. Beseda resnice, o kateri se prerekajo. (34) Allahu ni potrebno, da si vzame nekoga za sina. Vzvišen je On (nad tem)! Ko se za neko stvar odloči, ji samo reče: "Bodi!" in ta nastane. (Marjem (Marija) 16-35)

Častni Kur'an pojasnjuje, da je Marija, naj bo Božji mir z njo, postala noseča, ko ji je prišel angel Gabriel, mir z njim, v obliki moškega in po Allahovem ukazu pihnil v vratnem delu njene obleke, tako je ona takoj postal noseča z Jezusom, mir z njim. Marija, mir z njo, je daleč od tistega obtoževanja judov, da je bila prešutnica in da je njen sin plod prešuštvovanja. Jezus, mir z njim, je čist od tega, njegova mati Marija pa je čista od vsake sramote, umazanije in razvrata. Kur'an je potrdil, da je ona čista od vsega tega, kot nas o tem obvešča Vzvišeni Allah:

In (omeni) njo, ki je obvarovala svojo nedolžnost (Marijo), pa smo (skozi odprtino v vratnem delu obleke) pihnili vanjo preko Našega Ruha (angela Gabrijela) ter njo in njenega sina naredili za čudež vsem ljudem. (Al-Anbija (Glasniki vere) 91. verz)

ČLOVEŠKA NARAVA NAŠEGA GLASNIKA VERE JEZUSA,

MIR Z NJIM

Kur'an pojasnjuje primer našega glasnika vere Jezusa, mir z njim, Marijinega sina, naj bo Božji mir z njo, in nas obvešča, da je on Božji služabnik, kateremu je Allah ukazal Svojo milost in ga izbral, da dostavi poslanico sinovom Izraela, po našem glasniku vere Mojzesu. Prav tako Kur'an pojasnjuje, da je njegova mati (Marija) vedno govorila resnico in da je čista od tistega, kar se ji pripisuje. Za njo in njenega sina, našega glasnika vere Jezusa, mir z njima, velja vse tisto, kar velja tudi za ostale ljudi. Jezus in Marija, mir z njima, sta jedla, pila, spala, se prebujala, jokala, občutila bolečino ... kako naj bo Bog oseba, ki ima te lastnosti? Božanstvo je čisto od vseh teh stvari, kot nas Vzvišeni o tem obvešča in pravi:

Mesija, Marijin sin, ni drugega kot poslanec, pred katerim so že bili poslanci. In njegova mati je potrjevala resnico. Bila sta jedla hrano! Poglej, kako jim pojasnujemo jasne dokaze, nato poglej, kako se obračajo (od resnice). (Al-

Maidah (Miza) 75. verz)

Allah nima potrebo po ženi, niti otrokom, ker je On, Vzvišeni, Gospodar vseh bitij. Ni drugega božanstva, ki si zasluži resnično čaščenje, razen Allah, niti ne obstaja resnični Gospodar, razen On. Pripisovanje, da ima Allah otroka, je ena izmed največjih izmišljotin in kleveta na Njega. Vse razen Allaha je ustvarjeno in so Njegovi sužnji, pod Njegovim nadzorom in kontrolo, ponizni so do Njega, to priznavajo z jezikom (besedami) ali prirojenim instinktom, kot to Vzvišeni Allah pojasnjuje v Svojem govoru:

Govorijo: "Milostni si je vzel otroka!" (88) Zares ste izrekli nekaj skrajno zlobnega! (89) Zaradi tega bi skoraj razpadla nebesa, popokala Zemlja in se zrušile gore, (90) ker Najbolj milostnemu pripisujejo otroka! (91) Najbolj milostnemu ni potrebno, da si vzame otroka. (92) Zares, prav vsi v nebesih in prav vsi na Zemlji bodo kot sužnji prišli k Najbolj milostnemu. (Marjem (Marija) 88-93)

Kako naj ima On, Vzvišeni otroka, ki je rezultat dveh ustreznih, približno enakih stvari, Vzvišeni Allah pa nima tekmeca, nič Mu ni podobno, kot to pojasnjuje v Svojem govoru:

Reci: "On je Allah, Edini. (1) Allah je Samo-obstoječi, h kateremu se vsi zatekajo (2) Ni rodil in ni rojen, (3) In Njemu, Edinemu ni enak nihče." (Al-Ihlas (Iskrenost) 1-4)

Pripisovanje otroka Allahu ni nobena novost, ampak sega že v davno preteklost - od nastanka človeka. Ta deviacija v prepričanju se je pojavila s pojavom mnogoboštva (politeizma) v človeštvu. Arabski mnogobošci so namreč pripisali Allahu to, da je sklenil zakonsko zvezo s hčerami najuglednejših džinov (duhovnih bitij) in je z njimi dobil angele, za katere menijo, da so Allahove hčere, hvaljen naj je Allah in zelo visoko nad tistim, kar oni govorijo! Vzvišeni Allah pravi:

Vprašaj jih: "Ali ima tvoj Gospodar hčere, oni pa sinove? Mar smo v njihovi navzočnosti ustvarili angele kakor ženske?" Glejte, lažne so njihove besede: "Allah je rodil!" Resnično, lažnivci so! Mar bi si namesto sinov raje izbral hčere? Kaj vam je, kako razsojate?! Zakaj ne razmislite? Ali pa pokažite očiten dokaz! Prinesite svojo Knjigo, če govorite resnico! Mnogobošci imajo džine za Gospodove sorodnike. Toda džini od vekomaj vedo, da bodo tisti, ki tako govorijo, vrženi v ogenj. Hvaljen bodi Allah in vzvišen nad njihovimi izmisleki! Iskreni Allahovi služabniki niso krivi za to. (As-Saffat (Vrste) 149-160)

Večina judov in kristjanov nepravilno pripisujejo Allahu (Bogu) otroka, sledeč svoje predhodnike v tem kontekstu, kar zdrav razum ne more sprejeti, kot nas o tem obvešča Vzvišeni Allah v Kur'anu in pravi:

Judje so rekli: "Ezra je Allahov sin," in kristjani so rekli: "Mesija je Allahov sin." To je samo govor njihovih ust, posnemajo govor tistih, ki že pred njimi niso verovali. Naj jih zadene Allahovo prekletstvo, kako se le motijo! (30) Vzeli so svoje rabine in menihe za gospodarje namesto Allaha - in tudi Mesijo, Marijinega sina - ukazano jim je bilo le častiti enega Boga. Nobenega boga ni, razen Njega. Vzvišen je On nad tem, kar se z Njim enači. (At-Tevba (Kesanje) 30-31)

Kur'an je presodil, da je nevernik tisti, ki veruje, da je naš glasnik vere Jezus, Marijin sin, Bog ali Božji sin ali "eden izmed treh" (misli se na sveto trojstvo) in je pojasnil, da je misija Jezusa, mir z njim, imela za cilj doseganje monoteizma. Torej, Jezus, mir z

njim, je pozival v verovanje, da obstaja samo en Bog in da Mu se ne sme delati partnerstva (ne sme se častiti nihče drug, razen Allah), sledeč pri tem predhodne glasnike in poslance vere, kot nas Vzvišeni Allah o tem obvešča in pravi:

Zagotovo so neverniki tisti, ki govorijo: "Allah je Mesija, Marijin sin." Mesija pa je rekel: "O, potomci Izraela! Častite Allaha, mojega in vašega Gospodarja!" Tistemu, ki si poleg Allaha vzame nekoga ali nekaj za boga, bo Allah prepovedal Raj in njegovo zatočišče bo Ogenj. Krivičnežem pa nihče ne bo pomagal! (72) Zagotovo so neverniki tisti, ki govorijo: "Allah je eden izmed treh. " In ni nobenega boga razen Enega Boga. In če ne prenehajo tako govoriti, bodo tiste, ki so zablodili v nevero, zares doletele boleče muke. (73) Mar se oni ne bi pokesali Allahu in prosili Njegovega odpuščanja? In Allah je Odpuščajoči in Usmiljeni. (Al-Maidah (Miza) 72-74)

Racionalni dokazi, ki jih Kur'an uporablja, kažejo na to, da je Allah vsemogočni Stvarnik, ki upravlja z vsem, Gospodar in Vladar vsega, tisti ki ustvarja kar hoče in dela kar hoče. Vsi čudeži, ki so se zgodili Jezusu, mir z njim, so se zgodili z Allahovim ukazom in voljo in nikakor zato, ker je to Jezus, mir z njim, želel. Prav tako se pojasnjuje, da naš glasnik vere Jezus, mir z njim, in njegova mati ne moreta od sebe, niti od katerekoli druge osebe odstraniti nobene škode, koristi, dati življenje niti oživeti koga. Vzvišeni Allah nima potrebe po njih, niti za katerim koli bitjem, ampak so vsa bitja v potrebi za Allahom in Njegovo milostjo, tako Allah pravi:

Že so neverniki tisti, ki govorijo: "Allah je resnično Mesija, Marijin sin." Reci: "Kdo lahko prepreči Allahu, da uniči Mesijo, Marijinega sina, njegovo mater in vse tiste, ki so na Zemlji, če On to hoče?" Allahu pripada oblast nad nebesih in nad Zemljo in nad vsem, kar je med njima. Ustvarja, kar hoče, in Allah je zares zmožen storiti karkoli. (Al-Maidah (Miza) 17.verz)

Allah je razodel kur'anske verze, v katerih se grozi in prepoveduje sinovom Izraela pretiravanje v veri in da ne smejo govoriti o Allahu neresnico. Pojasnjuje se, da je Jezus, mir z njim, kateremu so kristjani pripisali da je Bog, Božji sin ali "eden izmed treh" (misli se na "sveto trojstvo") človek kot so drugi ljudje – Allahu se moli, Ga časti, ni mu ponižujoče da je Allahov suženj ter je ponizen do Njega in Njegovih ukazov. Tistemu,

ki bo ponižujoče to, da Mu se mora klanjati in bo ošaben, bo njegov konec v večni peklenski kazni. Častni Kur'an to pojasnjuje in tako Vzvišeni Allah pravi:

O, pripadniki Knjige! Ne pretiravajte ali popuščajte v vaši veri in ne govorite o Allahu ničesar, razen resnice. Mesija, Jezus, Marijin sin, je le Allahov Poslanec in njegova beseda, ki jo je poslal Mariji, in od njega (vdihnjena) duša. Zato verujte v Allaha in njegove poslane. In ne recite: "Trije (so)." Prenehajte, bolje je tako za vas. Resnično, Allah je le en Bog. Vzvišen je On (nad tem), da bi imel otroka. Pripada mu vse, kar je v nebesih, in vse, kar je na Zemlji, in Allah je zadosten Zaščitnik. (171) Mesiji ni težko biti Allahov suženj, prav tako ne angelom, ki so (Allahu) blizu. In tisti, ki odklonijo častiti ga in postanejo naduti - On jih bo vse skupaj zbral pri sebi. (172) Tistim, ki so verovali in opravljali dobra dela, bo izplačal njihove nagrade in jim iz svojega obilja dal še več. Tiste, ki so odbijali in bili naduti, pa bo kaznoval z bolečim mučenjem in zase ne bodo našli nobenega zaščitnika ali pomočnika, razen Allaha. (173) O, človeštvo! K vam je že prišel dokaz od vašega Gospodarja in spustili smo vam jasno svetlobo. (174) Zato tisti, ki verujejo v Allaha in se ga trdno držijo - tem bo dal, da vstopijo v njegovo milost in obilje, ter jih vodil k sebi po pravi poti. (An-Nisa (Ženske) 171-175)

Nasprotno tistim, ki Jezusu, mir z njim, pripisujejo da je Bog, Božji sin ali "eden izmed treh" (misli se na "sveto trojstvo"), judje obtožujejo našega glasnika vere Jezusa, mir z njim, da je hudičev duh zla, da je izdajalec in lažnivec. Zato Kur'an pojasnjuje te dve njihovi lažni obtožbi in razlaga, da je naš glasnik Jezus, mir z njim, glasnik ki je poslan (ljudem) in da je iskren v tistem, kar prenaša od svojega Gospodarja, kot pravi Allah:

Mesija, Jezus, Marijin sin, je le Allahov Poslanec in njegova beseda, ki jo je poslal Mariji, in od njega (vdihnjena) duša. Zato verujte v Allaha in njegove poslane. (An-Nisa (Ženske) 171. verz)

Njegova duša je kot duša ostalih bitij, njeno pripisovanje Allahu je u **kontekstu počasti in spoštovanja do njega (Jezusa)**. Beseda "Njegova" ni posebnost, s katero je odlikovan le Jezus, mir z njim, ampak je tak primer tudi z Adamom, mir z njim, katera duša se pripisuje Allahu iz **počasti in spoštovanja do njega (Adama)**, kot nas o tem obvešča Allah v Svojem govoru in pravi:

Tvoj gospodar je rekel angelom: "Ustvaril bom človeka iz ilovice. Ko ga bom popolnoma oblikoval in mu vdahnil Svoj duh (življenje), se mu poklonite!" (Sad 71-72)

Isti primer je tudi v pripovedi o Jezusovem rojstvu, kjer je Allah imenoval angela Gabriela, mir z njim, kot dušo od Allaha (v dobesečnem prevodu), ko ga je poslal k Mariji, naj bo Božji mir z njo, da ji podari Jezusa, mir z njim:

In omeni v Knjigi Marijo! Ko se je umaknila pred svojo družino na vzhodno mesto (16) in se zastrla od njih, smo k njej poslali našega angela (Gabriela). Pokazal se ji je v podobi popolnega človeka. (Marjem (Marija) 16-17)

Prav tako Allah imenuje Kur'an z imenom "Duša" (ar.Ruh), ker z njim oživlja srca, tako da v njih prinaša duševni spokoj in umirjenost. Kur'an oživlja tudi družbe, tako da uresničuje tosvetovne (tuzemske) interese za njih, v okviru katerih se vsakemu da pravica, ki mu pripada, varujejo in ščitijo se življenja, časti in premoženja, kot to pojasnjuje Allah v Svojem govoru:

Tako tudi Mi tebi razodevamo Kur'an (ar.Ruh-Dušo) iz našega ukaza, kar ti je razodeto. Nisi poznal ne Knjige ne verskih predpisov. Mi pa smo postavili Knjigo za svetilko, s katero po svoji izbiri usmerjamo na pravo pot naše izbrane služabnike. Ti zares usmerjaš na pravo pot. (Aš-Šura (Posvetovanje) 52. verz)

POSŁANSTVO JEZUSA, MIR Z NJIM

Častni Kur'an pojasnjuje, da so vsi glasniki vere potomci Noeta in Abrahama, mir z njima, in da so vsa Božja razodetja, razodeta poslancem, ki so potomci teh dveh

plemenitih in častnih glasnikov in poslancev vere. Ni dvoma, da je naš glasnik vere Muhammed, naj bo Božji mir z njim, potomec Izmaela sina Abrahama, mir z njima, kot to pojasnjuje Vzvišeni Allah v Svojem govoru:

Poslali smo Noeta in Abrahama. Nekaterim njunim potomcem smo naklonili razodetje in jih določili za glasnike vere. Nekateri njuni potomci so na pravi poti, mnogi med njimi pa so neverniki. (Al-Hadid (Železo) 26. verz)

Osnova verovanja muslimanov je verovanje v vse Allahove poslance vere. V Kur'anu je prišel ukaz, da se oni morajo spoštovati, ljubiti, ceniti, braniti, med ljudmi je potrebno širiti ljubezen do njih in da se mora verovati v tisto, kar je razodeto od Vzvišenega Allaha. Od njih je tudi naš glasnik Jezus, mir z njim, sin Marije, ki ima pri muslimanih vzvišeno in častno mesto, Vzvišeni Allah pravi:

Recite: "Verujemo v Allaha in v to, kar je bilo razodeto nam in kar je bilo razodeto Abrahamu, Izmaelu, Izaku, Jakobu in vnukom in kar je bilo dano Mojzesu, Jezusu in kar je bilo dano glasnikom (vere) od njihovega Gospodarja. Med njimi ne delamo razlik in mi smo Mu predani (smo muslimani)." (136) Če bodo verovali v to, v kar ste verovali vi, bodo vodeni (na Pravo pot), če pa se obrnejo stran, bodo le v razkolništvu. Allah te bo zaščitil pred njimi in On je tisti, ki vse sliši in je Vseveden. (Al-Bakare (Krava) 136-137)

Sinovi Izraela so pred Mojzesovim, mir z njim, poslanstvom bili potlačeni, ponižani in zaslužnjeni na zemlji, kot nas o tem obvešča Vzvišeni Allah:

In ko smo vas rešili pred faraonovimi ljudmi, ki so vas hudo mučili; dečke vaše so ubijali in ženske puščali pri življenju. V tem je bila za vas velika preizkušnja od vašega Gospodarja. (Al-A'raf (Višave) 141. verz)

Allah jim je dal milost in jih okrepil z Mojzesovim, mir z njim, poslanstvom. Odpeljal jih je iz poniženja v ponos, iz siromaštva v bogastvo, bili so ubogi in nesrečni, Allah pa jih je vzdignil in postal so zmagovalci. Potem je minilo dosti časa in večina sinov Izraela je odstopila od Božje poti in pristopa, s katerim je prišel naš glasnik vere Mojzes, mir z njim. Delali so krivico in nasilje na zemlji, zanikali in ubijali glasnike vere in dobre ljudi

med njimi. Nekateri med njimi so zanikali oživljanje po smrti, obračun za svoja dejanja in kazen po smrti, prepustili so se strastem in užitkom, jemali so premoženja ljudi na nedovoljen način. Nato jim je Allah poslal kot poslanca Jezusa, Marijinega sina. Poučil ga je Postavi (Tori) in Evangeliju, da bi jih vrnil na pravo Božjo pot in k čistemu izvoru, ki jih bo popeljal iz izkrivljenega verovanja v katerem so se znašli, kot nas o tem obvešča Vzvišeni:

In po njihovih sledeh smo poslali Jezusa, Marijinega sina, ki je potrdil resničnost tega, kar je bilo pred njim v Postavi (Tori). In dali smo mu Evangelij, v katerem sta vodilo in svetloba, potrjujoč resničnost tega, kar je bilo pred njim v Postavi (Tori), ter vodilo in poduk bogaboječim. (Al-Maidah (Miza) 46. verz)

Naš glasnik vere Jezus, mir z njim, je na najboljši način začel objavljati svoje poslanstvo, klical je Izraelce k čaščenju Allaha in da se postopa po predpisih Evangelija (ar.Indžil), kot nas o tem obvešča Vzvišeni Allah v Svojem govoru:

Jezus je razodel očitna znamenja in dejal:” Prinašam vam modrost. Prihajam, da bi razjasnil vaše nespornosti, zato se bojte Allaha in pokoravajte se mi! Allah je moj in vaš Gospodar. Njemu se klanjajte, to je prava pot!” (Az-Zuhruf (Nakit) 63-64)

Ko je naš glasnik vere Jezus, mir z njim, videl njigovo zanikanje in neverovanje v njegovo misijo, se je obrnil ljudstvu in dejal:”**Kdo mi bo pomagal in bo potrpežljiv, na vse tisto, kar me bo prizadelo na poti širjenja Allahove (Božje) vere?”** Dvanajst učencev mu je verjelo in se obvezalo, da bodo širili Allahovo vero med svojim ljudstvom in da bodo potrpežljivo prenašali tisto, kar jih bo prizadelo na tej poti, kot nas o tem obvešča Vzvišeni Allah v Svojem govoru:

Ko pa je Jezus občutil njihovo nevero, je rekel: "Kdo so tisti, ki mi bodo pomagali (na poti) k Allahu?" Prvi sledilci Jezusa (tudi njegovi učenci) so rekli: "Mi smo pomočniki (na poti) k Allahu. Verujemo v Allaha, ti pa bodi priča, da smo mi zares

muslimani. (52) Naš Gospodar! Verujemo v to, kar si razodel in sledimo Poslancu, vpiši nas med tiste, ki bodo pričali."

(Alu Imran (Amramova družina) 52-53)

ZNAČAJ NAŠEG GLASNIKA JEZUSA, MIR Z NJIM, NJEGOVE ODLIKE IN VREDNOTE

Častni Kur'an opisuje našega glasnika Jezusa, mir z njim, z lastnostmi, ki kažejo na vzvišeno mesto tega častnega poslanca vere pri Vzvišenemu Allahu. On ima

najpopolnejše človeške lastnosti, zaradi katerih mu tudi pripada to vzvišeno mesto, kot to pojasnjuje Allah v Svojem govoru:

In po njihovih sledeh smo poslali Jezusa, Marijinega sina, ki je potrdil resničnost tega, kar je bilo pred njim v Postavi (Tori). In dali smo mu Evangelij, v katerem sta vodilo in svetloba, potrjujoč resničnost tega, kar je bilo pred njim v Postavi (Tori), ter vodilo in poduk bogaboječim, (Al-Maidah (Miza) 46. verz)

Častni Kur'an nas obvešča, da je ta poslanec vere pomagan, podprt in obvarovan s strani Vzvišenega Allaha. Vzvišeni Allah pravi:

Mojzesu smo dali Knjigo (Toro) in za njim poslali poslanca. In Jezusu, Marijinemu sinu, smo dali jasna znamenja in ga podprli s Svetim Duhom (angelom Gabrijelom). Kajne, da ste vsakič, ko je k vam prišel poslanec z nečim, kar vam ni godilo, postali ošabni, del poslancev ste zanikali in jih del umorili? (Al-Bakare (Krava) 87. verz)

Prav tako ga Kur'an opisuje kot najboljši primer in odličen zgled verovanja, čaščenja in iskrenosti do Vzvišenega Allaha. Spustitev Jezusa, mir z njim, pred konec sveta (sodni dan) je eden od največjih velikih predznakov Sodnega dne, kot to pojasnjuje Allah v Svojem govoru:

Ko so tvojemu ljudstvu navedli za zgled Marijinega sina, so se ljudje zakrohotali in rekli: "Kdo je boljši, on ali naša božanstva?" Omenili so ga le zato, da bi izzvali spor. To je prepirljivo ljudstvo. On je bil samo služabnik; nagradili smo ga s poslansko vlogo in ga postavili za zgled in poduk sinovom Izraelovim. Ko bi mi le hoteli, bi nekatere med vami spremenili v angele, da vas oni na zemlji nasledijo. On naznanja Sodni dan, zato nikar ne dvomite vanj in sledite Mojim navodilom. To je prava pot! (Az-Zuhruf (Nakit) 57-61)

Kar se tiče njegovih telesnih lastnosti, ga opisuje Allahov poslanec Muhammed, naj bo Božji mir z njim, ki pravi: **"Poslanci vere so bratje po istem očetu, njihove matere pa so različne in njihova vera je ena, jaz pa sem najbližji človek Jezusu, Marijinemu sinu, ker med menoj in njim ni bilo poslanca. On se bo spustil in ko ga zagledate, ga boste prepoznali; človek srednje rasti, rdečo-bele barve, na njem**

bodo dve blede-rdeči obleki, iz njegove glave kot da padajo kaplice, čeprav ni mokra. On bo zlomil križ, ubil prašiča, ukinil davek (džizjo), klical ljudi v islam, Allah pa bo v njegovem času vse vere uničil, razen islama, Allah bo v njegovem času uničil tudi Antikrista (ar. Dedžala). Potem bo zagotovljenja varnost na Zemlji, tako da bodo levi skupaj prebivali s kamelami, tigri s kravami, volkovi z ovci, otroci pa se bodo igrali s kačami in one jih ne bodo poškodovale. On bo ostal (na Zemlji) 40 let, potem bo umrl in muslimani mu bodo opravili pogrebno molitev.” (Zabeleženo v komentarju Kur’ana: Umdetut-Tefsir)

V drugom izročilu Allahov poslanec, naj bo Božji mir z njim, pravi: “**Videl sem Jezusa, Mojzesa in Abrahama. Kar se tiče Jezusa ima on belo polt, skodrane lase, široke prsi, kar se tiče Mojzesa, je on rjav, visok, ravnih las, kot da je iz (etiopskega ali indijskega naroda) Zutta. Kar se tiče Abrahama, pogledajte v vašega družabnika (to pomeni mene).**” (Izročilo je zabeleženo v Sahihul-Džamiu)

Allahov poslanec Muhammed, naj bo Božji mir z njim, je pojasnil, da je verovanje v Jezusa, mir z njim, eden od delov, ki izpopolnjujejo verovanje in eden od vzrokov vstopa v Raj in tako pravi: “**Kdor priča, da ni drugega božanstva, ki si zasluži, da se resnično častilo, razen Allah in mu ne pripisuje partnerja in potem priča, da je Muhammed Njegov služabnik in poslanec vere, kdor priča, da je Jezus Allahov služabnik in poslanec vere, Njegova beseda, ki jo je dostavil Mariji (da je Jezus ustvarjen z Božjo besedo:”Bodi!”) in Duh od Boga (da ga je Bog ustvaril kot ostala bitja, toda reče se “Duh od Boga” v smislu počasti do Jezusa, tako kot na drugem mestu Vzvišeni Allah pravi: In daje vam da se koristite s tistim, kar je na nebesih in tistim kar je na zemlji, vse je od Njega.) da so Raj in Pekel resnica, ga bo Allah vpeljal v Raj, glede na njegova dejanja (vstopil bo v Raj, potem ko bo kaznovan za velike grehe, če jih je imel, to je tudi dokaz, da muslimani, ki so bili veliki grešniki ne bodo večno ostali v Peklu).**” (Izročilo beleži Al-Buhari)

Prav tako verovanje v Jezusa, mir z njim, je razlog povečanju dobrih dejanj in položaja, tako Allahov poslanec Muhammed, mir z njim, pravi: “**Pri katerem človeku bo sužnja in jo on poučuje (veri) in jo lepo pouči, jo vzgaja in jo lepo vzgoji in potem jo**

osvobodi (suženjstva) in se poroči z njo – bo imel dvojno nagrado. Tisti, ki bo verjel v Jezusa in potem verjel v mene, bo imel dve nagradi. Suženj, ki se bo bal svojega Gospodarja (bo resnično častil Allaha) in se podrejal svojemu gospodarju (lastniku) bo imel dve nagradi. (Izročilo beleži Al-Buhari)

Poslanec Muhammed, mir z njim, je razložil čistočo duše tega častnega poslanca, ki je bila brez greha, brez sovraštva, zavisti, zlobnosti in je bila izpolnjena z lepim mišljenjem o ljudeh, slavljenju in veličanju Allaha. Muhammed, mir z njim, je rekel: **“Jezus, sin Marijin, je videl nekega človeka, ko krade in mu rekel: ‘Mar kradeš?’ On je odgovoril: ‘Ne, prisežem pri Tistem, poleg katerega ni drugega boga, razen Njega. Potem je Jezus dejal: ‘Dobro, verujem v Allaha in ne svojim očem.’”** (Torej verujem tistemu, ki je prisegel Bogu in zanikal tisto, kar je bilo očitno. Mogoče je ta človek vzel nekaj, na kar ima pravico ali je lastnik ukradene stvari in ima pravico, da jo vzame ali pa ga je videl, da je sprožil roko za nekaj in je pomislil, da je kradel. Potem, ko je prisegel, je odstopil od slabih mnenj.) (Izročilo beleži Al-Buhari)

JEZUS, MIR Z NJIM, IN ANTIKRIST

Kur'an pojasnjuje, da je prihod (spuščanje) našega glasnika Jezusa, mir z njim, pred konec tega sveta eden od predznakov sodnega dne, kot nas o tem obvešča Vzvišeni Allah v Svojem govoru: **Ko so tvojemu ljudstvu navedli za zgled Marijinega sina, so se ljudje zakrohotali in rekli: ‘Kdo je boljši, on ali naša božanstva?’ Omenili so ga le**

zato, da bi izzvali spor. To je prepirljivo ljudstvo. On je bil samo služabnik; nagradili smo ga s poslansko vlogo in ga postavili za zgled in poduk sinovom Izraelovim. Ko bi mi le hoteli, bi nekatere med vami spremenili v angele, da vas oni na zemlji nasledijo. On naznanja Sodni dan, zato nikar ne dvomite vanj in sledite Mojim navodilom. To je prava pot! (Az-Zuhruf (Nakit) 57-61)

Zaradi vrednosti Jezusa, mir z njim, ga bo Allah poslal, da ubije Antikrista ter da širi in kliče ljudi v islam. To se bo zgodilo v času, ko se bo razširilo množično ubijanje, ko se narava pri ljudeh popači in izkrivi, tako da se bo dobro smatralo slabim in slabo dobrim. Poslan bo, da vzpostavi pravico, da razširi islam pred konec tega sveta, kot je to pojasnil Allahov poslanec, Muhammed, mir z njim, v svojem govoru: **“O, ljudje! Za vas ne bo večje skušnjave na Zemlji, odkar je Allah ustvaril Adamove potomce, od skušnjave Antikrista. Vzvišeni Allah ni poslal nobenega glasnika vere, da on ni opozoril svoje ljudstvo na Antikrista. Jaz sem zadnji glasnik vere, vi pa ste zadnji narod in on se bo zagotovo pojavil med vami. Če se bo on pojavil, dokler sem jaz med vami, vas bom jaz pred njim zaščitil, če pa se bo pojavil za mano (po moji smrti), potem je vsak musliman sam sebi zaščitnik, Allah pa je zastopnik moj in vsakega muslimana. On se bo pojavil na poti med Šamom in Irakom, tako da bo naredil obhod Zemlje levo in desno. O, Allahovi sužnji, o ljudje! Bodite močni! Opisal vam bom Antikrista, tako kot ga ni opisal nobeden glasnik vere pred menoj...Antikrist bo dejal:”Jaz sem vaš Gospodar,” vi pa ne boste videli svojega Gospodarja, vse dokler ne umrete. Antikrist je slep na eno oko, vaš Gospodar pa ni. Med njegovimi očmi piše:”Nevernik (ar. kafir),” in to bo lahko prebral vsak iskren vernik, vseeno ali je pismen ali ne. Od njegove ukane oziroma spletke je raj in ogenj, ki ga bosta spremljala. Njegov raj je ogenj in njegov ogenj je raj. Kdor bo na skušnjavi z ognjem, naj poišče zaščito pri Allahu in naj izrecitira prve verze poglavja Al-Kehf (Pečina). Od njegove ukane je, da bo neizobraženemu človeku dejal:”Če ti oživim tvoje starše, ali boš pričal, da sem jaz tvoj Gospodar?” On bo odgovoril:”Bom.” Tako se bosta dva hudiča pojavila v obliki njegovih staršev, ki mu bosta rekla:”O, naš sin, resnično je on tvoj gospodar, zato ga sledi.” Med njegovo ukano spade tudi to, da bo ubil enega človeka, njegovo telo bo z žago razpolovil na dve polovici in dejal:”Poglejte tega mojega sužnja, ki ga bom oživel in bo po oživljanju trdil, da**

obstaja drugi bog poleg mene.” Allah bo oživel človeka, Antikrist pa bo rekel:”Kdo je tvoj bog?” Človek bo odgovoril:”Moj Gospodar je Allah, ti pa si Allahov sovražnik -Antikrist. Prisežem pri Allahu, nikoli nisem bil tako prepričan, da si to ti, kot sem danes.” Med njegovo ukano spada tudi to, da bo ukazal nebu, naj pada dež in bo padal. Ukazal bo zemlji, naj da svoje plodove in ona bo dala svoje plodove. Od njegove ukane je to, da bo neko mest zavrnilo njegovo sledenje, zato jim ne bo ostala nobena živina, ki ne bo uničena. Med njegovo spletko sodi tudi to, da mu bo neko mesto verjelo, on pa bo ukazal nebu, naj spusti dež in nebo bo to storilo. Ukazal bo zemlji, da daruje svoje plodove in ona bo to storila. Zaradi tega bo njihova živina velika in debela, kot nikoli prej, s trebuhu polnimi hrane in vimeni polnimi mleka. Na zemlji ne bo ostalo nobeno mesto, v katega ne bo mogel vstopiti Antikrist, razen Meke in Medine. Potem bo prišel do Medine, na vsakem njenem mestu vhoda, bo naletel na angela z izvlečeno sabljo. Ko pride do neplodnega slanega predela rdeče barve v bližini Medine, se bo Medina trikrat močno zatresla. Po potresu bodo vsi hinavci, ženske ali moški, zapustili Medino in se bodo njemu pridružili. Vse kar je grdo, bo izginilo iz nje, tako kot meh odstranjuje rjo iz železa. Tega dne, ki se imenuje “Dan Halasa”, se bo poklicalo in reklo: “Kje bodo Arabci takrat?” Poslane, mir z njim, je dejal:”Njih bo takrat malo, njihov vodja pa je dober človek. Ko bo njihov vodja (imam) pristopil, da opravi z njimi jutranjo molitev, se bo spustil Jezus, sin Marijin. Ta vodja se bo umaknil, da bi Jezus, mir z njim, vodil skupno molitev, toda Jezus bo položil svojo roko med njegova ramena in dejal:”Ti jim vodi molitev, ker je ta molitev že začeta in ti si njihov vodja.” On bo ponovno šel naprej in bo vodil skupno molitev. Ko bo končal (z molitvijo), bo Jezus dejal:”Odprite vrata!”Vrata se bodo odprla, za njimi pa bo Antikrist, s katerim bo 70 000 judov, vsi z okrašenimi sabljami in krono. Ko bo Antikrist pogledal v Jezusa, se bo topil, tako kot se topi sol v vodi in bo začel bežati. Jezus ga bo dohitel pri vzhodnih vratih Ludda (mesta v Palestini) in ga ubil. Allah bo porazil jude in ne bo ostalo nobeno Allahovo bitje, za katerim bi se lahko jud skril, da mu Allah ne bo dal sposobnost govora; ne kamen, ne steblo, ne zid, niti žival in bo reklo:’Allahov suženj, musliman! To je jud, pridi in ga ubij!’ Razen garkada, to je njihovo (judovsko) drevo, ki ne bo govorilo. Jezus, sin Marije, bo v mojem narodu

sodil pravično in bo pravičen vodja, zlomil bo križ, ubil prašiča, ukinil davek in miloščino, ne bo potrebno čuvati kamel in ovac. Ne bo medsebojnega sovraštva. Iz vsake strupene kače bo odstranjen strup, tako da bo lahko otrok dal svojo roko v njena usta, brez kakršnekoli škode, deklica se bo igrala z levom, ta pa ji ne bo škodil. Volk bo prebival med ovcami, kot da je njihov pes čuvaj. Zemlja se bo izpolnila z mirom, tako kot se posoda napolni z vodo. Vsi ljudje bodo enotni okoli ene besede in nihče se razen Allaha ne bo častil. Vojske bodo nehale, Kurejši pa bodo zasedli hilafet (oblast). Zemlja bo kot srebrna plošča, njeni plodovi bodo, kot so bili v času Adama, mir z njim. Skupina ljudi se bo zbrala okrog enega grozda in on jim bo dovolj. Skupina ljudi bo jedla en šipkov plod in se bodo zasitili. Cena enega bika, bo zelo nizka, konja bo mogoče kupiti za nekaj dirhemov (srebrnikov), Tri leta pred pojavom Antikrista, bodo težka za ljudi, v njih se bo pojavila huda lakota. Vzvišeni Allah bo, v prvem letu, ukazal nebu, da zmanjša svoje padavine za tretjino, zemlji pa, da zmanjša svoje plodove za tretjino. V drugem letu, bo ukazal nebu, da zmanjša svoje padavine za dve tretjini, zemlji pa, da zmanjša svoje plodove za dve tretjini. V tretjem letu, bo ukazal nebu, da zadrži vse svoje padavine, tako da ne bo padla niti ena kapljica dežja, zemlji pa bo ukazal, tako da ne bo vzknila nobena rastlina in ne bo ostal nobeden pašnik, da ne bo uničen, razen tistega, kar bo Allah želel. Prijatelji (Allahovega poslanca) so vprašali: "Od česa pa bodo ljudje takrat živeli?" Poslanec je odgovoril: "LA ILAHE ILLALLAH, ALLAHU EKBER i EL-HAMDU LILLAH (Ni boga razen Allaha, Allah je največji in hvala Allahu) bo njihovo nadomestilo za hrano." (Izročilo je zabeleženo v Sahihul-Džamii)

BOŽANSKI ČUDEŽI (NADNARAVNA DEJANJA) ALLAHOVIH POSLANCEV

Vzvišeni Allah pošilja poslanca vere in jih pomaga s čudeži, kateri so ljudem vidni in oprijemljivi, da bi bili zanesljivi dokazi resničnosti njihove poslanske vloge oziroma misije. Glede na to, da so ti čudeži bili čutni, materialnega karakterja, so izginili z minljivostjo svojega časa in v njih je verjel le tisti, ki jih je videl. Ko je prišla poslanica

(Kur'an) Muhammeda, mir z njim, je bila univerzalna in končna, zato je bilo nujno, da bo večna in da obstane vse do sodnega dne, da bi bila dokaz resničnosti poslanstva Muhammeda, mir z njim, vsem bitjem in priča prihodnjim generacijam.

Zato čudež Muhammeda, mir z njim, ni materialnega značaja, kot je to bil primer s čudeži glasnikov vere pred njim, ker čudeži čutnega materialnega značaja ne morejo igrati to vlogo in ne morejo izpolniti tako pomembno nalogo, ker prenehajo z izginotjem svojega učinka in v njih veruje le tisti, ki jih je videl. Zato je čudež Muhammeda, mir z njim, razodetje, ki mu se razodeva – Kur'an, ki se bo učil vse do sodnega dne. Muhammed, mir z njim, je prišel z govorom (Kur'anom), ki je s svojim načinom in stilom, ne glede na to, da je njegovo ljudstvo v tem času bilo znano po retoriki in lepem izražanju, presegel njihov nivo.

Kljub neprekinjenemu nasprotovanju nesomišljenikov v času Muhammeda, mir z njim, pa tudi v vseh časih po njem in trditvah, da ne gre za nadnaravni govor, ki mu se razodeva, niso bili v stanju, da pridejo niti z enim poglavjem podobnim Kur'anu, pa tudi ne samo z enim njegovim verzom. Od nadnaravnosti častnega Kur'ana je tudi to, da nas on obvešča o nekaterih neznanih dogodkih, ki se bodo zgodili v prihodnosti. Častni Kur'an je večni čudež Muhammeda, mir z njim, ki pojasnjuje to dejstvo pravi: **”Ni bilo glasnika vere in da mu ni dan neki čudež, da bi mu ljudje verovali, meni pa je kot čudež dan Kur'an, ki mi ga je Allah razodel in upam, da bom jaz imel največ slednikov na Sodnem dnevu.”** (Izročilo beleži Al-Buhari)

ČUDEŽI (NADNARAVNA DEJANJA) JEZUSA, MIR Z NJIM

Kot smo že prej omenili nekateri ljudje zanikajo Božje poslance vere, mir z njimi, in ne verujejo v njih, razen s čutnimi, materialnimi dokazi. Zato je Allah pomagal svoje poslance vere s čudeži (nadenaravnimi dejanji), ki kažejo na resničnost njihovih razodetij,

s katerimi jih je Allah pošiljal ljudem. Toda potrebno je vedeti, da se vsak od teh čudežev dogaja z Allahovim ukazom in dovolitvijo, kot nas o tem obvešča Allah v Svojem govoru: **Že pred teboj smo pošiljali poslane in oni so imeli žene ter potomce. In noben poslanec ne bi mogel priti s kakšnim čudežem, razen po Allahovi volji. Vsaka odredba ima svoj rok in ta je zapisan.** (Ar-Ra'd (Grom) 38. verz)

Čudeži, ki jih je Allah dal svojim poslanca, so bile v skladu, s tistim po čem je bil njihov narod znan. Mojzesov narod, mir z njim, je bil znan po čarovništvu in magiji, zato je bil Mojzesov, mir z njim, čudež, palica, ki je pojedla vse, kar so čarovniki naredili, ko so vrgli svoje palice in vrvi na zemljo, ki so se zaradi njihove čarovnije premikali kot kača. Ljudem so začarali oči, da bi se jim palice in vrvi zdeli, da so prave kače, celo Mojzes, mir z njim, se je prestrašil, ko je vse to videl. Vzvišeni Allah pravi: **Čarovniki so prišli k faraonu rekoč: "Ali bomo zares nagrajeni, če bomo mi zmagovalci?" (113) Rekel je: "Da, in resnično boste med tistimi, ki so meni blizu. (114) Rekli so: "O, Mojzes! Ali boš ti prvi vrgel ali bomo mi? (115) Rekel je: "Vrzite vi." In ko so vrgli, so ljudem začarali oči, jih prestrašili in naredili so veliko magijo. (116) Razodeli smo Mojzesu: "Vrzi svojo palico," in začela je goltati tisto, kar so lažno pričarali. (117) Tako je resnica prišla na dan in izjalovilo se je vse, kar so bili počeli. (118) Pri tem so bili poraženi ter ponižani (119) in čarovniki so padli z obrazi na tla, (120) rekoč: "Verujemo v Gospodarja vseh svetov, (121) Mojzesovega in Aronovega Gospodarja." (Al-A'raf (Višave) 133-122)**

Prav tako je Jezus, mir z njim, bil poslan narodu, ki ne verjel, razen v čutne in materialne stvari, ki jih lahko vidijo s svojimi očmi. V tem narodu so se razširile nekatere bolezni, zato so Jezusovi čudeži bili v skladu s tem. Allah ga je pomagal z velikimi čudeži, ki kažejo na Allahovo vsemogočnost, bogaboječnost in verovanje Vanj. Jezus, mir z njim, se je pogovarjal z ljudmi, ko je bil še v zibelki, iz ilovice je naredil nekaj podobno ptici, pihnil v to in je z Allahovo voljo postala prava ptica, ozdravil je slepca in gobavca, oživljal je mrtve z Allahovo voljo in obveščal ljudi, kaj jedo in kaj shranjujejo v svojih hišah, kot nas o tem obvešča Allah v Svojem govoru:

Ko je Allah rekel: "O Jezus, Marijin sin, spomni se blagoslova, ki sem ga dal tebi in tvoji materi, ko sem te podprl s Svetim Duhom (angelom Gabrijelom) in si

ljudem govoril, ko si bil še v zibelki in kot odrasel mož; ko sem te poučil o Knjigi, modrosti, Postavi (Tori) in Evangeliju; ko si z Mojim dovoljenjem iz zemlje ustvaril podobo ptice in dahnil vanjo, da je z Mojim dovoljenjem postala (prava) ptica; ko si z Mojim dovoljenjem pozdravil slepega in gobavca; ko si z Mojim dovoljenjem oživil mrtve; in ko sem odvrnil sinove Izraela od tebe, ko si jim prinesel jasne dokaze, pa so tisti, ki niso verovali, rekli: 'To ni nič drugega kot le očitna čarovnija!'" (Al-Maidah (Miza) 110. verz)

Med Jezusove, mir z njim, čudeže s katerim ga je Allah počastil je tudi ta, da mu je uslišal njegovo prošnjo, ko so od njega njegovi sledniki prosili, da jim spusti z neba s hrano obloženo mizo, da bi se njihova srca pomirila in da se prepričajo v resničnost njegovega poslanstva. Vzvišeni Allah pravi:

In ko sem navdahnil učence: "Verujte Vame in v Mojega Poslanca!", so rekli: "Verujemo, in Ti bodi priča, da smo muslimani." (111) Ko so učenci rekli: "O Jezus, Marijin sin, ali nam lahko tvoj Gospodar z neba spusti s hrano obloženo mizo?", je rekel: "Bojte se Allaha, če ste zares verniki!" (112) Rekli so: "Želimo jesti z nje, da se nam tako pomirijo srca, da bi tako vedeli, da si nam govoril resnico in da bi bili priče o njej." (113) Jezus, Marijin sin, je rekel: "O Allah, Gospodar naš, spusti nam s hrano obloženo mizo z neba, da bo praznik za nas, od prvega do zadnjega, in kot dokaz od Tebe ter nas oskrbi, kajti Ti si najboljši oskrbovalec!" (114) Allah je rekel: "Spustil vam jo bom, toda tiste izmed vas, ki niti zatem ne bodo verovali, bom kaznoval z mukami, s kakršnimi ne bom kaznoval nikogar!" (Al-Maidah (Miza) 111- 115)

BOŽJI POSLANCI IN POZIVANJE V MONOTEIZEM

V osnovi je vera vseh Božjih poslancev ena, ker izvira od Allaha, kot nas o tem obvešča Vzvišeni Allah v Svojem govoru:

Mar si jemljejo za bogove druge in ne Njega? Reci: "Prinesite svoj dokaz! To (razodetje, da je Allah edini bog) je svarilo tistim z mano in tistim pred mano (t.j. tistim, ki živijo sedaj in tistim, ki so živeli pred menoj.)" Vendar večina njih ne

pozna resnice, zato se od nje odvrčajo. (24) In pred teboj nismo poslali nobenega poslanca, ne da bi mu razodeli, da zares ni boga razen Mene, zato Me častite. (Al-Anbija (Glasniki vere) 24-25)

Okrog vprašanja monoteizma so usmerjena vsa islamska šeriatska učenja in postulati in takšen je primer tudi s prejšnimi verskimi zakoni. Klicanje v verovanje, da je Allah Eden in da se samo On iskreno časti, je tisto zaradi česa je Allah ustvaril človeštvo, Raj in Pekel, kot to Allah pojasnjuje v Svojem govoru:

Predpisuje vam isto vero kakor Noetu in isto, kot jo razodevamo tebi. Tu so vse zapovedi Abrahamu, Mojzesu in Jezusu; "Izpovedujte pravo vero in ne razhajajte se!" Mnogobožcem se je težko odzvati tvojemu klicu, Allah odbere za svojo vero, kogar sam hoče; vanjo usmeri človeka, ki se iskreno obrne nanj. (Aš-Šura (Posvetovanje) 13. verz)

Verovanje v Enega in Edinega Allaha ter iskreno oboževanje samo Njega, Vzvišenega, je oporoکا vseh Božjih poslancev in glasnikov vere svojim narodom, še posebej svojim potomcem, kot nas o tem obvešča Allah, ko govori o Jakobu, mir z njim:

Ali ste bili priče, ko je smrt prišla k Jakobu, ko je dejal svojim sinovom, "Koga boste častili, ko me ne bo?" Rekli so: "Častili bomo tvojega Boga in Boga tvojih prednikov - Abrahama, Izmaela in Izaka - enega Boga in mi smo Mu predani (smo muslimani)." (Al-Bakare (Krava) 133.verz)

Pravilna logika in zdrav razum zavračajo mnogoboštvo, torej da obstajajo neki drugi bogovi poleg Allaha, ker je to pomanjkljivost, to pa je nemogoče, ko gre za Allaha, Stvarnika in Tvorec tega univerzuma. Če je mnogoboštvo nekaj, kar bitja zavračajo, da obstaja med njimi, kaj potem lahko rečemo za Gospodarja teh bitij. Mnogoboštvo (politeizem) je izgubljanje časa zaradi dolgotrajnosti in neaktivnosti, to pa ni primerno Vzvišenemu Allahu, ki pravi:

In nismo ustvarili nebes in zemlje ter vsega kar je med njima da bi se zabavali. (16) Če bi hoteli zabavo, bi jo vzeli od Nas Samih, vendar tega ne počnemo, (17) temveč Mi z resnico uničujemo neresnico, resnica pa odstrani in uniči neresnico. Gorje vam zaradi tega, kar lažno pripisujete (Allahu)! (18) Njemu pripadajo vsi, ki so v nebesih in na zemlji. In tisti, ki so pri njem, mu služijo brez napuha, domišljavosti in ne naveličajo se, niti ne utrudijo. (19) Slavijo (Ga) noč in dan, brez popuščanja. (20) Mar so si na Zemlji za bogove vzeli malike, ki naj bi obudili mrtve?! (21) Če bi v njih (t.j. v nebesih ali na zemlji) razen Allaha obstajali še drugi bogovi, bi v njih vladal popoln nered. Visoko naj bo Allah, Gospodar Arša (Prestola), nad tem, kar (Mu) lažno pripisujejo. (22) On ne bo izprašan o tem, kar počne, oni pa bodo izprašani. (Al-Anbija (Glasniki vere) 16-23)

Tako kot je Vzvišeni Allah čist od naklonjenosti do igre, zabave in izgubljanju časa zaradi dolgočasje, je tudi čist od tega, da ima otroka, ker je logično, če ima nekdo otroka, da mora imeti tudi ženo, to pa je nemogoče, ko gre za Vzvišenega Allaha in On je čist od tega. To, da ima Allah ženo in otroka bi pomenilo, da so tudi oni božanstva, kot je to Allah, da žena in ta otrok obstajata vekomaj, da nimata niti začetka in ne konca, to pa je nemogoče, ker je Stvarnik Eden- to pa je Vzvišeni Allah, kateremu nihče in nič ni podobno in nobeden ni kot je On. Tisti pa, ki ima potrebo po ženi, mar si ne bi vzel več žena in prijateljic in ne samo eno ženo? Vzvišeni Allah je od vsega tega čist. Prav tako možnost, da ima Allah otroka pomeni šibkost in potrebo po pomoči s strani tega otroka. Razen tega, zakaj naj bi imel Allah enega otroka, zakaj potem ne bi imel neko število otrok in potem vnuke in potomce? Vzvišeni Allah je daleč od potrebe po komerkoli in je čist od vsega tega. Prav tako, če bi Allah sebi pripisal otroka, bi to pomenilo, da ima on sposobnost reprodukcije, kar bi spet pomenilo, da je On rojen, ker tisti, ki ima sina, ima zagotovo tudi očeta ali nekoga od koga poteka. Vse to je nemogoče, ko gre za Allaha, Edinega Stvarnika, Kateri nobenega ni rodil in ni rojen. Tisti, ki ima otroka, bo s časom ostarel in temu otroku pripada dediščina, to pa vse ni mogoče, ko gre za Allaha, Enega in Edinega Stvarnika, Kateri pravi:

On je Tvorec nebes in Zemlje. Kako naj bi imel sina, ko pa nima partnerice? In On je ustvaril vse in je o vseh stvareh Vseveden. (101) To je Allah, vaš Gospodar.

Ni boga razen Njega, Stvarnika vsega - zato Ga častite. In vse je v njegovi pristojnosti. (102) Vid Ga ne more doseči, toda On ima vpogled v vid vsakogar; in On je Najbolj blag in glede vsega Vseveden. (Al-An'am (Živina) 101-103)

Znano je, da potreba za partnerjem, kaže na pomanjkljivost, ker se partnerji medsebojno dopolnjujejo, Vzvišeni Allah pa nima potrebe po nobenem od Svojih bitij, da bi si z njim dopolnil neko pomanjkljivost ali da bi Mu nekdo pomagal v vzdrževanju univerzuma in urejanju stvari, ki se nanašajo na Njegova bitja. Celo nasprotno, Njegova bitja so ta, ki imajo potrebo po Njemu in tistem, kar je pri Njemu, Vzvišenemu, ki je najbogatejši. Vzvišeni Allah pravi:

In reci: "Vsa hvala pripada Allahu, ki si ni vzel sina, in ki nima družabnika ne v oblasti ne pri vladanju. On ne potrebuje zaščitnika zaradi nemoči." In poveljuj Ga s pravim poveličanjem. (Al-Isra (Nočno potovanje) 111. verz)

Kur'an je pojasnil nemogočnost obstajanja več bogov poleg Allaha – Tvorca tega univerzuma in je ugotovil logično-racionalne razloge, zakaj je to nemogoče, ki so sprejemljivi pravilnemu razmišljanju in zdravemu razumu, ti razlogi so naslednji:

- Obstajanje več božanstev pomeni, da vsako božanstvo ima absolutno moč, ker je absolutna moč eno od Božjih lastnosti. Mnogoboštvo pomeni tudi to, da vsak Bog želi nekaj drugačnega od tistega drugega (Boga) in potem se dogaja nered v celotnem vesolju, zaradi spora, konflikta in tekmovanja med njimi. Allah je Vzvišen od tega, da ima partnerja v oblasti, ker bi to pomenilo nered, Allah pa je čist od tega. Častni Kur'an to pojasnjuje in tako Vzvišeni Allah pravi:

Mar so si na Zemlji za bogove vzeli malike, ki naj bi obudili mrtve?! (21) Če bi v njih (t.j. v nebesih ali na zemlji) razen Allaha obstajali še drugi bogovi, bi v njih vladal popoln nered. Visoko naj bo Allah, Gospodar Arša (Prestola), nad tem, kar (Mu) lažno pripisujejo. (Al-Anbija (Glasniki vere) 21-22)

- Ostajanje drugih bogov poleg Allaha bi pomenilo, da vsak od njih poseduje silo in moč, s katero bi se medsebojno borili in zoperstavljali eni proti drugim, zaradi pridobitve

oblasti in kontrole (dominacije) v univerzumu. Na to odgovarja Kur'an in tako Vzvišeni Allah pravi:

Reci: "Če bi bili, kakor pravijo, poleg Njega še drugi bogovi, bi ti zagotovo iskali možnost, da pridejo do Gospodarja Prestola." (42) Nadvse slavljen, vzvišen je On in daleč od tega, kar govorijo. (43) Njega slavijo vsa sedmera nebesa, Zemlja in vse, kar je na njima. In ni nobene stvari, ki Ga ne slavi z Njegovo hvalo, vendar vi ne dojemate tega, kako Ga slavijo. Zares, On je Prizanesljiv in Odpuščajoč. (Al-Isra (Nočno potovanje) 42-44)

- Obstoje drugih bogov poleg Allaha bi pomenilo razdelitev vesolja med njimi, da bi vsak med njimi razpolagal s tistim, kar je ustvaril, to pa je, ko gre za Vzvišenega Allaha nemogoče. Vzvišeni Allah pravi:

Allah si ni vzel nikakršnega sina in poleg Njega ni nobenega boga, sicer bi vsak (tako imenovani) bog vzel tisto, kar je ustvaril, in nekateri med njimi bi se dvignili nad druge. Allah je vzvišen in daleč od tega, kar Mu lažno pripisujejo! (Al-Mu'minun (Verniki) 91. verz)

Zato je mnogoboštvo (politeizem) največji greh, katerega Allah ne bo oprostil, tistemu ki umre s tem grehom, je Raj prepovedan in njegovo večno prebivališče bo Pekel, to je pa grdo prebivališče. Večina kur'anskih verzov opozarja na ta greh, ki se nanaša na že prej omenjeno, rekli pa smo, da je nemogoče, da obstajajo druga božanstva poleg Allaha, ker bi to predstavljalo pomanjkljivost, ko gre za Allaha, prav tako se lahko mnogoboštvo smatra kot govor o Allahu brez znanja. Vzvišeni Allah pravi:

Resnično Allah ne bo odpustil, da si nekdo vzame kaj za boga poleg Njega, odpušča pa vse, kar je manj od tega, komur hoče. In kdor si poleg Allaha karkoli vzame za boga, si je zagotovo izmislil laž ter storil zares ogromen greh. (An-Nisa (Ženske) 48.verz)

JEZUS, NAJ BO BOŽJI MIR Z NJIM, IN ZAVRAČANJE MNOGOBOŠTVA (POLITEIZMA)

Častni Kur'an je pojasnil, da je Jezus, mir z njim, glasnik vere, kot so bili ostali glasniki vere, on je ustvarjen in je Allahov suženj. Bil je eden od tistih, ki so klicali v monoteizem in ni nikoli potrdil, niti priznal svojemu narodu, tisto na čemu so oni bili in to je bilo mnogoboštvo. Klical je svoje ljudstvo, da veruje v Allaha, Enega in Edinega (Boga) in da zapustijo vsa druga lažna božanstva poleg Njega. Razjasnil je večino tistega, okrog katerega so se razhajali Izraelci, tako Vzvišeni Allah pravi:

Jezus je razodel očitna znamenja in dejal: "Prinašam vam modrost. Prihajam, da bi razjasnil vaše nesporazume, zato se bojte Allaha in pokoravajte se mi! Allah je moj in vaš Gospodar. Njemu se klanjajte, to je prava pot!" (Az-Zuhruf (Nakit) 63-64)

Kur'an je potrdil, da je Jezus, mir z njim, čist od toga, da je klical ljudi v mnogoboštvo ali da im je ukazoval, da delajo mnogoboštvo s čaščenjem oziroma oboževanjem njega. Prav tako Kur'an pojasnjuje, da bo Jezus, mir z njim, kot vodja človeštva stal na Sodnem dnevu pred Gospodarjem svetov in zanikal tisto, za kar ga obtožujejo Izraelci, to pa je obtožba, da jih je on klical, da obožujejo njega in njegovo mater, kot nas o tem obvešča Vzvišeni Allah v Svojem govoru:

In ko je Allah rekel: "O Jezus, Marijin sin, mar si ti rekel ljudem: 'Vzemite mene in mojo mater za bogova, namesto Allaha!'", je odvrnil: "Slavljen bodi! Meni se ne spodobi, da bi rekel, česar nimam pravice reči. Če sem to rekel, Ti to že veš, kajti Ti veš, kar je v moji duši, jaz pa ne vem, kaj je v Tebi. Resnično, Ti si Poznavalec prav vsega neznanega. (116) Govoril sem jim zgolj to, kar si mi ukazal: 'Častite Allaha, mojega in vašega Gospodarja!' Bil sem jim priča, dokler sem bil med njimi, ko pa si me vzel, si Ti bedel nad njimi, kajti Ti bediš nad vsem. (117) Če jih kaznuješ, oni so Tvoji sužnji, in če jim odpustiš - Ti si resnično Najplemenitejši in Najmodrejši. (Al-Maidah (Miza) 116-118)

RADOSTNA VEST JEZUSA O MUHAMMEDU, NAJ JE NA NJIH BOŽJI MIR

Častni Kur'an pojasnjuje, da je Vzvišeni Allah vzel zavezo od vseh Božjih poslancev, da verujejo eni v druge in če Allah pošlje poslanca, da potrdi tisto, kar so oni že pridigali, iskreno verujejo vanj in da o tem poučujejo svoje narode. Allah je od vseh poslancev in glasnikov vere vzel obvezo, da verujejo eni v druge in da potrdijo eni druge, ker je vse, s čimer so oni prišli od Allaha, ki pravi:

In Allah je od glasnikov vere vzel zavezo: "Ko vam dam karkoli od Knjige in modrosti; potem pa k vam pride poslanec potrjujoč resničnost tega, kar že imate, mu morate verjeti in ga podpirati." Dejal je: "Mar sprejmete in prevzamete to mojo strogo zavezo?" Rekli so: "Sprejmemo." Dejal je: "Potem bodite priče in Jaz bom z vami priča." (81) Tisti pa, ki se zatem obrnejo proč, so se zares odcepili od vere. (82) Mar poleg Allahove vere iščejo drugo? Njemu se je že predalo vse, kar je v nebesih in vse, kar je na Zemlji, hote ali nehote, in vse se bo k Njemu vrnilo. (Alu Imran (Amramova družina) 81-83)

Kur'an vsebuje verze, ki pozivajo nemuslimane, posebej slednike knjige (kristjane in Jude), da verujejo v Muhammeda, mir z njim, in sledijo njegovo razodetje, kot to Vzvišeni Allah pojasnjuje v Svojem govoru:

O, potomci Izraelovi! Spomnite se blagoslovov, ki Sem vam jih podaril, in izpolnite obljubo, ki ste Mi jo dali, in tudi Jaz bom izpolnil z vami sklenjeno zavezo. Samo Mene se bojte! (40) Verujte v tisto, kar Sem razodel, potrjujoč resničnost tistega, kar že imate, in ne bodite prvi, ki ne verujete vanj. Ne dajajte Mojih besed za majhno vrednost in pazite se (le) Mene. (41) Ne prekrivajte resnice z neresnico in zavestno ne tajite resnice. (Al-Bakara (Krava) 40-42)

Naš glasnik vere Jezus, mir z njim, se je pokoril ukazu Vzvišenega Allaha in je napovedal prihod Muhammeda, mir z njim, po njem in je pojasnil svojemu narodu, da je on (Jezus) poslan le Izraelcem. To se omenja v Evangeliju po Mateju, kjer Jezus, mir z njim, pravi: "**Nisem poslan, razen le k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.**" Iz tega Jezusovega govora so jasna dva dejstva:

Prvo dejstvo: Se nanaša na to, da Jezus, mir z njim, ni poslan na splošno vsem ljudem, ampak samo določenemu narodu in v določenem času. To je tisto, kar je preneseno v Evangeliju. Če je to tisto, o čem govorijo Evangeliji, se postavlja vprašanje, zakaj potem krščanska misija ni usmerjena samo na Izraelce in njihovo klicanje v krščanstvo, kar bi bilo v skladu s temi Jezusovimi, mir z njim, besedami, vendar se postopa v nasprotju z njimi in poteka pokristjanjevanje tudi tistih, ki niso Izraelci?

Ta citat iz Evangelija (*“Nisem poslan, razen le k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.”*) je jasen dokaz, da krščanstvo ni univerzalna vera in da pridiganje krščanstva ni od stebrov krščanske vere.

Drugo dejstvo: Glede na to, da Jezus, mir z njim, ni poslan, razen izgubljenim ovcam Izraelove hiše, to pomeni, da se bo pojavil poslanec vere po njem, čigava poslanska misija se bo nanašala na celoten svet in kateri bo pečat poslancev vere. To je tisto, kar je napovedal Jezus, mir z njim, in ena izmed njegovih nalog je bila, da prinese veselo vest o prihodu zadnjega poslanca Muhammeda, mir z njim. To dejstvo pojasnjuje tudi Kur'an in tako Vzvišeni Allah pravi:

Jezus, Marijin sin, je dejal: “O, sinovi Izraelovi! Jaz sem vam Allahov poslanec poslan, naj potrdim že prej razodeto Postavo in naj vam prinesem veselo vest o poslancu z imenom Ahmed (drugo ime za Muhammeda). Prišel bo za menoj!” Predstavil jim je očitne dokaze, oni pa so rekli: “To je prava čarovnija!”
(As-Saff (Bojni razpored) 6. verz)

Korekten in civiliziran človek, ki je svoj razum osvobodil od sledenja tujega mišljenja, absolutne kontrole in slepim sledenjem vere svojih očetov in dedov, se bo vprašal ali obstaja neka prepoved ali prepreka v tem, da bo Muhammed, mir z njim, poslanec, ki je poslan od Vzvišenega Allaha, ko pa so že pred njim bili poslani mnogi poslanci in glasniki vere? Če je odgovor, da ne obstaja nobena racionalna niti zakonska prepreka v tem smislu, zakaj potem negirati poslanico in glasništvo vere Muhammeda, mir z njim, in to, da je poslan vsem ljudem, potrjujoč poslanice (razodetja) glasnikov vere pred njim.

STATUS DOBRIH DUHOVNIKOV IN MENIHOV IZ POSLANICE (RAZODETJA) MUHAMMEDA, MIR Z NJIM

Mnogi judovski duhovniki in krščanski menihi so verjeli v Allahovega poslanca Muhammeda, mir z njim, potem ko so spoznali, da je tisto, s čim je prišel, resnica. Njihove svete knjige so napovedale pojav poslanca vere po Mojzesu in Jezusu, mir z njima. Ne glede na vse tisto, kar je dodano v te knjige, kot so izkrivljanja, zamenjave in manipulacije v prevodih skozi različna časovna obdobja in glede na to, da so izvirni

izvodi (primeri) izgubljeni, so vseeno ostali opisi glasnika vere Muhammeda, mir z njim, v mnogih od njih. Ti opisi kažejo nanj (Muhammeda) jasno in brez kakršnega koli dvoma. Zato še vedno in dandanes veliko število kristjanov sprejema islam, kljub vsem kampanjam namernega izkrivljanja s strani zahodnih sredstev informiranja. Vzvišeni Allah pravi:

... tistim, ki sledijo poslancu, nepismenemu glasniku vere, katerega najdejo vpisanega pri njih v Postavi (Tori) in Evangeliju; zapoveduje jim, naj delajo dobro in jih odvrča od zla; dovoljuje jim vse, kar je dobro in jim prepoveduje vse, kar je slabo; razbremenil jih bo težkih bremen in okov, ki so jih pestili. Tisti pa, ki so vanj verjeli, mu izkazovali spoštovanje, mu pomagali in sledili svetlobi, ki je bila spuščena z njim, bodo odrešeni." (Al-A'raf (Višave) 157. verz)

Allahov poslanec, mir z njim, je pojasnil svojim prijateljem, da je on radostna vest njegovega brata Jezusa, mir z njim, ko so ga o tem vprašali:

"O, Allahov poslanec, povej nam nekaj o sebi. Poslanec, mir z njim je odgovoril: "Jaz sem uslišana prošnja mojega praočeta Abrahama in radostna vest Jezusa, naj bo mir z njima. Ko je bila moja mati noseča z menoj, je videla, kot da je iz nje izstopila svetloba, ki je obsijala gradove Busre v Šamu." (Komentar Kur'ana od Ibn Kesira)

Ko je Muhammed, mir z njim, poslat so mu verjeli nekateri sledniki knjige (kristjani in judje), nekateri pa ne. Poslančeva žena Safija bint Hujjej bin Ahtab, naj bo Allah z njo zadovoljen, ki je bila Judinja, preden je sprejela islam pripoveduje:

"Nihče od otrok ni bil bolj priljubljen mojemu očetu in stricu od mene. Nikoli jih nisem srečala, da me ne bi vzeli pored otroka, ki so ga imeli. Ko je Muhammed, mir z njim, prišel blizu Medine in začasno ostal v Kubau, vasi sinov Amra bin Avfa, sta njen oče Hujjej bin Ahtab in njegov brat Abu Jasir bin Ahtab, zgodaj ob svitu odšla, da vidita Muhammeda, mir z njim, in se z njim pogovorita. Potem, ko sta se ob somraku vrnila od njega, sta izgledala bedno, zmatrano in nesrečno, na Safijo, naj bo Allah z njo zadovoljen, ki so jo imeli zelo radi, sploh nista obračala pozornosti, kar je bilo nasprotno njenemu običaju. Takrat je slišala svojega strica Abu Jasira, da sprašuje njenega očeta: "Ali je to on?" Hujjej je odgovoril: "Da,

prisežem pri Allahu!” Abu Jasir je vprašal:” Ali si ga v popolnost prepoznal po lastnostih in opisu?” “Da,” je rekel Hujjej. Abu Jasir je spet vprašal: “Kako boš postopal z njim?” Hujjej je odgovoril: “Prisežem pri Allahu, on bo moj sovražnik, dokler bom živ!” (Življenjepis (Sira) Ibn Hišama 2/165, beleži tudi Al-Bejheki – “Ed-Delail 2/532)

Veliko število duhovnikov in menihov v tistem času, kot tudi danes, je sprejelo resnico, s katero je prišel Muhammed, mir z njim. Kralj krščanske Abesinije (današnja Etiropija) Negus, je bil med prvimi, ki je to storil za časa Allahovega poslanca Muhammeda, mir z njim. Negus je bil kristjan, eden od tistih, ki so poznali krščanske svete knjige, vedel je za radostne vesti, ki govorijo o glasniku vere, ki bo poslan po Jezusu, mir z njim. Skrival je svoje verovanje, že prej pa je sprejel izvorno krščanstvo, daleč od pristranskosti. Ummu Seleme, naj bo Allah z njo zadovoljen, žena Allahovega poslanca Muhammeda, mir z njim, pripoveduje:

Ko smo prišli v zemljo Abesinije, smo v njej našli najboljšega soseda Negusa, bili smo na varnem glede naše vere in čaščenja Vzvišenega Alaha. Nismo bili vznemirjeni, niti nismo slišali ničesar, kar preziramo. Ko pa so za to zvedeli neverniki iz plemena Kurajš, so se odločili, da v zvezi z nami, pošljejo dva svoja spoštovana človeka z najdragocenejšimi darovi iz Meke kot darila Negusu in njegovim patriarhom. Med najbolj čudnimi darovi, ki so jih prinesli njim, so bile ustrojene kože. Tako so zbrali ogromno število ustrojenih kož in jih podarili prav vsakemu patriarhu. Ta darila so poslali prek Abdullaha sina Rebie sina El- Mugire El-Mahzumija in Amra sina El-Asa sina Vaila Es-Sehmija ukazujoč jim z besedami: "Dajte vsakemu patriarhu darilo, preden boste govorili z Negusom v zvezi z izseljenci iz Meke in potem dajte Negusu darila ter ga nato zaprosite, naj preda izseljence vam, še preden bo on govoril z njimi (izseljenci).

Onadva sta odpotovala in prišla do Negusa, mi pa smo bili pri njem v najboljši hiši in pri najboljšem sosedu.

Ni ostal niti eden patriarh, da mu niso dali darilo, še preden so govorili z Negusom in potem so rekli vsakemu patriarhu med njimi: " Resnično je prišla v kraljevo

zemljo skupina naših nerazumnih mladeničev, kateri so zapustili vero svojega ljudstva in tudi vašo vero, kot vidite niso sprejeli. Prišli so z neko novo vero, katero ne poznamo niti mi niti vi. Nas so poslali do kralja, v zvezi z njimi, njihovi velikaši, da jih mi vrnemo k njim. In tako, ko boste govorili s kraljem, v zvezi z njimi, mu svetujte, da jih preda nam in da se z njimi ne pogovarja, ker jih bo, resnično, njihovo ljudstvo bolje pazilo, ker vedo za njihovo sramoto, zaradi katere so jih tudi grajali.”

Patriarhi so odgovorili: "Bomo." Potem so oni podarili darila Negusu, on pa jih je sprejel, nato so se pogovarjali z njim in povedali: "O, kralj, v tvojo domovino je prišla skupina nerazumnih mladeničev, kateri so zapustili vero svojega ljudstva in tudi tvoje vere niso sprejeli. Prišli so z neko novo vero, katero ne poznamo niti mi niti vi. Nas so poslali k tebi naši in njihovi dostojanstveniki, med katerimi so tudi njihovi očetje, strici in družine, da jih vrneš k njim. Oni jih bodo bolje varovali, ker vedo za njihovo sramoto, zaradi katere so jih tudi grajali.”

In ni bilo nič bolj zoprno Abdullahu sinu Ebi Rebia in Amru sinu El-Asa od tega, da Negus posluša tudi njihov govor (izseljencev). Patriarhi so rekli:

"Resnico govorijo, o kralj, njihov narod jih bo bolje varoval, ker vedo za njihovo sramoto, zaradi katere so jih tudi grajali, predaj jih njima dvema, naj jih oni vrnejo k njihovemu ljudstvu in v njihovo zemljo.” Negus pa se je razjezil in rekel: "Ne, prisežem pri Bogu, ne bom jih predal njima dvema, naj ne pričakujejo to, šele pred kratkim je prišla ta skupina v moje sosodstvo in mojo domovino ter me izbralo razen drugih vladarjev, vse dokler jih ne pokličem in vprašam o tem, kar govorita onadva. Če bo tako, kot sta onadva rekla, jih bom predal njima ter jih vrnil njihovemu narodu, če pa ne bo tako, jim bom jaz preprečil odhod in naredil, da bodo imeli prijetno bivanje pri meni.”

Potem je zahteval, da mu pridejo prijatelji Allahovega poslanca, mir z njim, in ko je prišel odposlanec Negusa k njim, da gredo z njim k Negusu na razgovor, so se oni zbrali in rekli eni drugim: "Kaj bomo rekli njemu, ko pridemo tam?" Rekli

so: "Prisežemo pri Allahu, da bomo govorili le tisto, kar nas je podučil in nam ukazal naš Allahov glasnik (zgodilo se bo v tej stvari, tisto kar se bo zgodilo)."

Ko so prišli k Negusu, on pa je že prej poklical svoje patriarhe ter so oni bili okrog njega z razširjenimi listi (knjigami), jih je on vprašal: " Kakšna je to vera, zaradi katere ste zapustili svoj narod, niste pa sprejeli moje vere, niti vere nekega drugega naroda?" Džafer sin Abu Taliba je stopil pred muslimane in rekel:

"O, vladar, pripadali smo narodu, ki je živel v neznanju in zablodi. Častili smo kipe, jedli mrhovino, delali prepovedane stvari, trgali sorodstvene vezi, vznemirjali sosede, močnejši med nami je tlačil slabšega. Tako smo živeli, vse dokler nam Allah ni poslal poslanca. Iz našega naroda je, poznamo njegovo rod in poreklo. Vemo, da je iskren, zaupen in pravičen. On nas je poklical, da verjamemo samo v Enega Boga in da se samo Njemu pokorimo. On nas je podučil, da se odrečemo vere, katero smo prakticirali, mi in naši očetje, vere v veliko kipov in kamnov. Ukazal nam je, da samo resnico govorimo, da bomo ljudje od besede in zaupanja, da spoštujemo in obiskujemo sorodnike, da lepo ravnamo s sosedi. Ukazal nam je, da prenehamo delati prepovedana dejanja in prelivati kri, da ne govorimo laži, da ne porabljamo premoženja sirot, da ne klevetamo in obrekujemo krepostne žene. Ukazal nam je, da se pokorimo samo Allahu, Enemu in Edinemu, da ne smatramo nobenega enakovrednega Njemu. Ukazal nam je, da molitev opravljamo, miloščino dajemo (od svojega premoženja) in da se postimo." Džafer mu je naštel osnovne temelje islama in nadaljeval: "Mi smo vse to sprejeli od njega kot ukaz, ker smo verjeli njegovim besedam. Zato smo verjeli tudi v njegovo poslanstvo in začeli smo slediti njegovim navodilom. Začeli smo častiti in bogoslužje opravljati Allahu, Edinemu, ne pripisujoč mu enakega (partnerja) Njemu, prepovedal nam je tisto, kar nam je prepovedano, dovolil nam je pa tisto, kar nam je dovoljeno. Zaradi tega nas je osovražil naš narod, zaradi tega so nas mučili in na silo nas hočejo odvrniti od naše vere in ponovno nas hočejo vrniti k čaščenju kipov, da nam bo spet dovoljeno tisto, kar smo prej počeli od podlih in umazanih stvari. In ko so nas začeli s silo na to prisiliti, z grožnjo, mučenjem in uporabo sile ter nas ločiti od naše vere, smo prišli v tvojo domovino. Izbrali smo tebe, mimo drugih vladarjev, v želji da bomo tvoji sosedi, ker nihče ni bil v tvoji zemlji pod nasiljem, o , vladar." Negus ga je vprašal:

"Ali imaš pri sebi kaj od tistega, kar je prišlo od Allaha?" Džafer je odgovoril: "Da." "Potem preberi to!" – je rekel Negus. Potem mu je Džafer začel citirati začetne verze poglavja Marjem (Marija): "Kaf, ha, ja, ajn, sad".

Negus je, prisežem pri Allahu, začel jokati. Tako je jokal, da mu je vsa brada bila mokra od solz, jokali so tudi njegovi patriarhi, tako da so bili mokri njihovi listi (knjige), ko so slišali, tisto kar jim je citiral iz Kur'ana. Zatem je rekel Negus: "Prisežem pri Bogu, zares to in tisto s čimer je prišel Mojzes, prihajata iz istega izvora!" V nadaljevanju je rekel: "Pojdite, svobodni ste! Jaz vas, prisežem pri Bogu, nikoli ne bom predal tem dvem, naj ne upata na to!" Ummu Seleme nadaljuje: Ko sta odšla od Negusa, je rekel Amr sin El-Asa svojemu prijatelju: "Prisežem pri Bogu, da ga bom jutri obvestil o njihovi sramoti pri njem in ta sramota bo uničila njihovo krepost." Abdulah sin Ebu Rebia pa mu je odvrnil (bil pa je glede nas najbolj bogaboječ): "Ne delaj tega, oni imajo sorodnike in svoje bližnje, pa čeprav so se razšli z nami v pogledu vere." Amr je odvrnil: "Prisežem pri Bogu, res ga bom obvestil o tem, da oni resnično verujejo, da je Jezus sin Marije, Božji služabnik."

V jutrišnjem dnevu je Amr rekel: "O, kralj, oni resnično govorijo ogromne besede o Jezusu sinu Marije. Pošlji nekoga po njih in jih vprašaj o tem, kaj govorijo o njem." Negus je zahteval, da pridejo muslimani k njemu. Ummu Seleme pravi, da ni bilo nič drugega razodetega in da je podobno temu. Združili se je skupina, eni drugim so rekli: 'Kaj bomo povedali o Jezusu, ko vas bo vprašal o njem?' Rekli so: "Prisežemo pri Allahu, da bomo rekli tisto, kar je Allah razodel in tisto, s čimer je prišel Allahov glasnik, za katerokoli bitje gre."

Ko so stopili pred njega (kralja), jim je rekel: "Kaj pravite o Jezusu sinu Marije?" Džafer sin Abu Taliba mu odgovori: "O njemu pravimo tisto, s čimer je prišel naš glasnik vere, da je on Allahov suženj in Njegov poslanec, Njegov duh in Njegova Beseda, katero je predal krepostni devici Mariji."

Negus je položil svojo roko na zemljo, vzel palico in potem rekel: "Ni rekel Jezus več od tega, kar praviš, kakor je ta palica." Patriarhi so govorili z besom in

odbojnostjo na njegove besede, on pa je jim je rekel: "Četudi govorite z besom in sovraštvom (vi patriarhi)." Potem je dejal muslimanom: "Pojdite, ker ste vi varni v moji zemlji, kdor vas bo napadel, bo kaznovan (to je ponovil trikrat). Ne bi dovolil za celo goro zlata, da se nekomu med vami zgodi kaj hudega. Vrnite jim njihove darove, ker jih mi ne potrebujemo. Prisezem pri Bogu, da nisem s podkupnino dobil ta prestol, kaj šele, da bi s podkupnino te ljudi predal vama. Dokler bom imel ubogljivo ljudstvo, bom tudi jaz njim ubogljiv vladar."

Oba sta odšla od njega, pripognjene glave, osramočena, neopravljene naloge, zaradi katere sta prišla. Mi pa smo ostali živeti pri njem v dobri hiši, pri dobrem sosedu.

Ko smo bili varni pri njem, so mu začeli oporekati njegovo oblast ter se boriti proti njemu. Ni bilo večje žalosti za nas, ko smo izvedeli za to, boječ se za Negusa in da nam ne pride človek, ki ne pozna naše resnice, tako kot jo je poznal Negus. Tako nas je ločila od Negusa, širina Nila, prijatelji Allahovega poslanca, mir z njim, pa so rekli: "Kateri človek bo odšel in nam prinesel vest o resničnem dogajanju ljudstva (boju)?" Rekel je Zubeir sin El-Avama: "Jaz." – bil pa je najmlajši po letih med njimi. Napihnil so mu čoln ter ga postavili v reko, potem pa je on odplaval na tem, vse dokler ni prišel do druge strani obale Nila, tam kjer bi se moral srečati z ljudmi. Potem je odšel k njim, mi pa smo prosili Allaha, naj podari Negusu zmago proti njegovim sovražnikom ter da se utrdi v svoji zemlji. Potem se je njegovo stanje v upravljanju z Abesinijo uredilo in popravilo, tako da smo ostali pri njemu v najboljši hiši, vse dokler se nismo vrnili v Meko k Allahovemu poslancu, mir z njim. (Izročilo beleži imam Ahmed v Musnedu)

Pripadniki slednikov knjige (kristjani in Judi), ki so pravični, potem ko preberejo tisto, kar častni Kur'an pravi o Jezusu, mir z njim, in njegovi materi, naj bo Božji mir z njo, vedo da je to resnica od Allaha. Kristjani sprejemajo islam v veliko večjem številu od ostalih, ravno zaradi te podobnosti in bližine med njimi in muslimani. V zgodovinskih knjigah je znana pripoved o srečanju med bizantinskim kraljem Heraklom in Ebu

Sufjanom, preden je sprejel islam, ki kaže na to, koliko so kristjani vedeli o resnosti poslanstva (in razodetja) Muhammeda, mir z njim.

Abdullah ibn Abbas pripoveduje, da ga je Ebu Sufjan bin Harb obvestil, da mu je cesar Heraklej poslal zahtevo, da pride k njemu, ko se je on nahajal v Šamu z nekimi trgovci iz plemena Kurejš, v času premirja med Allahovim poslancem, mir z njim, in neverniki Kurejša. Zbrali so se in odšli k Herakleju v Jeruzalem. Vstopili so k njemu, on pa je sedel v družbi svojega kraljestva na glavi pa je imel krono. Okrog njega so bili bizantinski dostojanstveniki. Cesar (Heraklej) je rekel svojemu prevajalcu: »Vprašaj jih, kdo je med njimi najbližji sorodnik temu človeku, ki meni, da je glasnik vere?« Takrat je Ebu Sufjan rekel: »Jaz sem po poreklo najbližji njemu.« On je vprašal: »Kakšno je sorodstvo med teboj in njim? Ebu Sufjan je rekel: »On je sin mojega strica, takrat pa ni bil nihče od pripadnikov plemena Benu Abd El-Menaf, razen mene.« Cesar je dejal: »Približite ga k meni.« Ukazal je svojim prijateljem naj bodo za mojim hrbtom, pri mojem ramenu, nato je rekel svojemu prevajalcu: »Reci njegovim prijateljem, da bom vprašal tega človeka, o tistem, ki meni, da je glasnik vere in če mi bo lagal, bo tudi na njega lagal.« Ebu Sufjan je odgovoril: »Prisežem pri Allahu, če ne bi bilo takrat sramote, da pripišejo in prenesejo moji prijatelji od mene laž, bi se zlagal glede njega, ko sem bil vprašan o njem, toda bilo me je sram, da se prenese od mene laž, zato se rekel resnico o njem.« Potem je on rekel svojemu prevajalcu: »Vprašaj ga, kakšnega porekla je ta človek med njimi?« On je odvrnil: »On je med nami najboljšega porekla.« On ga je spet vprašal: »Ali je kdo med vami že pred njim govoril te besede (o poslanstvu vere)?« On je odvrnil: »Ne.« On je vprašal: »Ali ste ga že prej obtoževali za laž, še preden je govoril tisto, kar govori?« On je odvrnil: »Ne.« On je vprašal: »Ali je kdo med njegovimi predniki bil vladar?« On je odvrnil: »Ne.« On je vprašal: »Ali ga sledijo najuglednejši ljudje ali najbolj nemočni (siromašni in nezaščiteni ljudje)?« Ebu Sufjan je rekel: »Najbolj nemočni (siromašni, sužnji, tisti ki so pod skrbništvom drugih in mladoletniki).« Vprašal je: »Ali se njihovo število povečuje ali zmanjšuje?« »Celo povečuje se«, je rekel Ebu Sufjan. Vprašal je: »Ali kdo med njimi zavrže njegovo vero iz sovraštva in nezadovoljstva z njim, potem ko je že sprejel vero?« On je odvrnil: »Ne.« Vprašal

je: »Ali on izdaja?« Ebu Sufjan je odgovoril: »Ne. Mi smo zdaj v premirju z njim in se bojimo, da bo izdal (prekršil premirje).« Ebu Sufjan pravi, da mu ni omogočil niti ene besede, s katero bi zmanjšal njegovo vrednost, pri tem pa se ne bi bal, da bo to vplivalo na druge (besede). Vprašal je: »Ali ste se borili proti njemu in on proti vam?« On je odvrnil: »Da.« Vprašal je: »In kakšen je izid vojne med vami?« On je odgovoril: »Dokaj izenačen, včasih nas oni premagajo (namig na bitko na Bedru), včasih pa mi premagamo njih (namig na bitko na Uhudu).« On je vprašal: »In kaj vam on ukazuje?« On je odvrnil: »Ukazuje nam naj častimo samo Allaha in mu ničesar ne pridružujemo, prepoveduje nam, da častimo tisto, kar so častili naši predniki, ukazuje nam opravljanje molitve, dajanje miloščine, krepost, izpolnjevanje obljube in zaupanje.« Potem, ko je to Ebu Sufjan rekel, je Heraklej dejal svojemu prevajalcu: »Povej mu, da sem ga vprašal o njegovem poreklu med vami, domneval pa sem, da je on najboljšega porekla, prav tako so poslanci poslani s podobnim poreklom med svojimi rojaki. Vprašal sem te ali je kdo med vami govoril tak govor pred njim in ti trdiš, da ni. Jaz pa pravim, če bi kdo med vami govoril tak govor pred njim, bi se lahko reklo 'človek je prišel z govorom, ki je že prej govoren'. Vprašal sem te ali ste ga že prej obtoževali za laž, preden je govoril to, kar govori in ti trdiš, da ne. Tako sem spoznal, da on ne bo opustil laži pred ljudmi in lagal na Allaha. Vprašal sem te ali je kdo med njegovimi predniki bil vladar in ti trdiš, da ni. Rekel sem si, če bi bil kdo med njegovimi predniki vladar, bi se lahko reklo, da on išče oblast njegovih prednikov. Vprašal sem te ali ga sledijo najuglednejši med ljudmi ali najbolj nemočni in ti trdiš, da ga sledijo najbolj nemočni (slabi) in oni so sledniki poslancev. Vprašal sem te ali se njihovo število povečuje ali zmanjšuje in ti trdiš, da se njihovo število povečuje, prav tako se to dogaja z verovanjem, dokler se ne izpopolni. Vprašal sem te ali kdo zapusti njegovo vero iz ogorčenosti, potem ko jo sprejme in ti trdiš, da ne. Prav tako je z verovanjem, ko se pomeša s širitvijo srca in radostjo sprejetja nečesa in ga nič ne more razsrditi. Vprašal sem te ali on izdaja (krši sporazum) in ti trdiš, da ne. Prav tako poslanci ne kršijo sporazumov. Vprašal sem te ali ste se borili proti njemu in on proti vam in si to potrdil, da se dogaja ter, da je vojna med vami dokaj izenačena, včasih vas oni premagajo, včasih pa vi premagate njih. Prav tako so

poslanci vere na skušnjavi, vendar so oni na koncu zmagovalci. Vprašal sem te, kaj vam on ukazuje in ti praviš, da vam ukazuje naj častite samo Allaha in mu ničesar ne pridružujete, prepoveduje vam, da častite tisto, kar so častili vaši predniki, ukazuje vam opravljanje molitve, dajanje miloščine, krepost, izpolnjevanje obljube in zaupanje. Vse to so opisi glasnika vere, za katerega sem vedel, da se bo pojavil, ampak nisem vedel, da bo on zares od vas (Arabcev). In če je vse to, kar si povedal resnica, se je približal čas, ko bo on posedoval mesto mojih nog (to pomeni, da bo osvojil bizantinsko cesarstvo). Ko bi vedel, da lahko pridem k njemu, bi prenašal težave potovanja, da se z njim srečam in če bi bil pri njem, bi mu pral njegove noge (gre za pretiravanje v njegovem streženju in pokornosti glede tistega, s čimer je on prišel, to pa je razodetje).

Ebu Sufjan pravi, da je potem zahteval, naj mu se prebere pismo Allahovega poslanca, mir z njim, v njem je pisalo: V imenu Allaha, Milostnega, Usmiljenega. Od Muhammeda Allahovega sužnja in Njegovega poslanca Herakleju bizantinskemu vladarju. Mir naj je na tistega, ki sledi pravo pot in potem: Resnično te pozivam, da sprejmeš islam (izgovoriš besede pričanja - ar. šehada), sprejmi islam in boš rešen (pred večnim ognjem v Peklu), Allah ti bo podaril dvojno nagrado, če pa zavrneš, boš prenašal grehe svojih podložnikov. Reci: "O, pripadniki Knjige, pridite k besedi, ki je enaka med nami in vami - da ne častimo (nikogar) razen Allaha in da poleg Njega ničesar ne jemljemo za božanstvo in da si ne bomo vzeli drug drugega za gospodarja namesto Allaha." Toda če se obrnejo proč, potem reci: "Bodite priče, da smo muslimani."

Ebu Sufjan pravi: Ko je končano branje pisma je okrog njega nastalo veliko kričanje in kreganje s starni bizantinskih dostojanstvenikov in on ni vedel, kaj so govorili, potem nam je bilo ukazano da odidemo, ko pa smo odšli in sem se osamil s svojimi prijatelji sem jim dejal: "Povečala se je popularnost (ta stvar) sina Ebu Kebša², do te mere, da se ga boji bizantinski vladar!" Ebu Sufjan pravi: "Že takrat

Ebu Kebše je eden od Muhammedovih prednikov, običaj Arabcev pa je, da če želiš zmanjšati ugled ² nekoga, mu navedeš poreklo prednika, ki je skrivnosten in neznan. Ibn Kutejbe, El-Hatabij in Ed-Darekutnij menijo, da gre za človeka iz plemena Huza', ki je nasprotoval Kurejšem v čaščenju kipov

sem bil prepričan, da se bo njegova vera razširila, vse doker v moje srce ni Allah dal islam in sem ga sprejel.” (Sahih Al-Buhari)

Prav tako je Allahovemu poslancu, mir z njim, prišla krščanska delegacija iz Nedžrana. V njej je bilo 60 konjenikov med njimi pa 14 uglednih ljudi, ki so jim bili poslušni, teh 14 uglednežev pa je bilo poslušno trem med njimi, in to so bili: El-Akib, Sejjid in Ebu-Haris ibn Alkame. Želeli so razpravljati glede Jezusa, mir z njim, in so trdili, da je on Božji sin. Oni so ostali trdno prepričani na neresnici potem, ko jim je Poslanec, mir z njim, predstavil dokaze, da je Jezus, mir z njim, Allahov suženj in Njegov poslanec vere. Vprašali so Poslanca, mir z njim, kaj on pravi glede Jezusa, mir z njim, On pa jim je odgovoril: “On je Allahov suženj, duša ki jo je On ustvaril in Njegova beseda, ki jo je poslal Mariji (ustvaril ga je, tako da je rekel “Bodi” in on je nastal).” Oni so rekli: “Ne! On je Bog, spustil se je iz svojega kraljestva, vstopil v Marijo in izstopil iz nje. Mi smo videli njegovo moč in odločitev. Ali si ti videl, da je neki človek ustvarjen brez očeta?” V zvezi s tem je Allah razodel verz: **“Primer Jezusa je isti kot primer Adama; od zemlje ga je ustvaril in nato rekel: ‘Bodi!’ in on je nastal.”** Tako je Allah pojasnil primer Jezusa, mir z njim, in začetek njegovega ustvarjanja, pred njim (Jezusom) pa je ustvaril njegovo mater. Allahov poslanec, mir z njim, jim je ukazal naj na sebe prikličejo prekletstvo, če se mu ne bodo odzvali in ga sledili. Allahov poslanec, mir z njim, jih je poklical naj prikličejo prekletstvo na sebe, svoje družine in otroke in potem naj zaprosijo Allaha naj spusti kazen na tisti, ki nimajo prav. Allahov poslanec, mir z njim, je priklical prekletstvo na Alija ibn Abu Taliba, Fatimo, Hasana in Husejna, naj bo Allah z njimi vsemi zadovoljen., in dejal: “Oni so moja družina.” Potem so se člani nedžranske delegacije medsebojno posvetovali ali naj sprejmejo ta izziv in na koncu so se strinjali, da to ne naredijo, ker so vedeli, če bodo priklicali prekletstvo, da bodo uničeni oni, njihove družine in njihovi otroci. Potem so se obrnili Allahovemu poslancu, mir z njim, in dejali: “O, Ebu Kasim (vzdevek Muhammeda, mir z njim)! Pusti nas, da premislimo glede tega in ti bomo pozneje

in je častil Eš-Ši’ra (svetlečo zvezdo-Sirijus), pa so mu to pripisali, zaradi sodelovanja v popolnem nasprotovanju – Fethul-Bari.

rekli, kaj smo odločili.” Oddaljili so se od nje in se potem osamili z najbolj učenim med njimi, ki se je imenoval Akib (dostikrat so se njemu obrnili za njegovo mnenje). Rekli so mu: “O, suženj Mesije, kaj meniš?” On je odgovoril: “Prisežem pri Bogu! O, skupina kristjanov, vi dobro veste, da je Muhammed poslanec in glasnik vere. Prišel je z resničnimi podrobnostmi o Jezusu, mir z njim. Vi veste, da nobeden narod ni preklinjal glasnika vere in da so ostali (pri življenju) njihovi stari in odrasli mladi! To bo tudi vas izkoreninilo, če boste to delali! Če se boste vzdržali držeč se svoje vere in ostanete pri svojem stališču v zvezi z vašim Gospodarjem, ga pustite in odidite v svoje mesto!” Potem so prišli k Allahovemu poslancu, mir z njim, in mu rekli: “O, Ebu Kasim. Zaključili smo (in se odločili), da te ne preklinjemo in da te pustimo v tvoji veri, mi pa se vrnemo k svoji veri. Toda pošlji nam enega od tvojih prijateljev, po tvoji izbiri, da nam presodi v zvezi s premoženjem, okrog katerega se razhajamo, ker vas mi spoštujemo!”

LASTNOSTI SLEDNIKOV JEZUSA, MIR Z NJIM

Allah je v Kur'anu opisal slednike Jezusa, mir z njim, kot ljudi resnične blagosti, usmiljenosti in ljubezni do vere, katere so se držali. Vzvišeni Allah pravi:

Pozneje smo pošiljali naše poslance, drugega za drugim. Poslali smo tudi Jezusa, Marijinega sina. Podelili smo mu Evangelij, srca njegovih slednikov pa smo navdali z blagostjo in usmiljenjem. Meništvo pa so sami uvedli kot novost. Nismo jim ga predpisali, sami so ga izbrali v želji zadovoljiti Allahu. Toda niso se ga zvesto držali, zato bomo nagradili le vernike med njimi, mnogo je namreč nevernikov.

(Al-Hadid (Železo) 27. verz)

Prav tako jih je Vzvišeni Allah opisal v Kur'anu kot tiste, ki hitijo s sprejemanjem resnice in da pomagajo Jezusu, mir z njim, v opravljanju njegove misije, in tako je Allah ukazal muslimanom, da bodo kot pomaganci Jezusa, mir z njim, in da pohitijo s pomaganjem poslanca Muhammeda, mir z njim, da mu pomagajo pri širjenju njegove vere. Poslanec, mir z njim, je zahteval od njih, da jih sledijo v teh dobrih lastnostih. Vzvišeni Allah pravi:

O, verniki! Podpirajte Allahovo vero! Jezus, Marijin sin je vprašal učence: "Kdo od vas bo z menoj pomagal Allahu?" Odgovorili so: "Mi vsi pomagamo Allahu!" Nekateri sinovi Izraelovi so verovali, drugi pa ne. Verujočim smo pomagali proti njihovim sovražnikom, zato so zmagali! (As-Saff (Bojni razpored) 14. verz)

Vzvišeni Allah jih je prav tako opisal kot tiste, ki so vernikom najbližji prijatelji od vseh ostalih, ker je Muhammed, mir z njim, prišel takoj po njihovem poslancu vere, časovni razmak med njima dvema ni tako dolg, kot je med Muhammedom, mir z njim, in Mojzesom, mir z njim. To je pravzaprav tisto, zaradi česa so judje najhujši sovražniki muslimanov. Oni svoje sovraštvo izražajo tudi do kristjanov, ne glede na to, da med Jezusom in Mojzesom ni minilo veliko časa in to da je Jezus eden od potomcev, sinov Izraela in kaj potem reči za velik časovni razmak med Mojzesom in Muhammedom in to da je Muhammed potomec Abrahama, oziroma njegovega sina Izmaela, naj je na njih vse Božji mir! Vzvišeni Allah nas je o tem obvestil v Svojem govoru:

Na najhujše sovraštvo ljudi do vernikov boš zagotovo naletel pri judih in malikovalcih. In ugotovil boš, da so najbližje v naklonjenosti vernikom tisti, ki pravijo: "Mi smo kristjani." To je zato, ker so med njimi duhovniki ter menihi in ker jih ne prevzema napuh. (82) In ko slišijo, kar je bilo razodeto Poslancu, vidiš, kako njihove oči preplavijo solze zato, ker so spoznali resnico. Pravijo: "Gospodar naš, verujemo, zato nas vpiši med tiste, ki pričajo. (83) In zakaj naj ne bi verovali v Allaha in v Resnico, ki je prišla k nam? In hrepenimo, da nam dà naš Gospodar, da vstopimo (v Raj) s krepostnimi ljudmi. " (84) Allah pa jih bo nagradil za to, kar so dejali, z rajskimi vrtovi, izpod katerih tečejo reke, večno bodo v njih. In to je nagrada dobrodelnikom. (Al-Maidah (Miza) 82-85)

VZDIG JEZUSA, MIR Z NJIM, IN NEMOGOČNOST NJEGOVEGA KRIŽANJA

V preteklosti so judje imeli navado, da svoje glasnike vere ubijajo in zanikajo, kot nas o tem obvešča Vzvišeni Allah v Svojem govoru:

Mojzesu smo dali Knjigo (Toro) in za njim poslali poslane. In Jezusu, Marijinemu sinu, smo dali jasna znamenja in ga podprli s Svetim Duhom (angelom Gabrijelom). Kajne, da ste vsakič, ko je k vam prišel poslanec z nečim, kar vam ni godilo, postali ošabni, del poslancev ste zanikali in jih del umorili? (Al-Bakare (Krava) 87. verz)

Zato so skušali ubiti Jezusa, mir z njim, na najbolj okruten način, toda Vzvišeni Allah ga je obvaroval od njih. Muslimani verujejo, da Jezus, Marijin sin, mir z njima, ni umrl, niti bil ubit, niti bil križan, ampak je s svojim telesom in dušo vzdignjen na nebo in bo

ponovno spuŝčen pred Sodni dan, vanj bodo verjeli vsi sledniki knjige (kristjani in judje), kot nas o tem obveŝča Vzviŝeni Allah v Svojem govoru:

In zaradi njihovega krŝenja dane zaveze, nevere v Allahove ajete, ubijanja glasnikov vere po krivici in njihovega govora: "Naŝa srca so zaprta." Allah jim jih je namreč zaradi njihove nevere zapečatil, zato ne verujejo, razen peŝčice med njimi. (155) In zaradi njihove nevere in njihovih trditev, zelo teŝkih klevet o Mariji. (156) In zaradi njihove trditve: "Mi smo ubili Mesijo, Jezusa, Marijinega sina, Allahovega poslanca." Vendar ga niso niti ubili niti kriŝali, ampak se jim je to le dozdevalo. In resnično so v dvomu tisti, ki se glede njega razhajajo. O tem nimajo nobenega znanja, le sledijo domnevam. In zagotovo niso prepričani, da so ga ubili. (157) Pač pa ga je Allah vzdignil k sebi. In Allah je Zmagovit, Najmodrejši. (158) In vsak izmed pripadnikov Knjige bo pred njegovo smrtjo zagotovo veroval vanj. In na Dnevu vstajenja bo njim priča. (An-Nisa (Źenske) 155-159)

Ibn Abbas, naj bo Allah zadovoljen z njim, pravi: "Ko je Allah hotel vzdigniti Jezusa v nebo, je on priŝel v hiŝo med svoje tovariŝe, tam je bilo dvanajst pomagačev (vere). Priŝel je med njih iz vodnjaka v hiŝi, iz njegove glave je kapljala voda. Tedaj je rekel: "Resnično so med vami tisti, ki me bodo po verovanju dvanajstkrat zanikali. Kdo od vas se strinja, da mu se da moja podoba in bo tako umorjen namesto mene ter bo z menoj v Raju. Priŝel je mladenič, najmlajŝi med njimi. Isa mu je rekel: »Vsedi se.« Spet je ponovil vpraŝanje, toda spet je vstal ta mladenič. Jezus mu je ŝe enkrat rekel, naj sedi in vpraŝal ŝe tretjič, toda ta mladenič je spet vstal in rekel: »Jaz bom.« Jezus je rekel: »On je ta.« Potem je temu mladeniču data podoba Jezusa, Jezus pa je bil vzdignjen skozi okno v hiŝi proti nebu. Judje so priŝli iskat Jezusa, in so vzeli tega mladeniča, ga ubili in ga nato kriŝali. Nekateri izmed njih so zanikali Jezusa dvanajstkrat, potem ko so mu verjeli, zato so se razdelili v tri skupine. Ena skupina pravi: "Bog je bil med nami, kakor je hotel, potem pa se je povzpel v nebo." To so jakobiti. Druga skupina pravi: "Med nami je bil Boŝji sin, kolikor je hotel, in potem ga je Bog dvignil k sebi." To so nestorijanci. In tretja skupina pravi: "Med nami je bil Allahov suŝenji in Njegov

poslanec vere, kolikor je Allah hotel in ga je potem Allah vzdignil k sebi." To so muslimani. Dve neverni skupini sta se med seboj podpirali proti muslimanom in so jo (to skupino) uničile. Islam je bil prikrit, dokler Allah ni poslal Muhameda, mir z njim. Ibn Abbas pravi, da so v zvezi s tem povezane besede Vzvišenega Allaha: **"Verujočim smo pomagali proti njihovim sovražnikom, zato so zmagali!"** (Beleži Ibn Kesir: "El-Bidaja ven-Nihaja")

Vzvišeni Allah pojasnjuje primer dvigovanja Jezusa, mir z njim, k Sebi:

Spletkarili so, Allah pa jih je ukanil. In Allah je Tisti, ki najboljše ukani. (54) Ko je Allah rekel: "O, Jezus! Resnično te bom vzel in dvignil k sebi, te očistil od teh, ki ne verujejo ter storil, da bodo tisti, ki ti sledijo, do Dneva vstajenja nad tistimi, ki ne verujejo. Nato sledi vrnitev k Meni, ko bom presodil med vami o tem, v čemer ste se razhajali. (55) Tiste, ki ne verujejo, bom kaznoval s težkimi mukami na tostranstvu in onostranstvu. In ne bodo imeli nobenih podpornikov. (56) In tistim, ki verujejo in delajo dobro, bom dal njihove nagrade. Allah pa ne mara zločincev. (Alu Imran (Amramova družina) 54-57)

Verovanje v umor in križanje Jezusa, mir z njim, kot tudi verovanje v odpuščanje oz. odkup (grehov) je tisto, kar so kristjani, judje, križarji in njihovi sledilci dodali v vero Jezusa, Marijinega sina. Oni namreč trdijo, da je dal Bog svojega sina ubiti in križati kot odkup oziroma odpuščanje za celo človeštvo, tako ni greh nobenemu (človeku), karkoli naredi, ker je vse grehe Jezus prevzel na sebe. Ni dvoma, da takšna ideologija pokvarja ljudi. Kako bo funkcioniralo življenje ljudi, brez metodologije in smeri po katerem se bodo ravnali in brez predpisov in prepovedi, ki se morajo spoštovati? Kje je ta ideologija v odnosu na Božanski pristop in smer, s katerim je prišel islam, ki pojasnjuje, da bo vsak človek odgovoren za tisto, kar je delal, kot nas o tem obvešča Allah v Svojem govoru:

Vsak človek je odgovoren za tisto, kar je delal. (Al-Muddassir (Pokriti) 38. verz)

Vsak človek bo obračunan za svoja dejanja, ne pa za dejanja drugih ljudi. Tisti, ki dela dobro, dela to v svojo korist, tisti pa, ki dela zlo, to dela na svojo škodo, kot nas o tem obvešča Allah v Svojem govoru:

Kdor se usmeri (na Pravo pot), je usmerjen za svoje dobro, kdor pa zablodi, zablodi sebi v škodo. In noben grešnik ne bo nosil bremena drugega. In Mi ne bomo kaznovali, dokler ne pošljemo poslanca. (Al-Isra (Nočno potovanje) 15. verz)

Verovanje v umor, križanje in odpuščanje (grehov) v okviru krščanske vere, pravzaprav predstavlja govor o Bogu brez znanja in kleveta Nanj, kot nas o tem obvešča Allah v Svojem govoru:

Gorje tistim, ki pišejo Knjigo z lastnimi rokami in nato rečejo: "To je od Allaha," da bi jo za majhno vrednost prodali. Gorje jim, za kar so njihove roke napisale, in gorje jim, za kar so zaslužili. (Al-Bakare (Krava) 79. verz)

Allah je vzel zaobljubo od sinov Izraela, da bodo verjeli v tisto, kar je pridigal Jezus, mir z njim, da bodo delali po tem in da bodo verjeli v radostno vest o poslanstvu Muhammeda, mir z njim, ki bo prišel po Jezusu. Toda oni so vse to spremenili, izkrivili in se razšli, potem pa se popačili in zaobljubo prekršili. Zato jih je Allah kaznoval z medsebojnim sovraštvom in mržnjo na tem svetu ter kaznijo na prihodnjem svetu, kot pravi Vzvišeni Allah:

Od tistih, ki govorijo: "Mi smo kristjani", smo vzeli zaobljubo, potem pa so pozabili na del tistega, na kar so bili opomnjeni, zato smo izzvali med njimi sovraštvo in mržnjo vse do Sodnega dne. Allah jih bo obvestil o tem, kar so počeli. (Al-Maidah (Miza) 14. verz)

SPUŠČANJE JEZUSA, MIR Z NJIM

Od verovanja muslimanov je trditev in napoved, da bo Jezus, mir z njim, spuščen na Zemljo pred konec sveta, ko bo veliko neznanja in malo znanja (med ljudmi), ko se bodo ljudje oddaljili od vere, Zemlja pa se napolnila s krivico in nasiljem. Jezus, mir z njim, bo rešil človeštvo iz zablode in tiranije, Zemljo bo napolnil s pravico in svetlobo, mir in spokoj pa bo vladal na vseh koncih Zemlje. Jezus, mir z njim, bo vladal in sodil po islamu vsem prebivalcem Zemlje, zlomil bo križ, kot praktičen dokaz nepravilnosti krščanskega verovanja v križ, zaklal bo prašiča, kot dokaz nepravilnosti krščanskega verovanja, da je dovoljeno jesti svinjsko meso. V tem času se bo povečal blagoslov in premoženje, srca ljudi pa se bodo izpolnila z zadovoljstvom in pobožnostjo, tako da ljudje ne bodo mogli najti nobenega (človeka), da bi mu dali miloščino, kot to pojasnjuje Allahov poslanec Muhammed, mir z njim, v svojem govoru: **“Prisežem pri Tistem, v čigavi roki je moja duša, zagotovo se bo kmalu Marijin sin spustil med vas, vzpostavil bo pravično oblast, zlomil bo križ, ubil svinjo, odpravil bo davek, premoženja bo v obilici, tako da ga nihče ne bo sprejel, tako da bo sedžda (položitev čela na tla v molitvi) boljša od tega sveta in vsega, kar je na njem.”** (Muttefekun alejh)

Vse to bo uvod v Sodni dan (konec sveta), po katerem bodo ljudje iz faze tega sveta, ki je faza dela, prešli v fazo onstranstva (večnega sveta), ki je faza nagrade ali kazne. To je etapa večnega življenja v Raju ali Peklu, da bi se vsakemu dalo tisto, kar je zaslužil. Srečen je tisti, ki se je pripravljaj in delal dobra dejanja za ta dan, izogibajoč se slabih dejanj in sledil Božje poslance vere. Vzvišeni Allah pravi:

Na Dan, ko bomo vsako skupino ljudi poklicali po njihovem voditelju - komur bo dana knjiga v njegovo desnico, takšni bodo brali svoje knjige in ne bo se jim storila krivica niti za las datljeve koščice. (71) In kdor je bil na tem svetu slep, bo tudi na onstranstvu slep in bo še na bolj zablodeli poti. (Al-Isra (Nočno potovanje)

71-72)

ZAKLJUČEK

Jezus, mir z njim, je poslanec okrog katerega so se ljudje najhujše razšli. Med Judi so tisti, ki ga žalijo in zmerjajo z najhujšimi psovki, opisujejo ga na najgrši in najbolj nesramen način. Med kristjani so tisti, ki pretiravajo v veličanju Jezusa, mir z njim, pripisujejo mu, da je božanstvo, Božji sin ali "eden od svete trojice". Od Allahove neizmerne dobrote do islamskega naroda, to dobroto pa On da, komur hoče, je to da je muslimane napotil k resnici, glede Jezusovega, mir z njim, primera, tako se zastopa stališče, ki zavzema sredino, med tistim, kar zastopajo predhodni dve skupini in to je veličanje in spoštovanje do Jezusa in odrekanje od tega, kar govorijo Judje, toda brez pretiravanja v tem veličanju in ne na način, kakor to delajo kristjani. Tisto, kar islam pravi o Jezusu, mir z njim, je to, da je on Allahov suženj in Njegov poslanec, kot je to Allah razodel našemu poslancu Muhammedu, mir z njim, v častnem Kur'anu.

To je resnica, ko se govori o Jezusu, mir z njim, katerega mi kot muslimani ljubimo in s tem se približujemo Allahu. On je časten poslanec vere, eden od potomcev plemenitih poslancev in glasnikov vere. Verjamemo, da neobčutek ljubezni do njega, neverovanje vanj in njegovo poslanico (razodetje) predstavlja dejanje, s katerim se izstopa iz vere, to je dejanje, s katerim se oporeka (in zanika) Kur'an in vodja vseh poslancev vere Muhammed, mir z njim, kar neizogibno vodi k večnemu prebivanju v peklenskem ognju.

To je resnica tudi ko gre za Marijo, naj bo Božji mir z njo, kot to častni Kur'an in Allahov poslanec Muhammed, mir z njim, pojasnujejo, to pa je, da je ona častna, krepostna in čista od vsega slabega in grdega ter da poteka iz častne in ugledne družine. Jaz trdno verjamem, da vsak korekten človek, ki bere tisto, kar je prišlo v Kur'anu, o tem častnem poslancu vere (Jezusu, mir z njim) spozna, da je to resnica, ki jo je potrebno slediti. Prav tako sem trdno prepričan, da ne obstaja sveta knjiga ali vera, ki tako spoštuje in veliča to častno družino in tega poslanca vere, kot to dela islam, ki mu daje mesto, katero mu pripada, to pa je status Božjega sužnja, katerega je Allah počastil, tako kot je počastil ostale glasnike vere.

Vsi glasniki vere so se na poti uresničevanja tega statusa –da bodo Allahovi sužnji- srečali z negiranjem in nevšečnostmi s strani njihovih narodov, tako so nekateri med njimi bili ubiti, nekateri mučeni, nekateri pa zapirani v zapore. To pa zato, ker so pridigali tisto, kar je v nasprotju z večino nepravilnih ideologij, načinov in predmetov čaščenja oziroma oboževanja, krivičnih družbenih ureditev in kontrole večine hudičevih in popačenih strasti. Noe, mir z njim, je 950 let doživljal torturo od strani svojega naroda, bil pa je potrpežljiv in pričakoval nagrado pri Allahu na Sodnem dnevu. Potem ga je Allah rešil, njegov neveren narod pa uničil s potopom. Abrahama, mir z njim, je zanimal njegov narod in ga vrgel v ogenj, katerega je Allah naredil da bo hladen in rešitev zanj, njegove sovražnike je uničil, njemu pa pomagal. Našega glasnika vere Mojzesa, mir z njim, je zanimal faraon, ki mu je delal spletke, želeč da ga ubije, Allah ga je rešil in mu pomagal, njegovega sovražnika (faraona) in njegove vojake pa je potopil. Jezus, mir z njim, je bil med tistimi poslanci vere, katere so Izraelci negirali in govorili o njem tisto, v čem je on čist. Obtožili so ga, da je on otrok prešuštva, da je njegova mati nemoralna (prešuštnica), daleč pa je on in ona od tega govora. Vse to so delali, da bi poskušali ljudi odvrniti od njega, tako da ga ubijo, Allah pa ga je rešil in vzdignil (na nebo). Muhammed, mir z njim, je s strani svojega ljudstva mnogobožcev, kristjanov in judov, doživljal oporekanje, negiranje, laži, posmehovanje, poskus umora, ostal pa je trden in Allah mu je pomagal, uničil je njegove sovražnike, povzdignil njegovo vero nad ostalimi verami, čeprav to prezirajo neverniki. Naš glasnik vere Jezus, mir z njim, ni Bog, niti Božji sin, niti “eden od svete trojice” kot trdijo kristjani. Allah ga je od vsega tega očistil in naredil, da nima nobene veze s temi besedami. Če bi bilo tako, bi Jezus, mir z njim, lahko vlil verovanje v srca vseh ljudi in oni bi verovali glede na to in vse dokler on tako hoče. Torej, zakaj on to ne more uresničiti? Prav tako, če je on Bog, zakaj ni v stanju, da sebe obvaruje in prepreči svoj umor? Če bi bil on Božji sin, kako potem naj bo Bog zadovoljen z umorom Svojega sina? Naj je Vzvišen Allah in čist od vsega tega!

Resnično nam je Vzvišeni Allah pokazal milost tako, da nam je podaril razum, s katerim nas je razlikoval od ostalih bitij. Zato uporabljamo razum in premišljujemo, da bi ločili resnico od neresnice in pravilno od nepravilnega. Vera vseh glasnikov vere ni v nasprotju s prirojeno zdravo naravo in zdravim razumom, tisto pa, kar je v nasprotju je vneseno v Allahovo vero in od pokusov hudiča, da bi obvladal Adamove potomce, da bi jih zavedel s prave poti in jih usmeril k zablodi. Zato, dragi bralec, bodi od tistih, kateri pri branju premišlujejo, ko pa razmišljajo primerjajo stvari in ko primerjajo potem sledijo najlepši govor, da bi bili od tistih, katere je pohvalil Vzvišeni Allah v Svojem govoru:

Radostne vesti so namenjene tistim, ki se nočejo klanjati malikom in ki se obračajo (mu posvečajo bogoslužje) Allahu. Zato jih razvesli! Zato razveseli Moje služabnike, ki poslušajo Kur'an in sledijo tistemu, kar je v njem najlepšega. Allah jim je pokazal pravo pot, oni so razumni. (Az-Zumer (Skupine) 17-18)

Poziv, ki ga usmerjamo vsem nemuslimanom, zlasti kristjanom in Judom, je iskren. Pozivamo jih, da se obrnejo k Božji usmeritvi in pristopu, smeri (poti) na katero je pozival Muhammed, mir z njim, in tisti pred njim in kateri je postal moto (misel) za svoje slednike po njem, kot pravi Vzvišeni Allah:

Reci: "O, pripadniki Knjige, pridite k besedi, ki je enaka med nami in vami - da ne častimo (nikogar) razen Allaha in da poleg Njega ničesar ne jemljemo za božanstvo in da si ne bomo vzeli drug drugega za gospodarja namesto Allaha." Toda če se obrnejo proč, potem reci: "Bodite priče, da smo muslimani." (Alu Imran (Amramova družina) 64. verz)

Kristjani in Judje so, prek svojih svetih knjig, že bili obveščeni o prihodu in pojavu zadnjega poslanca vere. Mislili so, da bo on od potomcev Izraela (Izraelec), vedeli so, da se bo pojavil v Medini in njeni okolici. Toda, ko se je zgodilo, tisto kar oni niso pričakovali in na kar niso upali, to pa je poslanstvo Muhammeda, mir z njim, potem so oni to zanikali in se obrnili stran od tega, Allahu pa nihče ni potreben. On, Vzvišeni najbolj ve, komu bo podaril svojo poslanico (razodetje). Pojasnjujoč to Vzvišeni Allah pravi:

In ko je k njim prišla Knjiga od Allaha, potrjujoč resničnost tistega, kar so že imeli - čeprav so pred tem iskali pomoč proti tistim, ki ne verujejo. Ko pa je k njim prišlo to, kar so poznali, so to zanikali. Zato naj bo Allahovo prekletstvo nad neverniki. (89) Kako pomilovanja vredno je to, za kar so se prodali - da zaradi njihove nepravčnosti ne verujejo v to, kar je Allah razodel, ker Allah daje iz Svoje dobrote komur hoče med svojimi služabniki. Tako so zaslužili dodaten srd za srdom. Neverniki pa bodo deležni ponižujočih muk. (Al-Bakare (Krava) 89-90)

Misija, ki jo muslimani nosijo in jo skušajo dostaviti drugim, je taka, da si oni zelo prizadevajo dobro drugim (ljudem) ne glede ali gre za tosvetovno dobro, glede na to, da je interes muslimanov celotna družbena stabilnost, da bi se prek nje lahko dostavilo Božje sporočilo in razodetje in delati na uresničevanju Božjih zahtev in nauk, na katerih se temelji vzorna družba ali onstransko dobro, zaradi katerega si muslimani prizadevajo dostaviti drugim Božanske nauke, ki so vzrok vstopa v Raj in rešitve pred peklenskim ognjem. Motiv in inspiracija za to misijo so Božje usmeritve oz. napotki, ki jim to ukazujejo. Vzvišeni Allah pravi:

In bodite narod, ki bo pozival k dobremu, nagovarjal k spodobnemu vedenju ter odvrčal od zla; takšni so zares uspešni. (Alu Imran (Amramova družina) 104. verz)

Upam, da bo ta knjiga bila začetek temeljitega raziskovanja in odstranjevanja odvisnosti v razmišljanju tistemu, ki ima trdno željo za spoznavanje prave poti. Iskreno upam, da bo vsaka oseba našla resnično srečo, katero središče je verovanje v Allaha, kot je to pojasnil Vzvišeni v Svojem govoru:

Tisti, ki verujejo in katerih srca se umirijo ob omembi Allaha. Samo z omenjanjem Allaha se resnično umirijo srca. (Ar-R'ad (Grom) 28. verz)

Kot musliman trdno verujem, da človek ne more uživati v resnični sreči, razen v okrilju vzvišene vere, ki vsakemu posamezniku da pravico, ki mu pripada, ne glede ali gre za medčloveške odnose ali telesne in duševne pravice. Vse to sem našel v islamski veri. Zaskrbljenost in psihološka beda in nesreča, ki sem jo našel v nemuslimanskih družbah, kljub doseženemu razkošju, razvoju in prosperiteti, so rezultat njihove oddaljenosti od

verovanja v Allaha, pravilnega verovanja, ki temelji na monoteizmu, ker je neverovanje v Allaha izvor žalosti in nesreče. Resnico je rekel Vzvišeni Allah, ko pravi:

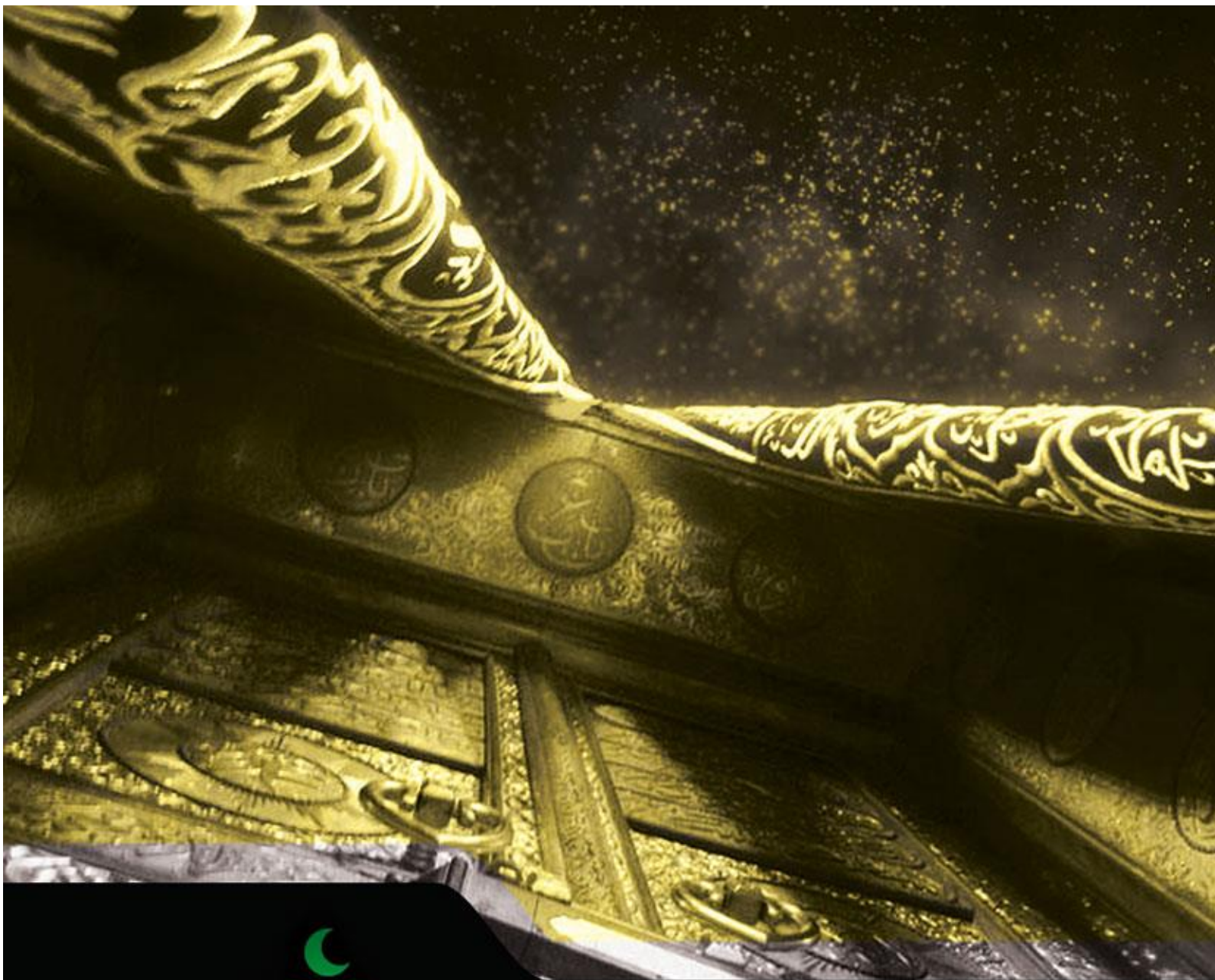
In kdor se obrne proč od mojega opominjanja (mojih napotkov), bo zagotovo imel tegobno življenje, polno najhujših stisk in na Dan vstajenja ga bomo oživeli slepega. (124) Rekel bo: "Gospodar moj, zakaj sem oživljen kot slepec, ko pa sem nekoč lahko videl?" (125) Dejal bo: "Tako kot so ti prihajali naši dokazi, pa si namenoma pozabil nanje (t.j. zapustil si jih), boš ti danes pozabljen." (Ta-Ha 124-126)

Citati iz častnega Kur'ana jasno in nedvoumno kažejo na dejstvo, da je vera pri Vzvišenemu Allahu le ena in da je Allah pošiljal glasnike vere da dopolnijo eni druge, začeniši od Noeta, mir z njim, vse do Muhammeda, mir z njim, kot je to pojasnil Muhammed, mir z njim, v svojem govoru: **"Moj primer in primer prejšnjih poslancev je kot primer človeka, ki je zgradil lepo hišo, on jo olepša in uredi, razen ene opeke, na enem od njenih vogalov. Ljudje si začnejo ogledovati to lepo gradnjo (hišo), jo občudujejo in potem pravijo: 'Samo, da si postavil še tukaj opeko in izpopolnil svojo gradnjo (hišo).' Jaz sem ta opeka."** (Beleži Al-Buhari)

Naša zadnja prošnja je: "Hvala Allahu, Gospodarju svetov in naj je najboljša molitev in pozdrav na vse Njegove poslane vere."

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM